

การศึกษาความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา
อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

A STUDY OF STUDENTS' DISCIPLINE AT KAMPHAENGAENWITTHAYA
SCHOOL KAMPHAENGAEN AMPHUR NAKHONPATHOM PROVINCE

นางสาวสุกัญญา สุขสมบูรณ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จฯ สาขาการบริหารการศึกษา
เดือน ปี **พ.ค. ๒๕๕๒**
ทะเบียน **๒๒๒๑๖๓๕** ปีการศึกษา ๒๕๕๑
เรียกหนังสือ **๑๗**
๓๗๒.๕๐๐๔๔ ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๓๗๓๙๗
๑๕๕๑

THE EDUCATIONAL DEVELOPMENT OF STUDENT DISCIPLINE
IN KAMPHAENGAEN WITTHAYA SCHOOL
KAMPHAENGAEN AMPHUR NAKHON PATHOM PROVINCE

MIS.SUGUNYA SOOKSOMBOON

PRESENTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE MASTER OF EDUCATIONAL ADMINISTRATION
BANSOMDEJCHAOPRAYA RAJABHAT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2009

วิทยานิพนธ์ การศึกษาความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน
จังหวัดนครปฐม

โดย นางสาวสุกัญญา สุขสมบูรณ์

สาขา การบริหารการศึกษา

ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมสุรีย์ เชื่อมทอง
กรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ หลาบมาลา)

 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมสุรีย์ เชื่อมทอง)

 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร)

 กรรมการ
(ดร.วิเชียร อินทรสมพันธ์)

 กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมหมาย มหาบรรพต)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

นางสาวสุกัญญา สุขสมบูรณ์ (2551). การศึกษาความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา
อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เปรมสุรีย์ เชื้อมทอง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สราวุธ เศรษฐจันทร์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียน
กำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับความมีวินัยของ
นักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของครู
และนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครู ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอ
กำแพงแสน จังหวัดนครปฐม จำนวนทั้งสิ้น 59 คน และนักเรียน 313 คน รวมทั้งสิ้น 372 คน
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
และส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัด
นครปฐม ทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย ด้านการเดินแถวด้วยความ
เป็นระเบียบเรียบร้อย ด้านการประหยัด ด้านนิมไทย ด้านวินัยชาติ ด้านความสะอาดของ
สถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครู เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมทุกด้าน พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง
ตามความคิดเห็นของนักเรียน อยู่ในระดับมาก
2. เปรียบเทียบระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน
จังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของครู และนักเรียนในภาพรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน
โดยนักเรียนมีความคิดเห็นต่อระดับความมีวินัยสูงกว่าครู และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า
ระดับความมีวินัยของนักเรียนด้านการประหยัด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
โดยนักเรียนมีความคิดเห็นต่อความมีวินัยของนักเรียนด้านการประหยัดสูงกว่าครู ส่วนด้านความ
เป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย ด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย ด้านนิม
ไทย ด้านวินัยชาติ และด้านความสะอาดของสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

Thesis Title : A Study of Students' Discipline at Kamphaengsaenwittaya school
Kamphaengsaen Amphur Nakhonpathom Province.

Researcher : Miss Sugunya Sooksomboon

Advisors : Assistant Professor Dr.Premsuree Cheamthong.
Assistant Professor Dr.Sarayuth Saetthakhajorn.

Program : Educational Administration

Academic year : 2008

The objective of this research was to study the level and comparison of students' discipline in Kamphaengsaen wittaya school Kamphaengsaen Amphur Nakhonpathom Province in 6 aspects: attire, marching, economy, Thai value, national discipline, and cleanliness. The sample group included 59 teachers. The data were collected using 5-point rating scale questionnaire and checklist, then statistically analyzed in percentage, mean score, and standard deviation.

The result revealed that students' discipline in Kamphaengsaen wittaya school Kamphaengsaen Amphur Nakhonpathom Province in 6 aspects by teachers and students' attitudes was generally at the moderate and high level respectively. Students and teachers' attitude were not generally different. After item analysis, economy was significantly the only item at the higher level by students' attitude at .05 compared to its counterpart.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร. สุรศักดิ์ หลาบมาลา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เปรมสุริย์ เชื่อมทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สราวุธ เศรษฐขจร ดร. วิเชียร อินทรสมพันธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมหมาย มหาบรรพต ซึ่งเป็นประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ ข้อเสนอแนะ ปรับปรุง ตรวจสอบแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ คำแนะนำ สนับสนุนช่วยเหลือ และให้กำลังใจตลอดมาจนได้รับความสำเร็จในวันนี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน คือ นายศิริวัฒน์ อัจจงค์ ผู้อำนวยการโรงเรียน กำแพงแสนวิทยา นายสามารถ รอดสำราญ ผู้อำนวยการโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศ สาลายาในพระสังฆราชูปถัมภ์ นายปัญญา จงมีสุข นักวิชาการศึกษา 8 หัวหน้ากลุ่มติดตามและ ประเมินผล สำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ดร. พิเชษฐ ศรีเมฆ ศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่นครปฐม เขต 1 ผศ. สาธิต เจริญฉิม ผู้ช่วย ศาสตราจารย์ 8 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและ พัฒนาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือสำหรับ การทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร โรงเรียน คณะครู และนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐมทุกท่านที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามในการทำ วิทยานิพนธ์ครั้งนี้ และขอขอบพระคุณผู้บริหาร โรงเรียน คณะครู และนักเรียน โรงเรียน รัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศสาลายาในพระสังฆราชูปถัมภ์ ที่ได้อนุเคราะห์เป็นกลุ่มทดลอง เครื่องมือวิจัยครั้งนี้เช่นกัน

คุณค่า และประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นสิ่งบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนวางรากฐานการศึกษาแก่ผู้วิจัย

นางสาวสุกัญญา สุขสมบูรณ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
ประกาศคุณูปการ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญแผนภูมิ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมุติฐานการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
คำนิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
ความมีวินัยของนักเรียน.....	9
ความหมายของความมีวินัย.....	9
ความสำคัญของความมีวินัย.....	10
ประเภทของความมีวินัย.....	11
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีวินัย.....	12
ระบบการสร้างความมีวินัยที่ดี.....	18
พฤติกรรมความมีวินัย.....	19
บ้านแหล่งสร้างเสริมความมีวินัย.....	21
โรงเรียนแหล่งสร้างเสริมความมีวินัย.....	27
บทบาทของผู้บริหารและครู ในการเสริมสร้างความมีวินัยนักเรียน.....	29
บริบทของโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา.....	38
โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา.....	38

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 2 (ต่อ)	
กลุ่มบริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา.....	41
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	50
งานวิจัยในประเทศ.....	50
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	53
บทที่ 3 การดำเนินการวิจัย	55
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	55
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	56
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	58
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59
ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	61
ตอนที่ 2 ระดับความมีวินัยนักเรียนของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม.....	62
ตอนที่ 3 เปรียบเทียบระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของครู และนักเรียน.....	83
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	90
สรุปผลการวิจัย.....	90
การอภิปรายผล.....	94
ข้อเสนอแนะ.....	98
บรรณานุกรม	102
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก ราชานามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือในการวิจัย.....	108
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่องการศึกษาความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม.....	110

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ภาคผนวก ก หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ.....	119
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล.....	125
ประวัติผู้วิจัย.....	127

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	จำแนกกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม จากการใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน(Krejcie&Morgan) การสุ่มโดยอาศัยความน่าจะเป็นคือ สุ่มแบบแบ่งชั้นและสุ่มด้วยการจับฉลาก..... 56
2	จำแนกและคำร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของครู โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม..... 59
3	จำแนกและคำร้อยละ ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม 61
4	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของครูและนักเรียน ต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ในภาพรวม..... 62
5	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของครูและนักเรียน ต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย..... 63
6	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของครูและนักเรียน ต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย..... 64
7	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของครูและนักเรียน ต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านการประหยัด..... 65
8	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของครูและนักเรียน ต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านนิยมไทย..... 66
9	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของครูและนักเรียน ต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านวินัยของชาติ..... 67

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
10	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของครูและนักเรียน ต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความสะอาดของสถานศึกษา..... 68
11	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของครู ต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ในภาพรวม..... 69
12	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของครู ต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย..... 70
13	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของครู ต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย..... 71
14	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของครู ต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านการประหยัด..... 72
15	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของครู ต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านนิยมไทย..... 73
16	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของครู ต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านวินัยของชาติ..... 74
17	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของครู ต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความสะอาดของสถานศึกษา..... 75

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
18	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียน ต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ในภาพรวม..... 76
19	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียน ต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย..... 77
20	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียน ต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย..... 78
21	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียน ต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านการประหยัด..... 79
22	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียน ต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านนิยมไทย..... 80
23	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียน ต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านวินัยของชาติ..... 81
24	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียน ต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความสะอาดของสถานศึกษา..... 82
25	การเปรียบเทียบตามความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ในภาพรวม..... 83

สารบัญญัตินี้ (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
26	การเปรียบเทียบตามความคิดเห็นของครู และนักเรียนต่อระดับความมีวินัย ของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย..... 84
27	การเปรียบเทียบตามความคิดเห็นของครู และนักเรียนต่อระดับความมีวินัย ของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย..... 85
28	การเปรียบเทียบตามความคิดเห็นของครู และนักเรียนต่อระดับความมีวินัย ของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านการประหยัด..... 86
29	การเปรียบเทียบตามความคิดเห็นของครู และนักเรียนต่อระดับความมีวินัย ของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านนิยามไทย..... 87
30	การเปรียบเทียบตามความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อระดับความมีวินัย ของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านวินัยชาติ..... 88
31	การเปรียบเทียบตามความคิดเห็นของครู และนักเรียนต่อระดับความมีวินัย ของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความสะอาดของสถานศึกษา..... 89

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
2	โครงสร้างกลุ่มกิจการบริหารนักเรียน.....	41

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทักษะ ค่านิยม และคุณธรรมของบุคคล เพื่อให้เป็นพลเมืองดีมีคุณภาพและประสิทธิภาพ การพัฒนาประเทศก็ย่อมทำได้สะดวกราบรื่นได้ผลที่แน่นอนและรวดเร็ว พระบรมราโชวาทซึ่ง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงโปรดเกล้าพระราชทานเกี่ยวกับการศึกษาไว้จะเห็นว่าการศึกษามีความหมายใน 2 มิติ คือ มิติแรกเป็นการพัฒนาองค์ความรู้ในเรื่องต่าง ๆ และมิติที่สองเป็นการพัฒนาบุคคลผู้ศึกษาเองให้มีความคิด ความประพฤติ ทักษะ ค่านิยม และคุณธรรม ซึ่งทั้งสองมิติแห่งความหมายนี้แยกกันไม่ได้จะต้องควบคู่กันไป เพราะเมื่อบุคคลหนึ่งมีความรู้แต่มีความประพฤติ ทักษะ ค่านิยม และคุณธรรมที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม ย่อมจะนำไปสู่การใช้ความรู้ในทางที่ไม่ก่อประโยชน์ต่อทั้งตนเองและส่วนรวมได้ (“ในหลวงกับการศึกษาไทย.” 2551, ออนไลน์) สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ที่กำหนดการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับชั้นและทุกรูปแบบให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม จัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติ รวมทั้งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกของความเป็นไทย มีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม

อีกทั้งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2555) กล่าวไว้ว่า สังคมคุณภาพเป็นสังคมที่ยึดหลักความสมดุลความพอดีสามารถสร้างคนทุกคนให้เป็นคนดี คนเก่ง พร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีความรับผิดชอบ มีจิตสำนึกสาธารณะ ฟังตนเองได้ คนมีคุณภาพชีวิตที่ดีการจัดการศึกษาจึงต้องจัดเป็นกระบวนการที่มุ่งพัฒนา “คน” ให้เป็น “มนุษย์” ที่มีคุณภาพ มีความสามารถเต็มตามศักยภาพ มีพัฒนาการที่สมดุลทั้งปัญญา จิตใจ ร่างกาย และสังคม การพัฒนาสังคมไทยท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีผลกระทบต่อสังคมโลกเพื่อให้สังคมไทยสามารถก้าวไปข้างหน้าได้อย่างมั่นคง ได้เน้นการอนุรักษ์วัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของความเป็นไทย รัฐบาลให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าวมากโดยเฉพาะในเรื่องของการมีวินัยเป็นเรื่องจำเป็นเพราะเป็นกติกาคือทำให้บุคคลในสังคมอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข เมื่อสังคมสงบสุข ประเทศชาติก็ร่มเย็นและเป็นระเบียบเรียบร้อย

ด้วยเหตุนี้ประเทศไทยจึงตราพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวด 1 ความมุ่งหมาย และหลักการมาตราที่ 6 กำหนดไว้ว่า

การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย และจิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 24 (4) จัดการเรียนการสอนได้ผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกันรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ทุกวิชา ในมาตรา 33 ที่ได้มีการจัดทำแผนการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมแห่งชาติ ซึ่งเปลี่ยนชื่อใหม่เป็นแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อเป็นกรอบแนวทาง ในการจัดทำนโยบาย และแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ตามมาตรา 34 เจตนารมณ์ ของแผน การศึกษาแห่งชาติ กำหนดไว้ว่าให้คนไทยได้รับการพัฒนาให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นคนดี คนเก่ง มีความสุข มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทั้งด้านจิตใจ และพฤติกรรมที่แสดงออก เช่น มีวินัย ประหยัด มีความเอื้อเฟื้อเกื้อกูล มีเหตุผล รู้หน้าที่ ซื่อสัตย์ پاکเพียร ขยัน ใฝ่รู้ใฝ่เรียนตลอดชีวิต รักประเทศรักชาติ มีจิตใจเป็นประชาธิปไตย เคารพความคิดเห็นและสิทธิของผู้อื่น มีความเสียสละ รักษาสิ่งแวดล้อมสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสันติ

ดังนั้นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544 : 17) จึงกำหนดมาตรฐาน การศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักการของการจัดการศึกษาที่ต้องมุ่งเน้นคุณภาพและ มาตรฐาน โดยไว้ในหมวด 6 ว่าด้วยมาตรฐาน และการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา 47 ที่ว่า ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก เพื่อใช้ ในการประเมินคุณภาพภายนอกในมาตรฐานและตัวบ่งชี้ด้านผู้เรียนมาตรฐานที่ 1 ว่าผู้เรียนมี คุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์โดยมีตัวบ่งชี้ผลสำเร็จ ดังนี้ 1. มีวินัยมีความรับผิดชอบ ปฏิบัติตนตามระเบียบและหลักธรรมเพื่อพัฒนาของแต่ละศาสนา 2. ซื่อสัตย์สุจริต 3. มีความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และเสียสละเพื่อส่วนรวม 4. ประหยัดใช้สิ่งของและทรัพย์สินทั้งของตนเอง และส่วนรวมตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติอย่างประหยัดและคุ้มค่า รัฐบาลจึงถือเป็นเรื่อง นโยบาย สำคัญ ในการที่จะเสริมสร้างวินัยให้เกิดกับบุคคลในชาติ กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้จัดโครงการ เสริมสร้างวินัยนักเรียนทั่วประเทศขึ้น โดยเริ่มต้นดำเนินการในโรงเรียนประถมศึกษาและ โรงเรียน มัธยมศึกษาเป็นอันดับแรก สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2538 : 7) และได้จัด สัมมนาทางวิชาการเรื่อง“จิตพิสัย:มิติตำคัญในการพัฒนาคน” และได้สำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับ คุณลักษณะ 5 ประการ จากคำถามที่ว่า ข้อใดเป็นปัญหาวิกฤติที่จะต้องเร่งแก้ไขด่วนที่สุด ผลปรากฏการจัดลำดับ ดังนี้ อันดับที่ 1 ความมีวินัย อันดับที่ 2 ความมีน้ำใจ อันดับที่ 3 ความสนใจ ใฝ่รู้และสร้างสรรค์ อันดับที่ 4 การบริโภคด้วยปัญญาในวิถีชีวิตไทยและความเป็นไทย จากข้อมูล ที่ปรากฏจะเห็นว่า ปัญหาวิกฤติที่จะต้องเร่งแก้ไขด่วนที่สุดเป็นอันดับที่ 1 คือ ความมีวินัย ผู้บริหาร

โรงเรียนซึ่งได้รับมอบหมายจากกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดนโยบายเสริมสร้างวินัยนักเรียน การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียน มีวินัย คุณธรรมและจริยธรรม การป้องกัน และแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2546ก : 6-7) มีการกำหนดการประเมินคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญแล้วทางสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้มีการส่งเสริมนโยบายให้โรงเรียนในสังกัดได้จัดการเรียนการสอนโดยส่งเสริมคุณภาพขั้นพื้นฐาน 8 ประการ ได้แก่ มีน้ำใจ สุภาพ สะอาด ซื่อสัตย์ ประหยัด ขยัน สามัคคี มีวินัย ยึดคุณธรรมนำความรู้สร้างความตระหนักจิตสำนึกในคุณค่าของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาค้นโดยใช้คุณธรรมเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยง โดยมีจุดเน้นเพื่อพัฒนาเยาวชนให้เป็นคนดี มีความรู้ และอยู่ดี มีสุข ดังนั้นเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ในการปลูกฝังและเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยอย่างจริงจังและต่อเนื่องโดยเริ่มต้นที่เยาวชน ซึ่งเป็นนักเรียนจะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ หรือประชาชนที่มีระเบียบวินัยในที่สุด ทั้งนี้สถาบันการศึกษาทุกระดับก็ได้ปลูกฝังและเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยให้แก่เยาวชนของชาติ แต่ยังคงจำกัดอยู่ในเรื่อง การปลูกฝังระเบียบวินัยภายในรั้วโรงเรียนเป็นส่วนใหญ่ เมื่อนักเรียนก้าวพ้นประตูรั้วสถานศึกษาออกไปแล้ว ส่วนใหญ่จะละเลยไม่ปฏิบัติตามระเบียบวินัย จึงสมควรที่จะสนับสนุนให้สถานศึกษาได้มีส่วนเสริมสร้างระเบียบวินัยของนักเรียน ให้ปรากฏแก่สายตาของชุมชนเพื่อให้นักเรียนนำระเบียบวินัยที่ได้ฝึกฝนไว้แล้ว ออกปฏิบัติจริงในชุมชน ซึ่งนอกจากจะเป็นประโยชน์แก่นักเรียนและโรงเรียนแล้ว ยังจะมีส่วนช่วยชักนำประชาชนในชุมชนให้ประพฤติปฏิบัติตามไปด้วยจึงเป็นการเหมาะสมที่จะให้สถานศึกษาทั่วประเทศได้ช่วยกันดำเนินการเสริมสร้างวินัยของนักเรียนให้ปรากฏแก่สายตาของประชาชนทั่วประเทศ

ในขณะที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ได้กำหนดมาตรฐานการศึกษา และตัวบ่งชี้เพื่อประเมินคุณภาพภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รอบที่ 2 (พ.ศ. 2549-2553) มีมาตรฐานด้านผู้เรียน 7 มาตรฐาน โดยมาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ประกอบด้วย 6 ตัวบ่งชี้ 1. ผู้เรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบ 2. ผู้เรียนมีความซื่อสัตย์สุจริต 3. ผู้เรียนมีความกตัญญูกตเวที 4. ผู้เรียนมีความเมตตา กรุณา โอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และไม่เห็นแก่ตัว 5. ผู้เรียนมีความประหยัดและใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า 6. ผู้เรียนปฏิบัติตนเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) 2549 : 11)

จากนโยบายและสภาพดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญในเรื่องความมีวินัยที่มีผลจากการประเมินคุณภาพภายนอกระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน รอบที่ 2(พ.ศ. 2549-2553) คณะกรรมการ

ได้ให้ข้อคิดเห็นในเรื่องความมีวินัยของนักเรียนว่าควรช่วยกันรณรงค์และส่งเสริมให้นักเรียนเป็นบุคคลที่ต้องมีวินัยของชาติที่ควรเริ่มตั้งแต่บ้านและสถานศึกษาผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการศึกษาความมีวินัยของนักเรียนขึ้นตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา ประกอบด้วย 3 ลักษณะต่อไปนี้ 1. มีวินัย 2. ใฝ่รู้ใฝ่เรียน 3. ภูมิใจ ในความเป็นไทย(พ.ศ. 2551 : 54) เพื่อให้เข้ากับบริบทของโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา จึงกำหนดความมีวินัย 6 ด้าน คือ 1. ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย 2. ด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย 3. ด้านการประหยัด 4. ด้านนิยมไทย 5. ด้านวินัยของชาติ 6. ด้านความสะอาดของสถานศึกษา เป็นสิ่งที่ควรได้รับการศึกษาความมีวินัยของนักเรียนเสริมสร้างพัฒนาเพิ่มขึ้นในการที่จะนำไปใช้ดำเนินชีวิตประจำวันของผู้เรียน เพื่อนำไปสู่การสร้างสังคมปทุมภูมิ จากนโยบายและแนวปฏิบัติของโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมความมีวินัยของนักเรียนให้เป็นผู้ที่มีวินัยและมีคุณค่าต่อประเทศชาติต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของครู และนักเรียน

สมมุติฐานการวิจัย

ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นต่อระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม จำนวนทั้งสิ้น 70 คน และนักเรียนโรงเรียน

กำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสนจังหวัดนครปฐม ที่ศึกษาดังแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รวมทั้งสิ้น 1,700 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครู ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียน กำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม จำนวนทั้งสิ้น 59 คน และนักเรียนโรงเรียน กำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ที่ศึกษาดังแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 313 คน รวมทั้งสิ้น 372 คน จากการใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krtjic&Morgan) การสุ่มโดยอาศัยความน่าจะเป็นคือ สุ่มแบบแบ่งชั้น และสุ่มด้วยการจับฉลาก

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็น ครูและนักเรียน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา

อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม 6 ด้าน ได้แก่

2.2.1 ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย

2.2.2 ด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย

2.2.3 ด้านการประหัด

2.2.4 ด้านนิยมไทย

2.2.5 ด้านวินัยชาติ

2.2.6 ด้านความสะอาดของสถานศึกษา

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความมีวินัยของนักเรียน หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับที่กำหนดขึ้น เพื่อเป็นแบบแผน แนวทางให้บุคคลในองค์การประพฤติปฏิบัติร่วมกัน อันจะเป็นการเสริมสร้างประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการปฏิบัติงานในองค์การหรือสถาบันนั้น ๆ หากผู้ใดไม่ปฏิบัติตามจะถูกพิจารณาลงโทษตามกฎเกณฑ์

ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย หมายถึง การให้นักเรียนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ในการแต่งกายมีส่วนร่วมในการกำหนดระเบียบข้อบังคับหรือหลักเกณฑ์ต่าง ๆ โดยไม่ขัดต่อระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการตามสภาพของท้องถิ่นให้ได้มีการช่วยเหลือ แนะนำดูแลกันเอง

ในระหว่างนักเรียนกลุ่มรุ่นพี่กับนักเรียนกลุ่มรุ่นน้อง และระหว่างกลุ่มเพื่อนกันเอง ในด้านการแต่งกาย และด้านความสะอาดของร่างกาย โดยมีครู อาจารย์คอยกำกับดูแลอย่างใกล้ชิดด้วย

การเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย หมายถึง การเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย และเกิดความปลอดภัย จึงให้มีการเดิน การขี่จักรยานหรือจักรยานยนต์ ส่วนภายในบริเวณโรงเรียน และอาคารเรียน เมื่อเปลี่ยนกิจกรรมการเรียน และให้เดินชิดทางขวามือเสมอ เมื่อเดินขึ้นหรือลงบันไดและเปลี่ยนห้องเรียน

การประหยัด หมายถึง การจัดกิจกรรมการประหยัดนี้ เพื่อให้ให้นักเรียนมีคุณลักษณะในการรู้จักใช้จ่ายเงินและสิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ เช่น สมุด ดินสอ เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย น้ำ ไฟฟ้า อย่างประหยัด การรู้จักบำรุงรักษาสิ่งของเครื่องใช้ทั้งของตนเอง และส่วนรวมให้เกิดประโยชน์ที่สุดเท่าที่จะทำได้

นิยมไทย หมายถึง การส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ และฝึกปฏิบัติ เพื่ออนุรักษ์เผยแพร่วัฒนธรรมและประเพณีของไทย รวมทั้งการใช้สิ่งของเครื่องใช้ที่ผลิตในประเทศไทยเป็นการส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติเป็นผู้มีวินัยซึ่งเป็นประโยชน์ต่อตนเองส่วนรวมและประเทศชาติ

วินัยชาติ หมายถึง การเสริมสร้างความมีวินัยของชาติให้แก่ นักเรียน จะทำให้นักเรียนเป็นคนที่มีวินัยตรงต่อเวลา เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น ทั้งทางกาย วาจา ความคิดเห็น และกฎเกณฑ์ที่มีอยู่เป็นคนที่มีความจงรักภักดี และปฏิบัติตามหน้าที่ที่พึงมีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

ความสะอาดของสถานศึกษา หมายถึง การทิ้งขยะหรือสิ่งของที่ไม่ใช้ลงในที่จัดบริการให้หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเพื่อช่วยกันรักษาความสะอาด การจัดเวรเขตพื้นที่รักษาความสะอาด การจัดหาภาชนะรองรับขยะ การจัดวันรณรงค์รักษาความสะอาด การเก็บขยะและสิ่งปฏิกูลเมื่อพบเห็น การประชาสัมพันธ์ชักชวนให้ร่วมกันรักษาความสะอาด

แนวทางการเสริมสร้างวินัยนักเรียน หมายถึง วิธีการ หรือกระบวนการในการพัฒนา ค่านิยมและวัฒนธรรมของนักเรียนเพื่อเป็นผู้ที่มีระเบียบ มีกฎเกณฑ์ในการประพฤติปฏิบัติเพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยแก่ตนเอง และสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

ครู หมายถึง ผู้ปฏิบัติหน้าที่สอนนักเรียนในโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

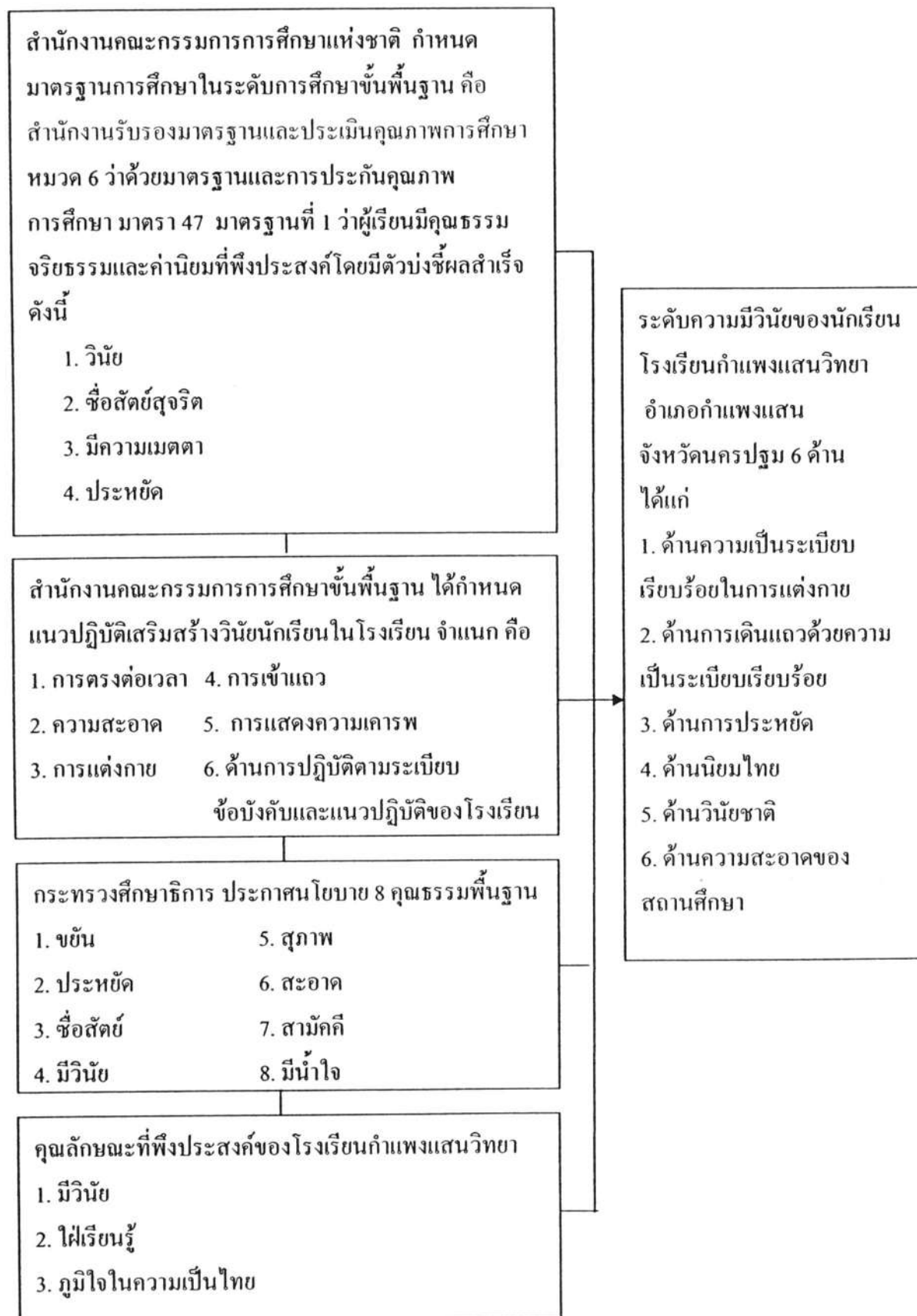
นักเรียน หมายถึง นักเรียนในโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบถึงระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม
2. นำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์ในการส่งเสริมพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ อาศัยแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544 : 17) กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศนโยบาย 8 คุณธรรมพื้นฐาน (2551,ออนไลน์) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน(2546ก : 6-7) และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา (พ.ศ. 2551 : 54) เพื่อมาปรับให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม จึงใช้ในกรอบแนวคิดในการวิจัย แสดงในแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ครั้งนี้ผู้วิจัย ได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้นำเสนอตามลำดับดังนี้

1. ความมีวินัยของนักเรียน

1.1 ความหมายของความมีวินัยของนักเรียน

1.2 ความสำคัญของความมีวินัย

1.3 ประเภทของความมีวินัย

1.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัย

1.5 ระบบการสร้างควมมีวินัยที่ดี

1.6 การพัฒนาความมีวินัย

1.7 บ้านแหล่งสร้างเสริมความมีวินัย

1.8 โรงเรียนแหล่งสร้างเสริมความมีวินัย

1.9 บทบาทของผู้บริหาร ครู ในการส่งเสริมความมีวินัยของนักเรียน

2. บริบทของโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา

2.1 โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา

2.2 กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยในประเทศ

3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ความมีวินัยของนักเรียน

1. ความหมายของความมีวินัย

คำว่า วินัย (Disciplines) ความมีวินัยในสถานศึกษาและความมีวินัยของนักเรียนมีผู้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กันหลายอย่าง เช่น พระธรรมปิฎก ได้ให้ความหมายของ วินัยไว้ข้อหนึ่งว่า วินัย เป็นกติกาสังคมที่ตกลงกันไว้วางไว้สำหรับความหมายรู้ร่วมกันว่าในการอยู่ร่วมกันและทำงานร่วมกันนี้จะปฏิบัติอย่างไร เพื่อให้การอยู่และการทำงานร่วมกันดำเนินไปได้ด้วยดี ไม่ติดขัด ไม่ขัดแย้ง สับสน อลเวง

กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. (2542 ก : 26) ให้ความหมายไว้ว่า การบังคับควบคุมพฤติกรรมของบุคคล ไม่ใช่การบังคับจากภายนอก แต่เป็นการบังคับอันใดอันหนึ่ง ซึ่งทำให้บุคคลสามารถบังคับพฤติกรรมของตนเองได้

อำนาจ จันทร์มหา (2542 : 7) ให้ความหมายไว้ว่า การประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้องตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ กติกา หรือข้อตกลงของสังคมโดยไม่ต้องให้คนอื่นบังคับหรือควบคุม

กุลชา ศิริเฉลิมพงศ์ (2544 : 15) ให้ความหมายไว้ว่า ความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามที่ตนมุ่งหวังไว้ โดยเกิดจากการสำนึกขึ้นมาเอง แต่ทั้งนี้จะต้องไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นผลทำให้เกิดความยุ่งยากแก่ตนเองในอนาคต และจะต้องเป็น สิ่งที่ดีให้เกิดความเจริญแก่ตนเองและผู้อื่นโดยไม่ขัดต่อกฎระเบียบของสังคมและสิทธิของผู้อื่น

สรุปได้ว่า วินัย หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับที่กำหนดขึ้น เพื่อเป็นแบบแผนแนวทางให้บุคคลในองค์การประพฤติปฏิบัติร่วมกันอันจะเป็นการเสริมสร้างประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานในองค์การหรือสถาบันนั้น ๆ หากผู้ใดไม่ปฏิบัติตามจะถูกพิจารณาลงโทษตามกฎหมาย

2. ความสำคัญของความมีวินัย

การมีวินัยเป็นปัจจัยสำคัญ เป็นพื้นฐานของพฤติกรรมบุคลิกภาพของเด็ก ที่สำคัญคือ ความรับผิดชอบ การเคารพสิทธิของผู้อื่น ทำให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและเป็นที่ยอมรับของสังคมวินัยเป็นข้อปฏิบัติที่ใช้ควบคุมความประพฤติของคน เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคม มีผู้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของวินัย พอสรุปได้ดังนี้

เชาว์ มณีวงษ์ (2533 : 168) ได้กล่าวว่า การเสริมสร้างวินัยในโรงเรียนมีความสำคัญมาก เพราะเป็นเครื่องมือปลูกฝังสิ่งที่ดีงาม และเหมาะสมให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติเป็นการเตรียมตัวให้เป็นพลเมืองดีของชาติ ปกครองตนเอง และดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข เป็นการรักษาชื่อเสียง และเกียรติภูมิของโรงเรียนซึ่งเป็นสถาบันทางการศึกษา

กุลชา ศิริเฉลิมพงศ์ (2544 : 18) ได้กล่าวว่า คุณค่าของวินัยช่วยให้กลุ่มคนหรือสังคมต่าง ๆ สามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข ไม่เบียดเบียนกัน และเจริญก้าวหน้าไปด้วยดี เนื่องจากทุกคนกระทำสิ่งที่สังคมยอมรับ เข้าใจผู้อื่น สำนึกตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม จึงมีความรับผิดชอบต่อเสียสละ ซึ่งช่วยให้การพัฒนาประเทศเป็นไปตามจุดมุ่งหมายจากความสำคัญของความมีวินัยในตนเองดังกล่าว

สรุปได้ว่า วินัยมีความสำคัญ และเป็นสิ่งที่จำเป็นเพราะช่วยให้คนมีระเบียบสามารถควบคุมตนเองได้ ลดความขัดแย้ง เกิดความสามัคคี ดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งเป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเอง ต่อสังคมและประเทศชาติ

3. ประเภทของวินัย

วินัยเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้คนประพฤติปฏิบัติอยู่ในกรอบของสังคม และควบคุมสังคมให้เป็นสังคมที่น่าอยู่โดยกำหนดประเภทของวินัยต่าง ๆ ไว้ดังนี้ คือ

เชาว์ มณีวงษ์ (2533 : 168) ได้กล่าวว่า ประเภทของวินัยในโรงเรียนออกเป็นระเบียบวินัยที่เกี่ยวกับความประพฤติทั่วไปของนักเรียน เช่น การแต่งกาย ความสะอาด กฎระเบียบ การมาโรงเรียนทันเวลาตามที่กำหนด การพูดจาไพเราะสุภาพ การไม่ดื้อด่าเสียดใจ เป็นต้น และระเบียบวินัยที่เกี่ยวกับความประพฤติในชั้นเรียน เช่น การไม่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อเพื่อน นักเรียนด้วยกันต่อครูอาจารย์ และต่อทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน การแสดงพฤติกรรมไม่รบกวนเพื่อนขณะที่กำลังทำงาน การแสดงพฤติกรรมสนใจการเรียน สนใจร่วมกิจกรรม และสนใจทำงานที่ครูมอบหมายให้เสร็จเป็นอย่างดี เป็นต้น

ภิญโญ สาธร (2538 : 18) ได้กล่าวว่า วินัยสามารถแยกออกเป็นวินัยที่ควบคุมโดยตนเอง และวินัยที่ควบคุมโดยคนนอก วินัยที่เกิดจากการควบคุมโดยตนเองนั้นย่อมมีค่าสูงสุด ซึ่งน่าจะเกิดจากนักเรียน นักศึกษาที่มีวุฒิภาวะสูง ๆ แต่วินัยที่ควบคุมโดยคนนอกก็ยังมีค่าจำเป็นที่จะต้องใช้สถานศึกษา เนื่องจาก นักเรียน นักศึกษาบางส่วนยังไม่ตระหนักในความรู้สึกรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมเพียงพอ

หวน พินธุพันธ์ (2538 : 17-18) ได้กล่าวว่า การจำแนกความมีวินัยที่ใช้กันอยู่ในสถานศึกษาออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. วินัยเฉียบขาดแบบทหาร วินัยแบบนี้มีแนวคิดว่า นักเรียน นักศึกษายังเป็นเด็กไม่รู้จักรับผิดชอบชีวิต จึงต้องให้ปฏิบัติไปตามคำสั่งและระเบียบผู้กระทำผิดจะต้องได้รับโทษ บุคคลในวงการศึกษามีแนวคิดต่อวินัยแบบนี้แตกต่างกัน ฝ่ายที่เห็นด้วยมีเหตุผลสนับสนุนว่า การบังคับให้นักเรียน นักศึกษาประพฤติดนอยู่ในทางที่ดีเสมอ นั้น จะคิดเป็นนิสัยและมีความประพฤติที่ดีดีไปไปในภายหน้า ส่วนฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยให้เหตุผลว่า กฎระเบียบต่าง ๆ นั้นเกิดขึ้นจากการที่ครูอาจารย์ยึดเอาความคิดของตนเองเป็นมาตรฐานนักเรียน นักศึกษาไม่อาจเห็นคุณค่าของการประพฤติดี และอาจเกิดความรู้สึกว่าถูกบังคับให้ประพฤติเช่นนั้น โดยปราศจากเหตุผลและความเต็มใจ

2. วินัยแบบดำเนินงานให้สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน นักศึกษา วินัยแบบนี้มีแนวความคิดว่า เมื่อนักเรียนนักศึกษาได้ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ตนเองสนใจแล้วก็จะไม่เกิด

ปัญหาขึ้น สถานศึกษา จึงควรชี้แจงเอาความสนใจ และความต้องการของนักเรียน นักศึกษาเป็นหลัก ในการวางกฎ และระเบียบวินัยแบบนี้มีข้อจำกัดอยู่ที่สถานศึกษา มีอาจดำเนินการตามความสนใจ และความต้องการของนักเรียน นักศึกษา ได้มากนักแต่อย่างไรก็ตามยังมีผู้นิยมใช้หลักการนี้แก้ปัญหาดังกล่าวบางประการได้

3. วินัยที่เกิดจากการรู้จักความรับผิดชอบและเกียรติของตนเองวินัยแบบนี้มีแนวความคิดว่า วินัยที่มีคุณค่า คือวินัยที่เกิดจากการที่นักเรียน นักศึกษาเห็นว่าตนเองเป็นคนดี มีเกียรติ การประพฤติตนในทางที่ดีเกิดขึ้น เพราะรักที่จะกระทำดีมีความรู้สึกรับผิดชอบต่อตนเอง และสังคม อันเป็นคุณธรรมที่สูงยิ่งของความเป็นคนสถานศึกษาจะช่วยให้เกิดวินัยแบบนี้ได้ โดยการหาวิธีการก่อให้เกิดความรักนับถือเกียรติ และการรู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง

สรุปได้ว่า ประเภทของวินัย แยกเป็นวินัยเชิงบวกแบบทหารวินัยแบบสอดคล้อง กับความสนใจของผู้ปฏิบัติ และวินัยแบบรู้จักรับผิดชอบตนเอง ส่วนการควบคุมความมีวินัยนั้น มีวินัยที่ควบคุมโดยตนเอง และวินัยที่ควบคุมโดยคนนอก และวินัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนนั้น ยังมีระเบียบวินัยทุกประเภท สำคัญที่การเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนสิ่งแวดล้อม และสถานการณ์ และถ้าฝึกให้มีวินัยรู้จักควบคุมตนเองได้จะดีที่สุด

4. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัย

ความสำคัญของการแสดงออกทางจริยธรรมและคุณธรรมของบุคคล อาจจะสำคัญ มากกว่าลักษณะทางความรู้ดี ฉะนั้นการให้ความสนใจเกี่ยวกับกำเนิดและการเจริญเติบโตของการ มีวินัยแห่งตน จึงเป็นสิ่งที่จะต้องพิจารณาในการเสริมสร้างวินัยให้เกิดขึ้นในสังคมไทย สามารถ ดำเนินการได้หลายกรณีขึ้นอยู่กับลักษณะวินัยและกลุ่มบุคคลเป้าหมายที่ต้องการเสริมสร้าง ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยได้ศึกษาและสรุปวิธีในการสร้างความมีวินัย ได้เสนอแนวคิดในการสร้างความ มีวินัยไว้ 3 ประการ คือ กรมวิชาการ (2542 ก : 38-39) ดังนี้

1. การตักเตือนด้วยวาจา คือ การเรียกผู้มีปัญหาเข้าพบเป็นการส่วนตัว เพื่ออภิปรายปัญหา ที่เกิดขึ้น โดยมีมุ่งหมายที่จะโน้มน้าวให้เห็นด้วยกับการแก้ไขปัญหานั้น ๆ ผู้มีปัญหาก็ได้รับการตักเตือนให้คิดถึงความรับผิดชอบที่ต้องปฏิบัติตาม เป็นการให้ออกาสผู้มีปัญหาได้รู้ตัวและ ปรับปรุงตัวเองก่อน

2. การตักเตือนด้วยบันทึก ถ้าปัญหาเดิมยังคงมีอยู่ ผู้มีอำนาจเรียกผู้มีปัญหาเข้าพบเพื่อ กล่าวตักเตือนหลายครั้ง ประกอบกับมีความจำเป็นที่จะต้องรักษาระเบียบนั้น ๆ อย่างเคร่งครัด ผู้มีอำนาจควรมีหนังสือแจ้งไปยังผู้มีปัญหาถึงสิ่งที่ได้พูดกันไว้ก่อนหน้านั้น และสำเนาเก็บไว้ในแฟ้มประวัติของบุคลากร

3. การใช้สื่อหลายชนิดเพื่อช่วยเสริมสร้างเรื่องความมีวินัยให้มีประสิทธิภาพขึ้น ได้แก่

3.1 สื่อหนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์ช่วยได้มาก เช่น เสนอในรูปของข้อเขียนต่าง ๆ บ่อย ๆ มาก ๆ ในเรื่องของความมีวินัย หรือการลงรูปภาพความมีระเบียบวินัยของกลุ่มคนให้เป็นตัวอย่างแก่ผู้อ่าน

3.2 สื่อวิทยุ วิทยุดีกว่าหนังสือพิมพ์ตรงที่ว่า ผู้อ่านหนังสือไม่ออกก็ฟังได้ เข้าใจได้ และจำนวนคนฟังก็มากกว่าคนอ่านหนังสือพิมพ์ด้วย รายการที่จัดทางวิทยุควรให้ความรู้สอดแทรกในเรื่องความมีวินัย ปลูกฝังไปทุก ๆ วัน และมีรายการเกี่ยวกับเรื่องวินัยอยู่เสมอ ๆ

3.3 สื่อโทรทัศน์ โทรทัศน์มีคนดูมาก การเผยแพร่ยิ่งง่ายขึ้นไปอีก เพราะผู้ชมได้ยินทั้งเสียงได้ดูทั้งภาพ ฟังคำบรรยายไปพร้อม ๆ กันไป

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540 : 21) ให้แนวคิดในการสร้างควมมีวินัยไว้ 5 ประการ คือ

1. การทำให้เกิดพฤติกรรมเคยชิน โดยให้บุคคลรู้เห็นและปฏิบัติพฤติกรรมที่ดีเพื่อเป็นพื้นฐานและปฏิบัติต่อเนื่องจนเกิดเป็นพฤติกรรมที่เคยชิน

2. การใช้วัฒนธรรมในสังคม เป็นแนวปฏิบัติผสมผสานกับหลักการทำให้เป็นพฤติกรรมเคยชิน เช่น การทำความเคารพด้วยการไหว้เมื่อพบผู้ใหญ่ เป็นสิ่งที่เด็กทำได้โดยง่าย แต่การเข้าแถวไม่ใช้วัฒนธรรมไทย เด็กไม่เห็นแบบอย่างที่ดีอยู่เสมอ ดังเช่น การไหว้ของไทย ดังนั้นการไหว้จึงง่ายต่อการปฏิบัติมากกว่าการเข้าแถว

3. การใช้องค์รวม เป็นความสัมพันธ์ระหว่างจิตใจพฤติกรรมและสติปัญญาซึ่งเป็นหลักการทางการศึกษา และหลักการพัฒนาจริยธรรม คือ มีความเข้าใจในความสำคัญของสิ่งที่จะกระทำมีความพอใจ และยอมรับในสิ่งที่จะกระทำ ยอมรับไปสู่ความพร้อมในการกระทำ

4. การใช้แรงหนุนสภาพจิต เป็นการตั้งความมุ่งมั่นหรืออุดมการณ์และพยายามปฏิบัติตามเป้าหมายที่มุ่งมั่นไว้ ซึ่งอาจทำให้เกิดการเปรียบเทียบแม้ความภาคภูมิใจในผลการปฏิบัติ หากใช้มากเกินไปจะกลายเป็นคู้ถูกคู้หมิ่นผู้อื่น อันเกิดจากการเปรียบเทียบและพึงพำกำลังใจจากภายนอก

5. การใช้กฎเกณฑ์บังคับ เป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้เกิดความมีวินัยได้ชั่วระยะหนึ่ง เมื่อไม่มีผู้ใดควบคุมวินัยก็จะหายไป จึงเป็นวิธีที่ไม่ถูกต้อง

กระทรวงศึกษาธิการ (2542 ก : 29 - 32) ได้อธิบายถึงทฤษฎีการเกิดควมมีวินัยโดยยึดแนวทฤษฎีที่สำคัญ 3 ทฤษฎี คือ

1. ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg's Moral Development Theory) โคลเบอร์ก เชื่อว่า การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมมีความสัมพันธ์กับการบรรลุวุฒิภาวะเชิงจริยธรรมพร้อมกับการพัฒนาด้านอื่น ๆ ด้วย ระดับของอายุเด็กจึงมีความสัมพันธ์อย่างมากจากการสัมพันธ์เด็กวัยรุ่นอเมริกัน โคลเบอร์กศึกษาผลการตอบปัญหาทางจริยธรรมแล้วจัดเป็นลำดับขั้น

ของการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม (Moral-reasoning hierarchy) (Kohlberg 1972, 1976, อ้างถึงใน สุกัก ไหวหากิจ 2543:9-10) ระดับก่อนจริยธรรม (Preconventional level or Premoral level) ในระดับนี้บุคคลจะทำความดีหรือ ความเลวขึ้นอยู่กับกฎเกณฑ์ของสังคมที่ทำกันมาหรือผู้ใหญ่เป็นผู้กำหนดแต่ผลของการกระทำนั้นเพื่อความพอใจหรือความสุขของตนเองเป็นใหญ่ (Hedonistic consequences) นั่นคือเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์สุขของตนเองโดยไม่คำนึงถึงผู้อื่น ระดับแบ่งย่อยออกเป็น 2 ขั้น (Stage)

ขั้นที่ 1 เน้นการลงโทษและการเชื่อฟัง (Punishment and Obedience Orientation)

การกระทำในขั้นนี้ จะดีหรือเลวขึ้นอยู่กับผลของการลงโทษหรือให้รางวัล เด็กจะทำตามกฎเกณฑ์เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกลงโทษ เด็กจะสังเกตว่าถ้าสิ่งไม่ดี ผู้ใหญ่จะไม่เห็นด้วยอาจโดนคุกคามหรือทำโทษเด็กยอมทำตามคำสั่งของผู้มีอำนาจคือผู้ใหญ่ขั้นนี้กลุ่มเด็กอายุ 2-7 ปี

ขั้นที่ 2 การเลือกกระทำเพื่อความพอใจของคน (Naive Instrumental hedonism) ขั้นนี้ การกระทำใด ๆ ที่ว่าดีเป็นการกระทำตามความพอใจหรือต้องการของตนเองและบางโอกาสเป็นความต้องการของผู้อื่น ความยุติธรรมเป็นลักษณะ “ถ้าคุณต้องการฉัน ฉันจะช่วยคุณ” เป็นทำนองขึ้นหมยขึ้นแมว คือ ช่วยกันไปช่วยกันมา มีส่วนร่วมที่เท่าเทียมกัน เด็กในขั้นนี้ไม่มี ความจงรักภักดี ความกตัญญู หรือความยุติธรรม ขั้นนี้กลุ่มเด็กอายุประมาณ 7-10 ปี

2. ระดับปฏิบัติตามแบบแผนกฎเกณฑ์จริยธรรม (Morality of Conventional role conformity) ระดับนี้คนจะปฏิบัติตามสิ่งที่คาดหวังไว้ของครอบครัว กลุ่มหรือประเทศชาติ และสนับสนุนกฎเกณฑ์ของสังคมที่มีอยู่บุคคลที่มีจริยธรรมในระดับนี้ยังต้องการควบคุมจากภายนอกเอาใจเขามาใส่ใจเรา ประพฤติปฏิบัติความดีละเว้นความไม่ดีตามที่สังคมยึดถือ ในระดับนี้แบ่งออกเป็น 2 ขั้น คือ

ขั้นที่ 3 หลักจริยธรรมเด็กดีตามที่ผู้อื่นเห็นชอบ (Good-boy Morality of maintaining good relations approved by others) ขั้นนี้บุคคลจะกระทำหรือปฏิบัติทุกอย่างเพื่อช่วยเหลือและเห็นอกเห็นใจผู้อื่น เพื่อให้ผู้อื่นยินยอมรับ ขั้นนี้การตัดสินใจเชิงจริยธรรมเจตนามีความสำคัญมาก นั่นคือ คุณได้จากเจตนาของผู้กระทำขั้นนี้เด็กอายุประมาณ 10-13 ปี

ขั้นที่ 4 หลักจริยธรรมทำตามกฎเกณฑ์ (Authority maintaining morality) ขั้นนี้บุคคลจะทำถูกหรือดีเมื่อเขาทำตามหน้าที่ เชื่อฟังกฎหมาย และธรรมทางศาสนา นั่นคือ เขาจะประพฤติปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ และระเบียบของสังคมที่ตั้งไว้ ขั้นนี้เด็กอายุประมาณ 13-16 ปี

3. ระดับเหนือกฎเกณฑ์หรือยึดหลักจริยธรรมประจำใจตนเอง (Postconventional, principled or autonomous level) ในระดับนี้การตัดสินใจกระทำของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ยึดหลักจริยธรรมสากล โดยไม่คำนึงถึงกฎเกณฑ์ของผู้มีอำนาจหรือของกลุ่มที่ยึดถือว่ามีคุณค่า

การตัดสินใจจะใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของส่วนตัวที่ยึดถือคุณธรรมประจำใจ จะถือปฏิบัติมากกว่า การคล้อยตามสังคม บางทีการกระทำนั้นเป็นขั้นอุดมการณ์ ระดับนี้แบ่งออกเป็น 2 ชั้น ดังนี้

ขั้นที่ 5 หลักการกระทำตามสัญญาของสังคม (Social-contract orientation) ในขั้นนี้ พฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคล อยู่ในกรอบของสิทธิส่วนบุคคลที่ทุกสังคมได้ตกลงยินยอมรับกัน เขาจะเคารพต่อคำมั่นสัญญา และกฎหมายยอมรับค่านิยมที่ว่าบุคคลเกิดมามีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน กระบวนการเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์หรือกฎหมายทั้งหลายทำไปเพื่อประโยชน์ของสังคมขั้นนี้ เด็กอายุประมาณ 16 ปีขึ้นไป

ขั้นที่ 6 ถือหลักจริยธรรมหลักธรรมแบบสากล(Universal-ethical-principle orientation) ขั้นนี้เป็นขั้นสูงสุด เป็นการตัดสินใจเชิงจริยธรรมของบุคคล โดยขึ้นอยู่กับหลักคุณธรรมหลักความ ยุติธรรม หลักความเสมอภาคในสิทธิมนุษยชน และหลักเคารพในความเป็นมนุษย์ของแต่ละบุคคล เป็นการใช้นิยามขั้นอุดมการณ์ในการพิจารณาตัดสินใจปฏิบัติทางจริยธรรมตามหลักสากล (ขั้นผู้ใหญ่)

2. ทฤษฎีของเมอว์เรอร์ (Mowrer) ซึ่งว่าด้วยการกำเนิดของการควบคุมตนเอง หรือความ มีวินัยในตนเองของบุคคลนั้น นักจิตวิทยาทั้งหลายเชื่อว่าจะต้องมีพื้นฐานมาตั้งแต่ระยะแรกเกิด จนกระทั่งเติบโตขึ้นมา สิ่งที่สำคัญ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างทารกกับบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูอัน จะเป็นทางนำไปสู่ความสามารถในการให้รางวัลตนเอง หรือความสามารถควบคุมตนเองเมื่อโตขึ้น ซึ่งเมอว์เรอร์ ได้อธิบายว่า ทารกหรือเด็กจะต้องเรียนรู้จากผู้เลี้ยงดูคน โดยที่การเรียนรู้นี้จะเกิด ในสภาพอันเหมาะสมเท่านั้น การเรียนรู้ของเด็กทารกหรือเด็กนี้จะเกิดขึ้นหลายระดับและหลาย ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

2.1 บุคคลที่สำคัญต่อการเรียนรู้ของทารก หรือเด็ก คือ บิดามารดา หรือผู้เลี้ยงดูซึ่งเป็น ผู้ที่มารับความต้องการของทารก เช่น หิวก็ได้ดื่มนม ร้อนก็ได้อาบน้ำ ยุงกัดก็มีผู้ปิดให้ ฯลฯ เมื่อ ทารกได้รับการบำบัดความต้องการก็จะรู้สึกสบาย พอใจ และมีความสุขความรู้สึกของทารกนี้ จะรุนแรงมาก และคิดตรึงอยู่ในสำนึกของทารกไปจนเติบโตขึ้น การที่ทารกได้รับการบำบัดความ ต้องการจนรู้สึกสบายพอใจ และมีความสุขนั้น สิ่งที่เกิดควบคู่กับเหตุการณ์อยู่เสมอทุกครั้งก็คือ การปรากฏตัวของบิดามารดา หรือผู้เลี้ยงดูในขณะที่มาปรนนิบัติเด็กการบำบัดความต้องการของ ตนกับบิดามารดานั้นจะต้องเกิดจากการเรียนรู้เช่นนั้น โดยที่ความสุขความพอใจ ที่ได้รับการบำบัด ต้องมาก่อนถ้าไม่มีเหตุการณ์เช่นนี้ในเด็ก เช่น เมื่อหิวก็ไม่ได้กิน หรือเมื่อกินนมไม่หิวเด็กก็จะ ไม่เกิดความสุขพอใจ เด็กก็จะไม่มีรากฐานในการที่จะเรียนรู้ที่จะรัก และพอใจบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดู คนนั้นก็คือ บุคคลที่สำคัญต่อการเรียนรู้เริ่มแรกของทารกหรือเด็กก็คือผู้เลี้ยงดู ซึ่งอาจจะเป็นบิดา มารดาหรือผู้อื่นก็ได้

ไม่ใคร่ครองบุคคลประเภทนี้ควบคุม โดยความเห็นแก่ตัวของตนเองและเป็นผู้ที่ขาดความมีวินัยในตนเองหรือมีน้อยมาก

3.2 พวกเอาแต่ได้ (Expedient Person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโก้มีน้อย แต่พลังควบคุมของซูเปอร์อีโก้มีมากขึ้น ก็จัดอยู่ในประเภทปานกลางค่อนข้างน้อยบุคคลประเภทนี้จะยังยึดตนเองเป็นศูนย์กลางและกระทำทุกอย่างเพื่อความพอใจและผลได้ของตนเองเป็นคนที่ไม่จริงใจ จะยอมอยู่ใต้การควบคุมของผู้มีอำนาจ ถ้าจะทำให้เขาได้รับผลที่ต้องการได้ เป็นผู้ที่มีความมีวินัยในตนเองน้อย ลักษณะนี้จะปรากฏตั้งแต่วัยเด็กตอนต้น และในคนบางประเภทจะติดตัวไปจนตลอดชีวิต

3.3 พวกคล้อยตาม (Conforming Person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโก้มีน้อยเหมือนคน 2 ประเภทแรก แต่มีพลังควบคุมของซูเปอร์อีโก้มากกว่า คือ อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างมาก คนพวกนี้จะยึดพวกพ้องเป็นหลัก และคล้อยตามผู้อื่นโดยไม่ต้องใคร่ครองบุคคลประเภทนี้อยู่ภายใต้การควบคุมของสังคมและกลุ่ม เป็นผู้ที่มีความมีวินัยในตนเองระดับปานกลางแต่ไม่แน่นอน

3.4 พวกตั้งใจจริงแต่ขาดเหตุผล (Irrational Conscientious Person) หมายถึงบุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโก้ในระดับปานกลาง แต่มีพลังควบคุมของซูเปอร์อีโก้มาก จนเป็นผู้ที่ยอมรับกฎเกณฑ์ และค่านิยมทางสังคมเข้าไปเป็นลักษณะของตนเอง จะเป็นผู้ที่ทำตามกฎเกณฑ์และกฎหมายอย่างยึดมั่นและมีศรัทธา เป็นผู้ที่ถูกควบคุมโดยค่านิยมและบรรทัดฐานของสังคมเป็นผู้ที่มีความมีวินัยในตนเองค่อนข้างมาก แต่ยังไม่สมบูรณ์บุคคลประเภทนี้จะทำตามกฎอย่างเคร่งครัดโดยเห็นว่ากฎเกณฑ์นั้นเป็นของศักดิ์สิทธิ์ แม้จะก่อให้เกิดผลเสียหายแก่ผู้อื่นก็ไม่สนใจ บุคคลประเภทนี้จะเป็นหลักของชุมชน เพราะมีความมั่นคงในความเชื่อและการกระทำ คนอื่นเห็นได้ง่ายแต่การขาดความยืดหยุ่นอย่างมีเหตุผลของคนประเภทนี้จึงยังเป็นคนประเภทที่ไม่สมบูรณ์ทางจริยธรรม

3.5 พวกเห็นแก่ผู้อื่นอย่างมีเหตุผล (Rational Altruistic Person) คือ บุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโก้มีมาก และพลังควบคุมของซูเปอร์อีโก้ก็มากด้วย จนเกิดสมดุลระหว่างการปฏิบัติตนตามกฎเกณฑ์ของสังคม และความสมเหตุสมผล โดยเห็นแก่ผู้อื่นทั่วไปเป็นหลักบุคคลประเภทนี้มีความสามารถควบคุมตนเองอย่างมีเหตุผล มีได้คั่งอยู่ในอิทธิพลของกลุ่มในสังคมหรืออยู่ภายใต้อิทธิพลของกฎเกณฑ์อย่างปราศจากเหตุผล เป็นผู้ที่มีความมีวินัยในตนเองสูงมาก จะเป็นผู้ที่ตระหนักถึงผลของการกระทำของตนต่อผู้อื่นก่อนจะทำอะไรต้องพิจารณาอย่างมีเหตุผล เพื่อผู้อื่นพร้อมที่จะร่วมมือกับสังคมมีความรับผิดชอบและให้ความเคารพเพื่อนมนุษย์โดยทั่วไป มีความต้องการที่จะ

2.2 ความรักและความผูกพันของเด็กนำไปสู่การปฏิบัติตามคำอบรมสั่งสอนหรือ การเลียนแบบผู้ที่ตนรักและพอใจ กล่าวคือ จากความรักและพอใจของเด็กที่มีต่อบิดามารดาหรือ ผู้เลี้ยงดู จึงทำให้เมื่อบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูมีการอบรมสั่งสอนเด็ก มีการกระทำหรือพูดจาอย่างไร เด็กก็จะเกิดการทำตาม หรือเลียนแบบคำพูด หรือการกระทำของเด็กเช่นนี้ จะทำให้เขาเกิดความสุข ความพอใจได้เอง อันเป็นลักษณะการให้รางวัล และชมเชยตนเองไม่ได้หวังผลจากภายนอก ในการเลียนแบบผู้เลี้ยงดูคนของเด็กจะทำทั้งในทางที่ดีและในทางไม่ดีเท่า ๆ กันครบเท่าที่ลักษณะ นั้นเป็นลักษณะของผู้ที่ตนรักและพอใจ เช่น ถ้าเด็กเห็นผู้เลี้ยงดูสูบบุหรี่เสมอ เมื่อเด็กสูบบุหรี่บ้าง ก็จะมีมีความสุขความพอใจ เพราะเป็นลักษณะของผู้ที่ตนรัก คนพอใจมาก่อนความสามารถในการ ให้รางวัลตนเองนี้ เมารอว์ เชื่อว่า เป็นลักษณะที่แสดงให้เห็นถึงการบรรลุวุฒิภาวะทางจิตของ บุคคลนั้น โดยจะปรากฏขึ้นในเด็กปกติที่อายุประมาณ 8-10 ขวบ และจะพัฒนาต่อไปจนสมบูรณ์ เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ฉะนั้นผู้ที่บรรลุวุฒิภาวะทางจิตสมบูรณ์ จึงเป็นผู้ที่มีความสามารถ ที่จะควบคุมตนให้ปฏิบัติตามอย่างมีเหตุผลในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่นในการ โต้ตอบเมื่อเกิดความคับ ข้องใจ เมื่อเกิดความกลัว ในการมีความรักและมีอารมณ์ต่าง ๆ ฯลฯ ส่วนผู้ที่ขาดวินัย ในตนเอง หรือขาดการควบคุมตนเองก็เพราะ ไม่ได้รับการอบรมอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่วัยทารกจึงกลายเป็น บุคคลที่ขาดความยับยั้งชั่งใจในการกระทำ และกลายเป็นผู้ทำผิดกฎหมายของบ้านเมืองอยู่เสมอ ในรายที่รุนแรงอาจกลายเป็นอาชญากรเรื้อรัง หมาด โอกาสที่จะแก้ไข ดังนั้นจากทฤษฎีของเมารอว์ การเกิดวินัยในตนเองจนเป็นผู้ที่บรรลุวุฒิภาวะทางจิตนั้น จะต้องเริ่มต้นจากการเลี้ยงดูในวัยทารก ให้มีความสุข ความอบอุ่นและให้การอบรมสั่งสอนหรือการให้แบบอย่างที่ดีงาม จึงจะมีการพัฒนา มาเป็นลักษณะที่เด่นชัดในจิตสำนึกของบุคคลนั้นและกลายเป็นพฤติกรรมที่ถูกต้องมีเหตุผลของ บุคคลนั้น

3. ทฤษฎีแรงจูงใจทางจริยธรรมหรือความมีวินัยของเพคและแฮวิกเฮสต์ (Peck and Havighurst) เชื่อว่า การควบคุมของอีโก้ (Ego-control) และการควบคุมของซูเปอร์อีโก้ (Super Ego-Control) ร่วมกันช่วยให้เกิดความต้องการแสดงพฤติกรรมเพื่อผู้อื่นอย่างสมเหตุสมผล นักทฤษฎีทั้งสองนั้นเห็นว่าพลังควบคุมของอีโก้และซูเปอร์อีโก้ในระดับที่ไม่เท่ากัน อันเนื่องมาจากการได้รับความรู้ทางจริยศึกษาที่ทำให้ทราบถึงผลที่จะเกิดจากการแสดงพฤติกรรม ต่าง ๆ ในแต่ละบุคคลจะมีระดับไม่เท่ากัน ดังนั้นนักทฤษฎีทั้งสองจึงได้จำแนกลักษณะของบุคคล ออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้คือ

3.1 พวกปราศจากจริยธรรม (Amoral person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโก้ และซูเปอร์อีโก้ที่น้อยมาก โดยบุคคลจะเป็นผู้ที่ยึดตนเองเป็นศูนย์กลางและเห็นแก่ตัวฝ่ายเดียว โดยที่ไม่เรียนรู้ที่จะให้แก่ผู้อื่นเป็นผู้ที่ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ และจะกระทำการต่าง ๆ อย่าง

เสียดสีและเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม บุคคลประเภทนี้มีไม่มากนัก ในแต่ละสังคมแต่นักทฤษฎีทั้งสองเชื่อว่าเป็นบุคลิกภาพที่พัฒนาถึงขีดสูงสุดของมนุษย์

สรุปได้ว่า ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัย มีหลายทฤษฎี เช่น 1.ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจต์ (Piaget) ซึ่งเพียเจต์ (Piaget) ได้ให้ความสำคัญของกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ว่าจริยธรรมจะแฝงอยู่ในกฎเกณฑ์ต่าง ๆ จึงได้สรุปพัฒนาการทางจริยธรรม พื้นฐาน คือ การฝึกหัดตามกฎเกณฑ์ซึ่งอยู่ในช่วงอายุก่อน 8 ปี และความสำนึกในกฎเกณฑ์ 2. ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg's Moral Development Theory) โคลเบอร์กเชื่อว่าระดับของอายุเด็กมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาทางจริยธรรมจึงจัดลำดับขั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมไว้ 3 ระดับ คือ ระดับก่อนจริยธรรม ระดับปฏิบัติตามแบบแผนกฎเกณฑ์ จริยธรรม และระดับเหนือกฎเกณฑ์หรือยึดหลักจริยธรรมประจำใจตนเอง และ 3. ทฤษฎีการเกิดวินัยของ Mowrer ได้ให้ความสำคัญว่า จะต้องมีความมีพื้นฐานมาตั้งแต่ระยะแรกเกิดจนกระทั่งเติบโต เด็กจะต้องเรียนรู้จากผู้เลี้ยงดู ซึ่งการเรียนรู้นี้จะเกิดขึ้นในสภาพที่เหมาะสม 4. ทฤษฎีแรงจูงใจทางจริยธรรมหรือความมีวินัยของเพค และแฮวิกเฮสต์ (Peck and Havighurst) เชื่อว่าการควบคุมของอีโก้ (Ego-control) และการควบคุมของซูเปอร์อีโก้ (Super Ego-Control) ร่วมกันช่วยให้เกิดความต้องการแสดงพฤติกรรมความมีวินัย

5. ระบบการสร้างควมมีวินัยที่ดี

ระบบการสร้างควมมีวินัยที่ดี ไม่ควรเน้นที่การลงโทษ ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาในทางลบ จะส่งผลกระทบต่อในทางลบทั้งสิ้น แต่วิธีการที่ดีกว่านั้น คือทำให้เขาเข้าใจความต้องการและความจำเป็นขององค์กร ต้องการขอความร่วมมือเพื่อจะได้ไปสู่จุดหมายร่วมกัน

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540 : 19 - 20) กำหนดไว้ว่า ในการสร้างควมมีวินัยต้องอาศัยองค์ประกอบร่วมที่เอื้อให้เกิดควมมีวินัยมาช่วยหนุนองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่

1. กล้วยาณมิตร คือ บุคคลที่มีการฝึกฝนพัฒนาดีแล้ว มีศีล มีวินัย จะเป็นผู้นำ และแบบอย่างที่ดี ในการสร้างเสริมพฤติกรรมเคยชินที่มีวินัย พร้อมทั้งสามารถอธิบายเหตุผล คุณค่าประโยชน์ของพฤติกรรมควมมีวินัยได้

2. จันทะ คือ ความรักดี ใฝ่ดี ใฝ่รู้ ใฝ่สร้างสรรค์ คนที่มีจันทะนี้เอยากให้ทุกสิ่งที่ดีเข้าไปเกี่ยวข้องอยู่ในภาวะที่ดีที่สุดของมัน เมื่อเห็นเพื่อนมนุษย์เอยากให้เพื่อนมนุษย์อยู่ในภาวะเอิบอิมแข็งแรงสมบูรณ์มีความสุข

3. อัดตสัมปทา คือ การทำคนให้ถึงพร้อมสมบูรณ์แห่งศักยภาพของคน ต้องการจะพัฒนาคนให้สมบูรณ์เกิดจิตสำนึกในการฝึกฝนพัฒนาหรือจิตสำนึกในการศึกษาคนที่มิจิตสำนึก

ในการพัฒนาคนเมื่อพบอะไรที่ยากก็มองเห็นเป็นเครื่องฝึกตัวที่จะทำให้พัฒนาคนได้มากเกิดความรู้สึกว่ายิ่งยากยิ่งได้มาก คนที่มีจิตสำนึกในการฝึกตนจะทำให้การฝึกวินัยเป็นเรื่องง่ายเพราะวินัยหมายถึง การฝึกงาน และการควบคุมตนเองเป็นแนวทางในการพัฒนาเยาวชนไทย ในด้านความมีวินัย โดยใช้ระบบสัมพันธ์ขององค์กรรวม ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม จิตใจและปัญญากำหนดเป็นขั้นตอนพัฒนา ดังนี้

ขั้นที่ 1 การให้ความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการวิเคราะห์ ประเมินการเกี่ยวกับความมีวินัย

ขั้นที่ 2 การเห็นคุณค่า การยอมรับ และพร้อมที่จะปฏิบัติตนเกี่ยวกับความมีวินัย

ขั้นที่ 3 การวางแผนการปฏิบัติตน การควบคุมตนเองปฏิบัติตามแผนความมีวินัยและการสร้างระบบความมีวินัยของตนเองและสังคม

การสร้างความมีวินัยของเยาวชนไทยโดยผ่านขั้นตอนทั้ง 3 พร้อมใช้องค์ประกอบร่วมต่าง ๆ ในการสร้างวินัย พร้อมกับมีแบบอย่างที่ดีผู้นำที่ดี การสืบทอดวัฒนธรรม การปรับพฤติกรรมการเสริมแรงความสม่ำเสมอในการปฏิบัติตามระเบียบ และการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรอย่างจริงจัง เป็นปัจจัยให้พัฒนาและสร้างความมีวินัยให้เยาวชนไทย

6. พฤติกรรมความมีวินัย

ผู้มียุคุณลักษณะความมีวินัยจะมีพฤติกรรมที่แสดงออกที่สำคัญ ได้แก่

สายพิณ ปรุณสวัสดิ์ (2538 : 8-9) ฉัฐพล กล้าหาญ (2540 : 19) กรมวิชาการ (2542, อ้างถึงใน กัญระญา รุ่งเรือง, 2545 : 15) และ กัญระญา รุ่งเรือง (2545 : 15) กล่าวถึงคุณลักษณะของบุคคลที่ความมีวินัยในตนเองเดียวกันไว้ ดังนี้

1. มีความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง มีความแน่ใจหรือมั่นใจในความสามารถของตนเองว่าจะกระทำการต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผล และเชื่อว่าการที่ประสบผลสำเร็จได้ตามที่บุคคลนั้นตั้งใจไว้เป็นผลจากความสามารถ ทักษะหรือการกระทำของตนเอง

2. มีความเป็นผู้นำ หมายถึง สามารถนำชักจูงแก้ปัญหา และดำเนินกิจกรรมของกลุ่มไปสู่เป้าหมายที่กำหนด และรับผิดชอบต่อกลุ่มได้

3. มีความรับผิดชอบ หมายถึง มีความสนใจ ความตั้งใจที่จะทำงาน และติดตามผลงานที่ได้กระทำแล้ว เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เป็นผลสำเร็จไปด้วยดี ยอมรับในสิ่งที่ตนกระทำไปทั้งในด้านการเป็นผลดีและผลเสีย

4. มีความตรงต่อเวลา รู้จักกาลเทศะ หมายถึง ทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งให้ตรงต่อเวลา หรือให้สำเร็จตามเวลาที่กำหนดได้ ตลอดจนรู้ว่าจะประพฤติอย่างไรให้เหมาะสมกับเวลาและโอกาส

5. เคารพสิทธิของผู้อื่น หมายถึง ไม่ประพฤติปฏิบัติก้าวท้าวหรือล่วงล้ำสิทธิของผู้อื่น

6. มีระเบียบและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทางสังคม หมายถึง ประพฤติโดยไม่ขัดกับกฎข้อบังคับของสังคมทั่วไป รวมทั้งปฏิบัติตามระเบียบที่สังคมกำหนดไว้ทั้งค่อนหน้าและลับหลัง

7. มีลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง สามารถอดใจรอผลที่เกิดขึ้นในอนาคตที่ดีกว่าในปัจจุบัน

8. มีความซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง มีลักษณะของพฤติกรรมหรือความรู้สึกของบุคคลที่คิดและกระทำดังนี้ คือไม่หลอกลวงตนเองและผู้อื่น ไม่ทุจริต ไม่หาผลประโยชน์และไม่เอาเปรียบผู้อื่น และละอายเกรงกลัวต่อบาป

9. มีความอดทนขยันหมั่นเพียร หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ของตนเองให้สำเร็จด้วยความมานะอดทน มีจิตใจเข้มแข็งไม่ยอมแพ้อุปสรรคที่เกิดขึ้น มีความพยายามอย่างสม่ำเสมอมุ่งปฏิบัติหน้าที่การงานจนสำเร็จ

10. รู้จักเสียสละและเห็นอกเห็นใจผู้อื่น หมายถึง การยอมเสียสละสิทธิและยอมลำบากเพื่อประโยชน์สุขของผู้อื่น โดยการช่วยเหลือผู้อื่นซึ่งได้รับความเดือดร้อนหรือประสบภัยพิบัติให้ได้รับความสะดวก และความสบายใจมากขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540 : 17-18) ได้มีการวิเคราะห์พฤติกรรมที่พึงชี้นำมีวินัย ดังนี้

1. ควบคุมตนเองทั้งกาย วาจา และใจ
2. การยอมรับทั้งผลการกระทำของตนเอง
3. การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม
4. การตรงต่อเวลา
5. ความมีเหตุผล
6. การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ตามกฎเกณฑ์ของสังคม
7. การเคารพในสิทธิและหน้าที่ของกันและกัน

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2542 : 78) กล่าวว่ากรมีวินัย ได้แก่

1. วาจาดี
2. กิริยาดี
3. มีความรับผิดชอบ
4. ควบคุมตนเองได้

สรุปได้ว่า ผู้ที่มีวินัยเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะควบคุมพฤติกรรมในการแสดงออก เช่น มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา มีระเบียบวินัย มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความขยันหมั่นเพียร มีความเป็นผู้นำ มีเหตุผล อุดมคติ เสียสละ เคารพในสิทธิหน้าที่ซึ่งกันและกัน

7. บ้านแหล่งสร้างเสริมความมีวินัย

ครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานในการพัฒนา และปลูกฝังบุคลิกภาพในเรื่องเกี่ยวกับระเบียบความมีวินัยซึ่งจะทำให้โดยฝึกวินัยที่เหมาะสมให้แก่เด็ก เพื่อให้เด็กมีความมีวินัยแห่งคน ผู้ปกครองจึงเป็นผู้มีอิทธิพลยิ่งในการสร้างความมีวินัยแห่งคนให้กับเด็กซึ่งขึ้นอยู่กับกรอบเลี้ยงดูของผู้ปกครองหรือบิดามารดาที่มีความสำคัญมากต่อการหล่อหลอม และพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีต่อไป

สมาคมเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ (2530 : 29-30) ได้อธิบายไว้ว่า บุคลิกเป็นผลเนื่องจากการอบรมเป็นสำคัญเด็กจะดีหรือไม่นั้น สามารถพิจารณาได้จากบรรยากาศในครอบครัว ดังต่อไปนี้

1. บรรยากาศของการอบรมเลี้ยงดูแบบเผด็จการ จะมีลักษณะดังนี้ คือ การตัดสินใจเป็นเรื่องของพ่อแม่ พ่อแม่ขาดความเอาใจใส่ ไม่แสดงความรักใคร่ เพราะพ่อแม่ต้องปฏิบัติภารกิจตามหน้าที่ บุตรไม่ได้รับอนุญาตให้ออกนอกบ้านจะมีผลทำให้บุตรขาดความสัมพันธ์กับบิดามารดา ขาดความมั่นคงปลอดภัย ขาดความอบอุ่น ขาดความกตริเริ่ม ขาดความเชื่อมั่นในตัวเอง ขี้อาย ไม่เป็นตัวของตัวเอง ไม่ฝึฝืนกฎเกณฑ์ อ่อนน้อมและเชื่อฟังผู้ใหญ่

2. บรรยากาศของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยจะเป็นไปในลักษณะที่พ่อแม่ไม่มีความรับผิดชอบในการอบรมบุตรบางครั้งใช้อำนาจรุนแรงกับเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งครอบครัวที่หาเช้า กินค่ำ มักจะมีการลงโทษอย่างรุนแรงปราศจากเหตุผลไม่มองความผิดของคนที่ไม่ได้ให้ความรัก ความอบอุ่นแก่ลูก จึงทำให้โมโหลูก ผลที่ได้รับจากการเลี้ยงดูแบบนี้จะทำให้เด็กขาดความรัก ความอบอุ่น มองโลกในแง่ร้ายไม่ไว้วางใจผู้อื่นเชื่อว่า ไม่มีความยุติธรรมไม่มีโอกาสเรียนรู้หรือรับการฝึกฝนให้มีคุณธรรมความดี ขาดความขยัน ขาดระเบียบวินัย ขาดความซื่อสัตย์ และความเสียสละ

3. บรรยากาศของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เป็นการเลี้ยงดูที่ใช้เหตุผลทุกคนร่วมรับผิดชอบ การตัดสินใจใด ๆ เกิดจากความเห็นของสมาชิกทุกคนถูกได้รับการฝึกฝนให้มีความกตริเริ่ม และสามารถตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ได้ พ่อแม่ให้ความรัก ความเอาใจใส่ได้รับโอกาสที่จะสมาคมกับเพื่อนฝูงโดยอยู่ในสายตาของผู้ใหญ่ ผลของการอบรมเลี้ยงดูแบบนี้จะทำให้เด็กสามารถทำประโยชน์ให้ตนเองและผู้อื่นได้มีความรับผิดชอบ รู้จักตัดสินใจ รู้จักบังคับตัวเองได้

การศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่มีผลต่อบุคลิกภาพของเด็กแยกออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. บิดามารดาละเลยไม่เอาใจใส่ต่อบุตร บ่มทำให้บุตรมีความรู้สึกไม่ปลอดภัยในทางอารมณ์รู้สึกหวาดหวั่น ไม่มั่นคง และมักจะส่งผลให้มีพฤติกรรมออกมาในเชิงของการปฏิเสธเป็นคนที่ขาดความรัก ทั้งยังให้ความรักแก่ใครไม่เป็นอีกด้วย

2. บิดามารดาที่ปกป้องคุ้มครองด้วยการบังคับออกคำสั่งอยู่ตลอดเวลา จะทำให้บุตรผู้นั้นขาดความคิดริเริ่ม ขาดความเชื่อมั่นในตนเองมีแนวโน้มที่จะพึ่งพาอาศัยผู้อื่นเสมอ และเป็นผู้ที่ยอมคนอยู่ตลอดเวลา บิดามารดาที่ใช้ระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด บ่มทำให้บุตรเป็นคนมีลักษณะลงโทษตัวเอง และมักจะมีพฤติกรรมรุนแรง

3. บิดามารดาที่ทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำหรือหย่าร้างกันบุตรจะมีความกระวนกระวาย มีความเครียด มีความรู้สึกไม่ปลอดภัย ไม่มั่นใจในตนเอง มองโลกในแง่ไม่รื่นรมย์ และขาดแบบฉบับในการเสริมสร้างลักษณะของตนเองด้วย

4. บิดามารดาที่ยึดมั่น เกร็งครัดในศีลธรรมจรรยาอย่างมาก บ่มจะมีผลให้บุตรมีโอกาสสร้างความขัดแย้งทางใจอย่างรุนแรงขึ้นด้วย และอาจทำให้กลายเป็นคนลงโทษตัวเองไม่เห็นคุณค่าของตัวเองขึ้นได้ด้วย

5. บิดามารดาที่มีศีลธรรมหย่อนยานบุตรจะพลอยเป็นผู้มีศีลธรรมหย่อนยานไปด้วย มีทัศนคติ ที่สังคมไม่พึงปรารถนา และอาจจะต้องเป็นผู้ที่มีปัญหาของสังคมมากที่สุด

ดังนั้น การส่งเสริมวินัยแห่งตนให้แก่เด็ก และเยาวชน บิดามารดา หรือผู้ปกครองเป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่ง เพราะเด็กได้ใกล้ชิดบิดามารดาหรือผู้ปกครองมาตั้งแต่แรกเกิดและเด็ก ๆ ได้รับความปลูกฝังวินัยแห่งตนมาแล้วตั้งแต่แรกเกิด เช่น การอดทน รอคอย เมื่อรู้สึกหิว การฝึกนิสัยในการรับประทานอาหาร การแต่งกาย การนอน การขับถ่าย เมื่อเด็กโตขึ้น บิดามารดา หรือผู้ปกครองควรจะต้องส่งเสริมวินัยแห่งตนให้แก่เด็กต่อไปอีก เพราะไม่ว่าเด็กจะได้รับการปลูกฝังวินัยแห่งตนมาอย่างดีก็ตาม แต่เมื่อเด็กโตขึ้นมาหากไม่ได้รับการส่งเสริมวินัยแห่งตนอย่างต่อเนื่องจากบิดามารดา หรือผู้ปกครองเด็กก็จะไม่สามารถมีวินัยแห่งตนหรือควบคุมตนเองได้ดี เพราะการฝึกให้เด็กมีวินัยแห่งตนเองนี้จะต้องอาศัยการฝึกฝนที่ต้องใช้เวลา การได้รับแบบอย่างที่ดีถูกต้องจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองได้รับการกระตุ้นและเสริมกำลังใจ และการรักษากฎเกณฑ์อย่างสม่ำเสมอและแน่นอนจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง สิ่งเหล่านี้จะช่วยในการส่งเสริมให้เด็กมีวินัยแห่งตนหรือควบคุมตนเองได้ตลอดไปถ้าบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่ได้ใช้วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตนดังกล่าวนี้ การหวังให้เด็กมีความมีวินัยแห่งตนนี้อาจขาดช่วงหรือหยุดชะงักได้

เป็นที่น่าสังเกตว่าสิ่งหนึ่งซึ่งมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการปลูกฝังและส่งเสริมวินัยแห่งตนแก่เด็กตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งเติบโตใหญ่คือ การอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง

การสอนความมีวินัยไม่ควรจะมุ่งประเด็นอยู่ที่การลงโทษบังคับให้ปฏิบัติแต่ควรจะไปเน้นไปในแนวที่ให้การฝึกอบรมและให้ความรู้มากกว่า ครูจะช่วยนักเรียนที่มีปัญหาให้สามารถปรับปรุงตัวเองได้อย่างไรหรือจะสร้างความเข้าใจอันดีในหมู่คณะได้อย่างไร สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540 : 18-19) ให้แนวทางการสร้างความมีวินัย ดังนี้

1. การทำให้เกิดพฤติกรรมเคยชิน โดยให้บุคคลรู้เห็นและปฏิบัติพฤติกรรมที่ดี เพื่อเป็นพื้นฐานและปฏิบัติต่อเนื่องจนเกิดเป็นพฤติกรรมเคยชินที่ดี

2. การใช้วัฒนธรรมในสังคมเป็นแนวปฏิบัติผสมผสานกับหลักการ ทำให้เป็นพฤติกรรมเคยชิน เช่น การทำความเคารพด้วยการไหว้เมื่อพบผู้ใหญ่ เป็นสิ่งที่เด็กทำได้โดยง่ายแต่การเข้าแถวไม่ใช้วัฒนธรรมไทย เด็กไม่เห็นแบบอย่างที่ดีดัง เช่น การไหว้ของไทย ผู้ใหญ่เองก็ไม่สามารถปฏิบัติกันโดยทั่ว การไหว้จึงง่ายต่อการปฏิบัติมากกว่าการเข้าแถว

3. การใช้อัจฉริยะ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างจิตใจ พฤติกรรมและสติปัญญาซึ่งเป็นหลักทางการศึกษาและหลักการพัฒนาจริยธรรม คือ มีความเข้าใจในความสำคัญของสิ่งที่ควรกระทำ มีความพอใจและยอมรับในสิ่งที่จะกระทำยอมนำไปสู่ความถึงพร้อมในการกระทำ

4. การให้แรงหนุนสภาพจิตเป็นการตั้งความมุ่งมั่นหรืออุดมการณ์และพยายามปฏิบัติตามเป้าหมายที่มุ่งมั่นไว้ ซึ่งอาจทำให้เกิดการเปรียบเทียบ แต่ก็มีความภาคภูมิใจในผลการปฏิบัติหากใช้มากเกินไปจะกลายเป็นดูถูกดูหมิ่นผู้อื่น เกิดการแข่งขันแย่งชิงมุ่งหมายเด่นและความยิ่งใหญ่

5. การใช้กฎเกณฑ์บังคับ เป็นวิธีที่ทำให้เกิดวินัยได้ชั่วระยะหนึ่ง เมื่อไม่มีผู้ใดควบคุมความมีวินัยก็จะหายไป จึงเป็นวิธีที่ไม่ถูกต้อง

กรมสุขภาพจิต (2546 : 31-37) ได้กล่าวว่า เด็กช่วงอายุระหว่าง 6-12 ปี ร่างกายกำลังเจริญเติบโตมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ จากประสบการณ์ของเด็กเอง จากบุคคลและสิ่งต่าง ๆ จึงช่างซักช่างถามและชอบลงมือทำสิ่งที่ท้าทายความสามารถ ต้องการเพื่อนเล่นเป็นกลุ่ม ชอบแข่งขันชอบออกกำลังกายและแสดงออกในรูปแบบต่าง ๆ ต้องการให้ผู้อื่นสนใจ ชอบคนยกย่องชมเชยรวมทั้งการยอมรับจากครูและเพื่อน การรู้จักและเข้าใจพัฒนาการเด็กวัยเรียนอย่างถ่องแท้จะสามารถส่งเสริมแก้ไข และพัฒนาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ดังนี้

1. พัฒนาค้นร่างกาย เด็กวัย 10-12 ปี เด็กหญิงจะโตเร็วกว่าเด็กชาย ชอบออกกำลังกาย ควบคู่ไปกับการรักกีฬา และการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ ความสนุกสนาน การรู้จักเข้ากับคนอื่น การเคารพกติกา มารยาท และน้ำใจนักกีฬา

2. พัฒนาการด้านภาษา พุคซัค รู้จักความหมายและใช้คำอย่างถูกต้องมากขึ้นสามารถฟังเรื่องราวแล้วจับใจความมาถ่ายทอดได้ และใช้วิจารณ์ญาณในการวิเคราะห์เรื่องที่ได้ฟังหรืออ่านมาใช้ประโยชน์

3. พัฒนาการด้านอารมณ์ เด็กต้องการความรักความอบอุ่น และการดูแลเอาใจใส่มีความมั่นใจและภูมิใจในตัวเอง เริ่มเข้าใจความรู้สึก และควบคุมตนเองได้

4. พัฒนาการด้านสังคม ต้องการมีประสบการณ์จากการกระทำของตน และเรียนรู้จากพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู เพื่อนและสังคม มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถใช้เหตุผลแยกแยะได้ถูกต้องรู้จักการปรับตัวได้เหมาะสม คำนึงถึงความต้องการและความรู้สึกนึกคิดของผู้อื่นด้วย โดยอาศัยจากแบบอย่าง

อุมาพร ตรังคะสมบัติ (2542 : 138-193) ได้กล่าวว่า จิตแพทย์เด็กได้ศึกษาการพัฒนาการฝึกความมีวินัยตามวัยของเด็ก และแบ่งเป็นช่วงอายุ ดังนี้

1. การฝึกความมีวินัยเด็กเล็ก (อายุ 1-3 ปี) ขวบปีแรก การฝึกวินัยในขวบปีแรกเด็กยังไม่มีความต้องการการควบคุมจากผู้ใหญ่มากเท่าไร เด็กเพียงต้องการการดูแลเอาใจใส่ให้กินอิ่มนอนหลับ และได้รับการกระตุ้นที่เหมาะสมเท่านั้น ต่อเมื่อเด็กเคลื่อนไหวได้มากขึ้นในขวบปีที่ 2 การฝึกระเบียบวินัยจึงเริ่มมีความสำคัญมากขึ้น ขวบปีที่ 2-3 ระเบียบวินัยที่ต้องฝึกมักจะเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันนั่นคือ การกิน การนอน การขับถ่าย ฯลฯ ในการฝึกต้องอาศัยความสม่ำเสมอ เช่น นอนให้ตรงเวลา กินให้ตรงเวลา การออกคำสั่งอย่างหนักแน่น ง่าย ๆ สั้น ๆ เช่น “อย่า” หรือ “ไม่” ซึ่งเป็นคำพูดที่ตรงประเด็น เข้าใจง่าย จำได้ง่าย ปฏิบัติตามได้ง่าย และมีความสมดุลไม่ใช้ว่า “อย่า” หรือ “ไม่” เสียทุกอย่างควรให้มีโอกาสในการทดสอบบ้าง ในบางครั้งเมื่อมีความต้องการที่ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ เด็กจะกรี๊ดร้องและดิ้น ลงมือลงเท้า ถีบ หยิก ข่วน กัด ฯลฯ กฎที่สำคัญที่สุดก็คือ อย่าให้แรงเสริม เมื่อเด็กมีพฤติกรรมดังกล่าว วิธีการที่ดีที่สุด คือ การเพิกเฉย อย่าเข้าไปโอ้อ้ออย่างเด็กในวัยนี้ชอบเลียนแบบ ดังนั้น พ่อแม่ต้องปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดี

2. การฝึกความมีวินัยเด็กวัยก่อนเรียน (อายุ 3-5 ปี) เด็กวัย 3-5 ปี จะมีปฏิสัมพันธ์กับพ่อแม่ เด็กจะมองโดยใช้ความคิดของพ่อแม่เป็นหลัก เด็กจะยึดถือความคิดอุดมคติและข้อห้ามของพ่อแม่ไว้ในตนเอง และเริ่มมีความเข้าใจชัดเจนว่าสิ่งใดควรทำหรือไม่ควรทำ และนี่คือจุดเริ่มต้นของวินัยและศีลธรรมจรรยาการออกคำสั่งลูก จงกระทำอย่างหนักแน่นแต่อ่อนโยนและสุภาพ เมื่อลูกไม่เชื่อฟังอย่าปล่อยไว้เฉย ๆ พยายามจัดการให้ลูกทำตามคำสั่งให้ได้ แต่จงทำอย่างสงบ อย่าโกรธหรือใช้วิธีลงโทษรุนแรง “หนูไม่รักพ่อแม่แล้ว” เป็นคำพูดของเด็กในวัยนี้ พ่อแม่อย่าหวั่นไหวซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เลียนแบบ เพราะพ่อแม่มักใช้คำนี้ เช่น แม่มักพูดว่า “ถ้าหนูคือเด็วแม่ไม่รักนะ” หรือ “ถ้าไม่ทำตามที่พ่อสั่ง พ่อจะไม่รักนะ” เป็นต้น เด็กวัยนี้เริ่มเข้าโรงเรียนอนุบาลแล้วและเริ่มเห็นว่า

เด็กคนอื่น ๆ เขาเป็นอย่างไรหรือทำอะไรกันบ้างพ่อแม่อาจจะสร้างแรงจูงใจให้ลูกมีวินัยหรือประพฤติตนให้เหมาะสม โดยการจูงใจให้ลูกเป็นคนเก่ง เด็กทุกคนอยากเป็นคนเก่งโดยเฉพาะเด็กเล็ก

3. การฝึกความมีวินัยเด็กวัยเรียน (อายุ 6-11 ปี) เด็กในช่วงวัย 6-9 ปี จะมีความเข้มงวดต่อศีลธรรมจรรยาต่าง ๆ โดยไม่ยอมเบี่ยงเบนหรือยืดหยุ่นเลย สังเกตได้จากเวลาเล่นเด็กจะทำตามกฎระเบียบโดยไม่มีข้อยกเว้น ถ้าใครฝ่าฝืนกฎเด็กก็จะหงุดหงิดและโมโหพัฒนาการของเด็กวัยเรียน (6-11 ปี) เมื่อเข้าโรงเรียนเด็กจะเริ่มพบกับมาตรฐานทางศีลธรรมจรรยาของสังคมนอกครอบครัวและของบุคคลอื่นนอกเหนือไปจากพ่อแม่ เด็กจะเริ่มเรียนรู้เกี่ยวกับคุณธรรมว่าอะไรผิดอะไรถูกและเริ่มมองดูแรงจูงใจที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังการกระทำต่าง ๆ เริ่มรู้จักแยกแยะสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัว รู้จักการให้รางวัลและการลงโทษ การให้และการรับ รวมทั้งผลลัพธ์ของการกระทำต่าง ๆ เด็กวัยนี้จะเริ่มเล่นเป็นกลุ่ม ซึ่งก็จะช่วยให้เด็กเรียนรู้ถึงการปรับตัวให้เข้ากับคนอื่น รู้จักทำตามกฎเกณฑ์ของกลุ่ม ยอมรับความคิดเห็นและความจำกัดของคนอื่นด้วย โดยมีเทคนิคการฝึกวินัยเด็กวัยเรียน คือ

3.1 บอกลูกให้ชัดเจนว่าพ่อแม่ต้องการให้เขาทำหรือไม่ทำอะไร

3.2 มีความจริงใจกับลูก

3.3 ดำเนินเฉพาะพฤติกรรมของลูกไม่ใช่ดำเนินตัวลูก

3.4 อย่าได้เถียงกับลูก

3.5 เวลาคุยเรื่องความผิดของลูก ควรจะพูดอย่างสั้นและง่าย

3.6 ทำโทษให้เหมาะสมกับความผิด

3.7 ควบคุมตัวคุณเองด้วย ทั้งคำพูดและการกระทำ

3.8 อย่าเขียนตีลูก ยกเว้นจำเป็นจริง ๆ

3.9 พยายามให้แรงเสริมเชิงบวก

3.10 พยายามฝึกวินัยแบบเดียวกันทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน

3.11 เป็นตัวอย่างที่ดี

4. การฝึกความมีวินัยเด็กวัยรุ่น (อายุ 12-19 ปี) วัยรุ่นแบ่งได้เป็น 3 ตอน คือวัยรุ่นตอนต้น วัยรุ่นตอนกลาง และวัยรุ่นตอนปลาย

4.1 วัยรุ่นตอนต้น (อายุ 12-14 ปี) ลักษณะทั่วไปของช่วงนี้ คือ

4.1.1 มักจะมีอารมณ์หงุดหงิดง่าย

4.1.2 สร้างความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับเพื่อนฝูง อยากใช้เวลาอยู่กับเพื่อนฝูง

4.1.3 ทำตามกลุ่มเพื่อน ไม่ว่าจะป็นวิธีการแต่งตัว กิจกรรมหรือความสนใจอื่น ๆ

4.1.4 มองเห็นความบกพร่องของพ่อแม่ และตระหนักว่าพ่อแม่ไม่ใช่คนสมบูรณ์แบบ หรือเป็นฮีโร่เหมือนเมื่อตนยังเป็นเด็ก

4.1.5 ชอบตั้งคำถามถึงคุณค่าและเหตุผลของกฎต่าง ๆ ที่พ่อแม่ตั้งขึ้น

4.2 วัยรุ่นตอนกลาง (อายุ 14-17 ปี) ลักษณะทั่วไปของช่วงนี้ คือ

4.2.1 สนใจตนเองมากขึ้น จะกังวลเกี่ยวกับรูปร่างหน้าตาของตนเอง

4.2.2 ภาพลักษณ์แห่งตน (self-image) จะสลับไปมาระหว่างดีเค้นกับแย่สุด ๆ บางครั้งก็จะรู้สึกตนเองเก่งและดีกว่าใคร แต่บางครั้งก็รู้สึกตนเองแย่และไม่เอาไหนเลย ความคิดทั้งสองแบบนี้ไม่ได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง

4.2.3 เป็นตัวของตัวเองและต้องการอิสระมากขึ้น

4.2.4 มีความคิดเชิงลบเกี่ยวกับพ่อแม่และเริ่มถอยห่างทางด้านอารมณ์ ไม่ใกล้ชิดกับพ่อแม่เหมือนแต่ก่อน

4.2.5 ทำตัวแตกต่างจากกลุ่มเพื่อน มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ไม่ตามเพื่อนตลอดเวลา

4.3 วัยรุ่นตอนปลาย (อายุ 17-19 ปี) ลักษณะทั่วไปของช่วงนี้ คือ

4.3.1 มีเอกลักษณ์ที่หนักแน่นมั่นคง

4.3.2 สามารถแสดงอารมณ์ออกมาทางคำพูดมากขึ้น ใช้วิธีการพูดเพื่อแสดงความรู้สึกนึกคิดแทนที่จะแสดงออกมาเป็นการกระทำเหมือนแต่ก่อน เช่น ถ้าโกรธ ก็บอกว่าโกรธ แทนที่จะทำเสียงดังปังปัง

4.3.3 มีอารมณ์ที่มั่นคง ไม่ขึ้น ๆ ลง ๆ อย่างวัยรุ่นตอนต้น

4.3.4 มีอารมณ์ขันมากขึ้น

4.3.5 สามารถพึ่งตนเองได้มากขึ้น มีความภาคภูมิใจในตนเอง และอยากจะทำงานให้สำเร็จเป็นชิ้นเป็นอัน เมื่อลูกวัยรุ่นเริ่มมีปัญหา ผู้ปกครอง พ่อแม่ ควรตั้งคำถาม 6 ข้อกับตนเอง ดังนี้

4.3.5.1 คุณควบคุมลูกมากเกินไปหรือน้อยเกินไปหรือเปล่า?

4.3.5.2 คุณมีกรอบหรือกฎระเบียบชัดเจนให้ลูกปฏิบัติหรือเปล่า?

4.3.5.3 ลูกกำลังมีความตึงเครียดหรือปัญหาในการปรับตัวด้านใดด้านหนึ่ง

หรือไม่?

4.3.5.4 ชีวิตในโรงเรียนของลูกเป็นอย่างไรบ้าง?

4.3.5.5 ในครอบครัวมีความตึงเครียดหรือไม่?

4.3.5.6 คุณได้ช่วยให้ลูกพูดคุยและเปิดเผยความรู้สึกของเขากับคุณบ้าง

หรือไม่?

5. เทคนิคในการฝึกความมีวินัยลูกวัยรุ่น

5.1 ให้ความรู้กับลูกมากกว่าออกคำสั่ง เป้าหมายที่สำคัญในการฝึกวัยรุ่น คือให้เขามีวินัยในตนเอง

5.2 ทำความเข้าใจกับพฤติกรรมของลูก ถึงแม้ว่าคุณจะไม่เห็นด้วยก็ตาม

5.3 ใช้วิธีลงโทษเฉพาะสถานการณ์ที่ร้ายแรงจริงๆ

5.4 ระวังคำพูดของคุณ เพราะสำหรับวัยรุ่นแล้วคำพูดที่คำหนดิเตียน หรือ บ่นว่าของพ่อแม่เป็นการลงโทษที่รุนแรงทีเดียว จึงหลีกเลี่ยงคำพูดที่คำหนดิตนของลูก เช่น “โตแล้วยังไม่รู้จักคิด” “สอนเท่าไรไม่จำ” “ลูกไม่รักดี” หรือ “พ่อแม่ผิดหวังในตัวลูกจริงๆ”

5.5 อย่าตั้งกฎเกณฑ์มากเกินไป

5.6 หนักแน่นและสม่ำเสมอในการฝึกระเบียบวินัย

5.7 อย่างลัวที่จะใช้อำนาจปกครอง

5.8 อย่าใช้อารมณ์รุนแรงในขณะที่เผชิญหน้ากับลูก

5.9 พยายามปฏิบัติต่อลูกเหมือนผู้ใหญ่

5.10 อย่าคุกคามหมิ่นหรือทำให้ลูกรู้สึกเสียหน้า

5.11 เป็นตัวอย่างที่ดี

5.12 ถ้าลูกมีปัญหาที่คุณจัดการไม่ได้ คุณควรจะปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ

สรุปได้ว่า การรู้จักและเข้าใจพัฒนาการเด็กอย่างถ่องแท้จะช่วยให้อบิดา มารดา ผู้ปกครอง ผู้เลี้ยงดู ผู้บริหารการศึกษา และครูสามารถส่งเสริมแก้ไข และพัฒนาวินัยของเด็กได้อย่างถูกต้องเหมาะสม อันจะเป็นประโยชน์ต่อเด็ก สังคม และประเทศชาติเป็นอย่างมาก

8. โรงเรียนแหล่งสร้างเสริมความมีวินัย

การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนความมีวินัยนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นเพราะความมีวินัยเป็นสิ่งที่สัมพันธ์กับชีวิตความเป็นอยู่ทางสังคมในการปกครองระบอบประชาธิปไตย โรงเรียนจึงจะต้องแนะแนวทางให้นักเรียนสามารถประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นผู้มีวินัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีวินัยในตนเองถือว่าเป็นยอดปรารถนาของสังคม การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาความประพฤติและระเบียบวินัยในโรงเรียน เช่น ลูกเสือ เนตรนารี นักศึกษาวิชาทหาร การจัดอบรมนักเรียนประจำ สัปดาห์ การรักษาความสะอาด การตรงต่อเวลา การแต่งกาย การเข้าแถว การทำความเคารพ

ทิวาพรรณ แสงพันธ์ (2542 : 27) ได้กล่าวว่า ภาวะของโลกที่ไร้พรมแดนในยุคโลกาภิวัตน์ อิทธิพลของสิ่งแวดลอมมีมากขึ้นทุกทีทำให้คนถูกนำ (Other directed) มากกว่าจะนำตัวเอง (Self directed) ทำให้คนไหลไปตามกระแสสังคมที่วัตถุและเงินมีอิทธิพล มีการบริโภคที่เกินขอบเขตจนถึงขั้นทำลายกันเอง ทำลายสิ่งแวดล้อม ความจำเป็นที่จะทำให้คนเป็นตัวของตัวเอง นำตัวเองไป

ตามครรลองของความดีความถูกต้อง จึงมีความจำเป็นมากขึ้น การปล่อยให้กระแสนิยม และ องค์กรทางสังคมที่เกี่ยวกับการคุมประพฤติของคนยอมเป็นการแก้ไขที่ปลายเหตุ การศึกษาเป็น การแก้ไขที่ต้นเหตุย่อมมีความสำคัญกว่า ดังนั้น การบริหารงานวินัยนักเรียนซึ่งแท้ที่จริงก็คือ กระบวนการศึกษาอบรมฝึกฝนนักเรียนให้เป็นผู้มีวินัยในตนเอง (Self discipline) ให้เป็นผู้นำตัวเอง นั้นจึงมีความสำคัญยิ่งถึงขั้นเป็นรากฐานของการจัดระเบียบสังคม (Social order) เฉยทีเดียว สถานศึกษา จึงควรที่จะดำเนินการเรื่องนี้โดยถือว่าเป็นภารกิจของสถานศึกษาที่มีความสำคัญยิ่ง

กรมวิชาการ (2542 ก : 27) ได้กล่าวว่า นักวิชาการที่ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับความมีวินัย ในตนเอง พบว่า เป็นคุณลักษณะของการจัดระบบภายในตนเองหรือการควบคุมภายในตนเอง (Internal control) ซึ่งแต่ละบุคคลจะพัฒนาไปตามการรับรู้ของคน โดยบางครั้งก็ไม่ขึ้นอยู่กับบุคคล อื่น ในการกำหนดว่าเด็กจะเป็นอย่างไรต่อไปนั้นการควบคุมภายในตนเองสำคัญกว่าความต้องการ การมองเห็น และการยอมรับของบุคคลอื่นต่อการแสดงออกของเด็ก

สายพิณ ปรงสวัสดิ์ (2538 : 15) ได้กล่าวว่า แบบของวินัยที่ได้ผลและมั่นคง ซึ่งเรา ต้องการให้เกิดในตัวบุคคล คือ วินัยในตนเองที่มีรากฐานมาจากการควบคุมภายในและภายนอก คน การควบคุมภายในตน เช่น การดูแลที่สม่ำเสมอ แต่การบังคับและการลงโทษ ซึ่งเป็นการ ควบคุมภายนอกจะช่วยปลูกฝังวินัยในตนเองได้เพียงเล็กน้อย และการพัฒนาความรู้สึกผิดชอบ ซึ่งเป็นทางให้บุคคลเกิดอาการควบคุมตนเองจากภายใน (Internal control) หรือเกิดวินัยในตนเอง เป็นกระบวนการที่ค่อยเป็นค่อยไป ต้องอาศัยการแนะนำอบรมสั่งสอนจากผู้อื่นตั้งแต่เยาว์วัย

สรุปได้ว่า การเป็นพลเมืองดีเป็นวิถีทางของชีวิต ซึ่งเริ่มต้นมาจากบ้าน และจะพัฒนาอย่าง ดีที่สุด ในระยะเริ่มแรกของชีวิต บิดามารดาที่มีวินัยในตนเองจะเป็นผู้ที่ให้ตัวอย่างแก่เด็ก ทั้งโดย การกระทำ การพูด และความรู้สึก ซึ่งแสดงให้เห็นความสำคัญของสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการเกิด วินัยในตนเอง

การรักษาระเบียบความมีวินัย มีความสำคัญและควรได้รับความสนใจ เอาใจใส่จากทั้ง บุคคลทั่วไป ได้แก่ บิดา มารดา ผู้ปกครองนักเรียน และบุคลากรในโรงเรียน เพราะการรักษา ระเบียบวินัยเป็นสิ่งที่ต้องกระทำหรือปฏิบัติตลอดเวลา ทั้งในและนอกโรงเรียน ระเบียบวินัย จึงต้องมีการกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติให้ชัดเจน เกี่ยวกับปัญหาของการรักษาระเบียบความ มีวินัย ได้มีการกล่าวถึงสาเหตุของปัญหาหลายประการ ดังนี้

เชาว์ มณีวงษ์ (2533 : 170-174) ได้กล่าวว่า สิ่งที่ทำให้นักเรียนขาดระเบียบวินัยเกิดขึ้น จากประการที่หนึ่งสภาพครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวหยาบคาย จำนวนสมาชิกในครอบครัวมากหรือน้อยเกินไป เด็กขาดการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดและทั่วถึง ประการที่สอง ปัญหาจากทางโรงเรียนซึ่งเกิดจากครู อาจารย์ ซึ่งมุ่งการสอนเนื้อหาให้ทันตาม

หลักสูตร ประการที่สาม ระบบการบริหารของโรงเรียนเกิดจากการใช้ระบบและระเบียบของทางราชการอย่างเคร่งครัดเกินไป โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างของสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและระดับการศึกษาของนักเรียน ประการที่สี่ ทางโรงเรียนและผู้ปกครองนักเรียนไม่ได้ประสานงานและขาดความร่วมมือระหว่างกัน ทำให้การปฏิบัติตัวของนักเรียนไม่เหมือนกันระหว่างที่บ้านกับโรงเรียน และประการที่ห้า เกิดจากสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมทำให้นักเรียนได้รับวัฒนธรรมหรือสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ มาปฏิบัติแทนปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมและประเพณีที่ดีงามของไทย

ภิญโญ สาธร (2538 : 19) ได้กล่าวว่า การขาดระเบียบวินัยของนักเรียนเกิดขึ้นจากตัวนักเรียนเอง เพราะความผิดปกติทางร่างกาย จิตใจหรือสังคมจากกลุ่มเพื่อน ซึ่งมีการชักชวนให้ทะเลาะวิวาททั้งภายในและนอกโรงเรียน จากครูในโรงเรียนเอง เพราะครูบางคนทำให้บรรยากาศการเรียนการสอน ดึงเครียดหรือเกี่ยวกับทางบ้านและสังคมแวดล้อมของนักเรียนเองทำให้นักเรียนเอาแบบอย่างสังคมรอบ ๆ บ้านที่ไม่ดี และสภาพสังคมบ้านเมืองโดยส่วนรวมซึ่งอยู่ในสภาพที่ไม่ดี ทำให้เด็กขาดระเบียบวินัย

สรุปได้ว่า สาเหตุการขาดระเบียบของนักเรียนในโรงเรียน เกิดจากตัวนักเรียนเอง สภาพครอบครัว กลุ่มเพื่อนฝูง และสภาพสังคมที่แวดล้อมตัวนักเรียน รวมทั้งการหลั่งไหลเข้ามาของวัฒนธรรมต่างประเทศ ซึ่งโรงเรียนมีหน้าที่ที่จะเสริมสร้างให้นักเรียนรักษาระเบียบวินัยมากยิ่งขึ้น

9. บทบาทของผู้บริหาร ครู ในการส่งเสริมความมีวินัยนักเรียน

ความมีวินัยของนักเรียนในโรงเรียนเป็นหัวใจสำคัญของโรงเรียนหากโรงเรียนไม่กำหนดวินัยของนักเรียนไว้ให้ชัดเจนแล้วก็เป็นภาระที่จะควบคุมให้นักเรียนอยู่ในวินัยได้ ผู้บริหาร โรงเรียนจึงควรศึกษาหาวิธีการที่ดีเพื่อทำให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติตามระเบียบวินัยที่กำหนดขึ้น ผู้บริหาร โรงเรียนมีหน้าที่ปกป้อง คุ้มครอง ดูแล รักษา รวมทั้งให้การอบรมศีลธรรม จรรยา มารยาทอันดีงามแก่นักเรียนและให้นักเรียนสามารถปกครองดูแลกันเองได้อีกด้วย ผู้บริหาร โรงเรียนและครู อาจารย์จะต้องช่วยกันกำหนดระเบียบวินัยของนักเรียนให้ถูกต้องชัดเจนและปฏิบัติได้ โดยให้สอดคล้องกับปรัชญา กฎข้อบังคับของโรงเรียน ไม่ขัดต่อกฎของกระทรวงและให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม ผู้บริหาร โรงเรียนจะต้องส่งเสริม สนับสนุนให้ครูปฏิบัติหน้าที่ควบคุม ติดตาม ดูแลและประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรทุกฝ่าย เพื่อนำผลการประเมินมาวิเคราะห์ ปรับปรุงระเบียบความมีวินัยให้ดีขึ้นในโอกาสต่อไป ผู้บริหาร โรงเรียนจะต้องส่งเสริมให้ครูมีความสามัคคีกลมเกลียวกัน และมีกำลังใจในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับวินัยชื่อเสียงของโรงเรียน มีการจัดบริการและกิจกรรมนักเรียนให้เหมาะสมกับความสนใจและความต้องการของนักเรียน

ต้องสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียนให้โรงเรียนเป็นศูนย์กลางชุมชนเพื่อขอความร่วมมือจากชุมชนให้สอดคล้องดูแลการรักษาความมีวินัยของนักเรียน

กิตติมา ปรีดีดิลก (2532 : 170 - 172) ได้กล่าวว่า เพื่อให้การรักษาวินัยของโรงเรียนเป็นไปด้วยดี ผู้บริหารโรงเรียนควรจัดการประชุมครูเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับระเบียบวินัยของโรงเรียนให้เกิดความเข้าใจตรงกันและร่วมมือกัน ดูแลรักษาส่วนการแก้ไขความผิดเกี่ยวกับวินัย โดยการลงโทษควรให้มีคณะกรรมการร่วมรับรู้และพิจารณาตัดสินใจด้วยความยุติธรรม และรอบคอบที่สุดซึ่งดีกว่าการตัดสินใจโดยคน ๆ เดียว ให้มีการบันทึกประวัติผู้ทำความผิดไว้ทุกครั้ง และหากจำเป็นต้องลงโทษควรมุ่งสร้างสรรคไม่ใช้ทำให้นักเรียนเสียหาย และการลงโทษควรมุ่งแก้ไขพฤติกรรมมากกว่าการแก้แค้นที่นักเรียนทำผิด

สิปปนนท์ เกตุทัต (2538 : 21) ได้กล่าวว่า ควรกระตุ้นนักเรียนให้เกิดความริเริ่มแทนครูแสดงบทบาทเป็นผู้แสดงนำเปิดโอกาสให้ใช้ความคิดอิสระอย่างมีเหตุผลให้ทำงานเป็นกลุ่มยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เคารพกฎของสังคม รู้แพ้รู้ชนะและให้ความรักความสนใจเอาใจใส่นักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนจึงควรส่งเสริมสนับสนุนปลูกฝังความมีวินัยของนักเรียนโดยผ่านทางครูผู้สอนและโดยตรงกับนักเรียน โดยการควบคุม ติดตาม และดูแลให้นักเรียนปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนโดยการกำหนดระเบียบวินัย มีการชี้แจงให้เข้าใจตรงกัน มีคณะกรรมการเกี่ยวกับระเบียบวินัย กระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงออกอย่างมีเหตุผล เคารพกฎระเบียบวินัยของโรงเรียน มีการประเมินผลเพื่อปรับปรุงเกี่ยวกับระเบียบวินัยของโรงเรียนการปฏิบัติงาน โครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาการเสริมสร้างวินัยเป็นการให้นักเรียนปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกันไว้และการฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ทำให้นักเรียนเป็นคนที่มีวินัยในตนเอง ชีวิตที่มีระเบียบวินัยก่อให้เกิดผลดีทั้งต่อตนเองและหมู่คณะการเป็นคนรู้จักกฎระเบียบที่สังคมวางไว้ ทำให้สามารถปฏิบัติตนอยู่ในสังคมนั้นได้อย่างมีความสุข และประเทศใดประชาชนมีระเบียบวินัยประเทศนั้นย่อมเจริญรุ่งเรือง

(“8 คุณธรรมพื้นฐาน.” 2551, ออนไลน์) กระทรวงศึกษาธิการประกาศนโยบายเร่งรัดการปฏิรูปการศึกษา โดยยึดคุณธรรมนำความรู้สร้างความตระหนักสำนึกในคุณค่าของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความเสมอภาค สันติวิธีวิถีประชาธิปไตย พัฒนาคนโดยใช้คุณธรรมเป็นพื้นฐาน ของกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงความร่วมมือของสถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันศาสนาและสถาบันการศึกษา โดยมีจุดเน้นเพื่อพัฒนาเยาวชนให้เป็นคนดี มีความรู้ และอยู่ดีมีสุข ดังนั้น เพื่อให้การขับเคลื่อนดังกล่าวมีความชัดเจน เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม “8 คุณธรรมพื้นฐาน” ที่ควรเร่งปลูกฝัง ประกอบด้วย

1. ขยัน

ขยัน คือ ความตั้งใจเพียรพยายามทำหน้าที่การทำงานอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ อดทน ความขยันต้องปฏิบัติควบคู่กับการใช้สติปัญญา แก้ปัญหาจนเกิดผลสำเร็จ ผู้ที่มีความขยัน คือ ผู้ที่ตั้งใจทำอย่างจริงจังต่อเนื่องในเรื่องที่ถูกต้องที่ควรเป็นคนสู้งาน มีความพยายามไม่ทอดทิ้ง กล้าเผชิญอุปสรรค รักงานที่ทำ ตั้งใจทำหน้าที่อย่างจริงจัง

2. ประหยัด

ประหยัด คือ การรู้จักเก็บออม ถนอมใช้ทรัพย์สินสิ่งของแต่พอควรพอประมาณ ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า ไม่ฟุ่มเฟือย ฟุ้งเฟ้อ ผู้ที่มีความประหยัด คือ ผู้ที่ดำเนินชีวิตความเป็นอยู่ ที่เรียบง่าย รู้จักฐานะการเงินของตน คิดก่อนใช้คิดก่อนซื้อ เก็บออม ถนอมใช้ทรัพย์สินสิ่งของ อย่างคุ้มค่า รู้จักทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายของตนเองอยู่เสมอ

3. ความซื่อสัตย์

ซื่อสัตย์ คือ ประพฤติตรงไม่เอินเอียงไม่มีเล่ห์เหลี่ยมมีความจริงใจ ปลอดจากความรู้สึกลำเอียงหรืออคติ ผู้ที่มีความซื่อสัตย์ คือ ผู้ที่มีความประพฤติตรงทั้งต่อหน้าที่ ต่อวิชาชีพ ตรงต่อเวลา ไม่ใช่เล่ห์กล คดโกงทั้งทางตรง และทางอ้อม รับรู้หน้าที่ของตนเองและปฏิบัติอย่างเต็มที่ถูกต้อง

4. ความมีวินัย

มีวินัย คือ การยึดมั่นในระเบียบแบบแผน ข้อบังคับและข้อปฏิบัติ ซึ่งมีทั้งวินัยในตนเองและวินัยต่อสังคม ผู้ที่มีวินัย คือ ผู้ที่ปฏิบัติตามในขอบเขต กฎ ระเบียบของสถานศึกษา สถาบัน/องค์กร/สังคมและประเทศ โดยที่ตนเองยินดีปฏิบัติตามอย่างเต็มใจและตั้งใจ

5. สุขภาพ

สุขภาพ คือ เรียบร้อย อ่อนโยน ละเอียดอ่อนนุ่ม มีกิจกรรมที่ดั่งใจ มีสัมมาคารวะ ผู้ที่มีความสุขภาพ คือ ผู้ที่อ่อนนุ่มต่อคนตามสถานภาพและกาลเทศะ ไม่ก้าวร้าว รุนแรง วางอำนาจข่มผู้อื่นทั้งโดยวาจา และท่าทาง แต่ในเวลาเดียวกันยังคงมีความมั่นใจในตนเอง เป็นผู้ที่ มีมารยาท วางคนเหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย

6. สะอาด

สะอาด คือ ปราศจากความมัวหมองทั้งกาย ใจ และสภาพแวดล้อม ความผ่องใส เป็นที่เจริญตา ทำให้เกิดความสบายใจแก่ผู้พบเห็น ผู้ที่ความสะอาด คือ ผู้รักษาร่างกาย ที่อยู่อาศัย สิ่งแวดล้อมถูกต้องตามสุขลักษณะ ฝึกฝนจิตใจมิให้ขุ่นมัว จึงมีความแจ่มใสอยู่เสมอ

7. สามัคคี

สามัคคี คือ ความพร้อมเพียงกัน ความกลมเกลียวกัน ความปรองดองกัน ร่วมใจกัน ปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามที่ต้องการเกิดงานการอย่างสร้างสรรค์ปราศจากการทะเลาะวิวาท ไม่เอา รัดเอาเปรียบกัน เป็นการยอมรับความมีเหตุผล ยอมรับความแตกต่างหลากหลายทางความคิด ความ หลากหลายในเรื่องเชื้อชาติ ความกลมเกลียวกัน ในลักษณะเช่นนี้ เรียกอีกอย่างว่า ความสามานฉันท์ ผู้ที่มีความสามัคคี คือ ผู้ที่เปิดใจกว้างรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รับผิดชอบต่อตนทั้งในฐานะผู้นำ และผู้ตามที่ดี มีความมุ่งมั่นต่อการรวมพลังช่วยเหลือเกื้อกูลกันเพื่อให้การงานสำเร็จลุล่วง แก้ปัญหาและขจัดความขัดแย้งได้ เป็นผู้ที่มีเหตุผล ยอมรับความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรม ความคิด ความเชื่อ พร้อมทั้งจะปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติ

8. มีน้ำใจ

มีน้ำใจ คือความจริงใจที่ไม่เห็นแก่เพียงตัวเองหรือเรื่องของตัวเอง แต่เห็นอกเห็นใจเห็นคุณค่า ในเพื่อนมนุษย์ มีความเอื้ออาทรเอาใจใส่ ให้ความสนใจในความต้องการความจำเป็น ความทุกข์ สุขของผู้อื่น และพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกัน ผู้ที่มีน้ำใจ คือ ผู้ให้และผู้อาสา ช่วยเหลือสังคม รู้จักแบ่งปัน เสียสละความสุขส่วนตน เพื่อทำประโยชน์แก่ผู้อื่นเข้าใจ เห็นใจผู้ที่มี ความเดือดร้อน อาสาช่วยเหลือสังคมด้วยแรงกาย สติปัญญา ลงมือปฏิบัติการเพื่อบรรเทาปัญหา หรือร่วมสร้างสรรค์สิ่งดีงามให้เกิดขึ้นในชุมชน

ดังนั้น การเสริมสร้างความมีวินัยนักเรียนในโรงเรียน จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนมีระเบียบความมีวินัยทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน โดยหวังว่าจะมีส่วนช่วยให้ ประชาชนและชุมชนเกิดความมีระเบียบวินัยตามไปด้วยเพื่อสงบสุข และเจริญรุ่งเรืองของประเทศ ตามโครงการเสริมสร้างความมีวินัย ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้จะช่วยฝึกให้นักเรียนรู้จักการทำงานในรูป คณะกรรมการ ฝึกความซื่อสัตย์ ฝึกความเป็นระเบียบและฝึกให้รู้จักตนเอง สรุปได้ว่า เป็นโครงการ ซึ่งปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลด้านการส่งเสริมวัฒนธรรมและวินัยแห่งชาติ มีกระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงมหาดไทยเป็นหน่วยงานดำเนินการและสำนักงาน คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเป็นหน่วยประสานงาน เพราะพิจารณาเห็นว่า การปลูกฝังและ เสริมสร้างความมีระเบียบวินัยให้แก่ชนในชาติ จึงเป็นการเหมาะสมที่จะให้สถานศึกษาทั่วประเทศ ได้ช่วยกันดำเนินการเสริมสร้างความมีวินัยนักเรียนให้ปรากฏต่อสายตาประชาชนทั่วประเทศ กลุ่มเป้าหมายของโครงการ คือ นักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับ มัธยมศึกษาทั่วประเทศ โดยเน้นการดำเนินการเสริมสร้างความมีวินัยรวม 4 เรื่อง คือความเป็น ระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการ โดยสารประจำทางและพาหนะ อื่น ๆ และการปฏิบัติตามกฎจราจรต่อมารัฐบาลได้กำหนดให้หน่วยงานทางการศึกษาของ

กระทรวงศึกษาธิการ ดำเนินการเสริมสร้างควมมีวินัยเพิ่มอีก 4 เรื่อง คือ การประหยัด นิยมไทย วินัยของชาติและความสะอาดของสถานศึกษา นักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาทั่วประเทศ ได้กำหนดให้ทุกโรงเรียน ดำเนินการเสริมสร้างควมมีวินัย นักเรียนจนถึงปัจจุบันนี้รวม 8 เรื่อง ได้แก่ ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ในการแต่งกาย การเดินแถว ด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการ โดยสารประจำทางและพาหนะ อื่น ๆ การปฏิบัติตามกฎจราจร สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2537 : 18) แนวปฏิบัติ กิจกรรมเสริมสร้างควมมีวินัยนักเรียนทั่วประเทศ การประหยัด นิยมไทย วินัยของชาติ และความสะอาดของสถานศึกษาแต่ในที่นี้จะขอกกล่าวเพียง 6 เรื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพของโรงเรียน แนวปฏิบัติงาน โครงการเสริมสร้างควมมีวินัยนักเรียนแนวทางในการปฏิบัติกิจกรรม เพื่อให้ โครงการเสริมสร้างควมมีวินัยนักเรียนประสบผลสำเร็จ ดังนี้

1. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย

การแต่งกายเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่บ่งบอกถึงความเป็นผู้มีอารยธรรม โดยเฉพาะ ในสถาบันที่มีเครื่องแบบ ซึ่งระเบียบการแต่งกายได้ระบุชัดเจนให้ยึดปฏิบัติ ในฐานะที่นักเรียนเป็น ผู้ที่อยู่ในวัยฝึกการ รักษาความเป็นระเบียบ โรงเรียนต้องหาวิธีการกดดันความเป็นระเบียบ เรียบร้อยในการแต่งกาย ของนักเรียน และการรักษาความสะอาดของร่างกาย เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ให้เรียบร้อยอยู่เสมอ เป็นการสร้างบุคลิกที่ดี การแต่งกายตามระเบียบเป็นการแต่งกายตามข้อตกลง หรือข้อบังคับของโรงเรียน นักเรียน ที่ทำตามระเบียบข้อบังคับถือว่าเป็นนักเรียนที่มีวินัย แนวการ จัดกิจกรรมให้นักเรียนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยใน การแต่งกาย นักเรียนต้องปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียน ซึ่งนักเรียนได้ร่วมกันสร้างขึ้นมาโดยครูสังเกต ควบคุม ดูแล และแนะนำ ทันททีที่เห็นนักเรียนแต่งกายไม่เรียบร้อยจัด โครงการที่ช่วยน้องให้นักเรียนชั้นสูงหรือรุ่นพี่ดูแล รับผิดชอบกลุ่มนักเรียนรุ่นน้อง และจัดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน โดยให้นักเรียนจัดกลุ่มดูแลกันเอง ในเรื่องการแต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบ ความเรียบร้อยของเครื่องแต่งกาย ตลอดจนความสะอาด การซัก การรีด และการซ่อมแซมเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ส่วนด้านความสะอาดของร่างกาย มีการให้ ความรู้ ความเข้าใจ และปลูกฝังค่านิยมในการรักษาสุขภาพอนามัยของร่างกายตนเองและผู้อื่น เช่น ผสม ฟัน เล็บ ผิวหนัง เท้า เป็นต้น

สรุปได้ว่า ในการจัดกิจกรรม เพื่อให้นักเรียนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย นั้นได้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดระเบียบข้อบังคับหรือหลักเกณฑ์ต่าง ๆ โดยไม่ขัด ต่อระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการตามสภาพของท้องถิ่นให้ได้มีการช่วยเหลือ แนะนำดูแลกันเอง ในระหว่างนักเรียนกลุ่มรุ่นพี่กับนักเรียนกลุ่มรุ่นน้องและระหว่างกลุ่มเพื่อนกันเองในด้านการแต่งกาย และด้านความสะอาดของร่างกาย โดยมีครู อาจารย์คอยกำกับดูแลอย่างใกล้ชิดด้วย

2. การเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย

การเดินทางระหว่างบ้านกับโรงเรียน โดยนำหน้าแถวอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย ทำให้เกิดความปลอดภัย สร้างการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดีเป็นการปลูกฝังให้นักเรียนความมีวินัยได้เสนอแนวทางในการปฏิบัติ เช่น การแตกแถว การพูดคำหยาบ การหยอกล้อกันในแถว เป็นต้น ทั้งนี้โรงเรียนควรขอความร่วมมือไปยังผู้ปกครองนักเรียนให้ช่วยดูแล และเอาใจใส่บุตรหลานในการเดินทางไป-กลับระหว่างบ้านกับโรงเรียนด้วย ส่วนนักเรียนที่ขี้จิกขานหรือจิกขานขนด ให้ดำเนินการเช่นเดียวกับการเดินกลับบ้าน และให้โรงเรียนเชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับกฎจราจรเพิ่มเติมด้วย โดยให้การเดินแถวให้เป็นระเบียบเรียบร้อย และในการเดินแถวขึ้นหรือลงบันได ให้นักเรียนเดินชิดทางด้านขวาเสมอ

สรุปได้ว่า การเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย และเกิดความปลอดภัย จึงให้มีการเดินการขี้จิกขานหรือจิกขานขนด ส่วนภายในบริเวณ โรงเรียน และอาคารเรียน เมื่อเปลี่ยนกิจกรรมการเรียน และให้เดินชิดทางขวามือเสมอ เมื่อเดินขึ้นหรือลงบันไดและเปลี่ยนห้องเรียน

3. การประหยัด

เป็นลักษณะของบุคคลที่แสดงถึงการประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้ประหยัดเวลา ทรัพย์และแรงงาน ทั้งของตนเอง และส่วนรวม ตลอดจนวางแผนออม เพื่ออนาคต เป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในสังคมทุกชนชาติ เพราะถ้าประชาชนในทุกระดับเศรษฐกิจสังคมรู้จักใช้จ่ายทรัพย์สินของตนอย่างมีประสิทธิภาพ สังคมและประเทศชาติ ก็จะมีเศรษฐกิจดี มีความเป็นปึกแผ่นมั่นคง ใช้จ่ายส่วนตัวตามสภาพของตน ใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด ชื่อสิ่งของเครื่องใช้เท่าที่จำเป็น เลือกใช้สิ่งของที่เหมาะสมกับการ ใช้งาน ใช้น้ำ ใช้ไฟ อย่าง ระมัดระวัง และ เฉพาะส่วนที่จำเป็นรู้จักแบ่ง และใช้เวลาในการทำงานได้อย่างเหมาะสมออมทรัพย์เพื่ออนาคต รูปแบบต่าง ๆ ทำให้มีผู้กล่าวถึงความหมาย ของคำว่า “ประหยัด” ได้หลากหลาย

กองวิจัยทางการศึกษา , กรมวิชาการ : กระทรวงศึกษาธิการ (2542 : 13) ได้ให้ความหมายว่า การรู้จัก ใช้จ่ายเงินหรือสิ่งของเครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ ตามความจำเป็นหรือความต้องการอย่างมีเหตุผล โดยยึดหลักความพอดีและเหมาะสม คือ พยายามใช้ให้น้อยที่สุดแต่คุ้มค่า และได้ประโยชน์มากที่สุด

การประหยัด โดยใช้คำว่า การออม คือ การลดการบริโภคในปัจจุบันเพื่อสามารถบริโภคในอนาคตได้มากขึ้นอาจกล่าวได้ว่า การประหยัดหรือการออมคือการบริโภคอย่างฉลาด รู้จักบริโภคเศรษฐกิจทรัพย์ในปริมาณที่พอดีกับความต้องการหรือความจำเป็นจริง ๆ จึงมีผลให้มีรายได้เหลือเก็บเป็นเงินออมเพื่อการใช้จ่ายในอนาคตได้ การรู้จักใช้ทรัพย์สินและทรัพยากร ทั้งส่วนตัวและส่วนรวมตามความจำเป็นทำให้เกิดประโยชน์ และคุ้มค่ามากที่สุด การแสดงออก

ถึงการรู้จักยับยั้งใจ และรู้จักวางแผนในการใช้เงิน สิ่งของเครื่องใช้ และทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งที่เป็นส่วนตนและส่วนรวม อย่างระมัดระวังพอดีกับความจำเป็นเกิดประโยชน์สูงสุด คุ่มค่าสมควรแก่ฐานะ และรักษาไว้ให้มีใช้ได้อย่างยาวนาน พลเมืองของชาติ ควรมีความสามารถในการจับจ่ายใช้สอยทรัพย์ที่หามาได้หรือ สิ่งของที่มีอยู่ให้ได้ประโยชน์อย่างคุ้มค่าควรรู้จักสงวนรักษาส่งของสาธารณสมบัติ และทรัพยากรธรรมชาติอันเป็นสมบัติร่วมกัน ทั้งสามารถปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่กำลังเสื่อมโทรมให้ดีขึ้นและนำข้อมูลข่าวสารมาวิเคราะห์เพื่อใช้เป็นเครื่องตัดสินใจในการเลือกซื้อสินค้าและบริการต่าง ๆ นอกจากนั้นยังควรรู้จักการลงทุนเพื่อผลตอบแทนในอนาคต และความประหยัดเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่สำคัญในสังคมวัตถุนิยมปัจจุบัน การขาดความประหยัดทำให้ทั้งทรัพยากรธรรมชาติทรัพยากรมนุษย์ เงินทอง เวลา พลังงานได้ถูกทำลายไปทั้งโดยตั้งใจ และรู้เท่าไม่ถึงการณ์รวมทั้งการบริโภคในสิ่งที่ไม่จำเป็นเพื่อพัฒนาชาติให้มั่นคงในด้านเศรษฐกิจ สังคม ควรฝึกให้นักเรียนมีวินัยในเรื่องของการประหยัดในเรื่องการใช้สมุด ดินสอ ปากกา ยางลบ และเครื่องใช้ ในการเรียน ตลอดจนเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย การรู้จักใช้จ่ายเงินในการเลือกซื้ออาหาร และสิ่งของเครื่องใช้การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย และดื่อกอาหารให้เพียงพอที่จะรับประทานโดยไม่เหลือทิ้งการออมทรัพย์โดยการฝากออมสิน การประหยัดน้ำโดยการปิดน้ำ และการประหยัดไฟฟ้าโดยการปิดไฟเมื่อไม่ใช้แล้ว สำหรับแนวปฏิบัติของนักเรียนเพื่อให้เกิดการประหยัด การจัดตั้งร้านสหกรณ์หรือสหกรณ์ออมทรัพย์ในโรงเรียนและการให้นักเรียนจัดทำสมุดบันทึกเกี่ยวกับการประหยัดโดยให้นำมารายงานผลการประหยัดที่เกิดกับตนเองครอบครัว โรงเรียนและชุมชน

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการประหยัดนี้ เพื่อให้นักเรียนมีคุณลักษณะในการรู้จักใช้จ่ายเงินและสิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ เช่น สมุด ดินสอ เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย น้ำ ไฟฟ้า อย่างประหยัด การรู้จักบำรุงรักษาส่งของเครื่องใช้ทั้งของตนเอง และส่วนรวมให้เกิดประโยชน์ที่สุดเท่าที่จะทำได้

4. การนิยมไทย

เป็นลักษณะของบุคคลที่แสดงถึงการปฏิบัติตนทั้งกายใจ และความคิดที่คำนึงถึงความ เป็นไทย ใช้สิ่งของที่ผลิตในประเทศ เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประเพณีไทย จัดกิจกรรม ที่แสดงถึงความนิยมไทย แต่งกายตามประเพณีไทย ใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องแสดงตนตามเอกลักษณ์ ไทย เป็นสมาชิกกลุ่ม/ชมรม เกี่ยวกับการส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญาไทย ศึกษาและ เรียนรู้วัฒนธรรมประเพณีไทย บริจาคทรัพย์สิน เสียสละแรงกายปัญญา เพื่อสืบสานภูมิปัญญาไทย ผลิตชิ้นงานที่แสดงถึงความเป็นไทย การนิยมไทยเป็นความรู้สึกรักชาติซึ่ง ชื่นชม ยกย่องในคุณค่า ของความเป็นไทย และสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นของไทย ซึ่งบรรพบุรุษของเราได้สร้าง และสืบทอด

วัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม ตลอดจนผืนแผ่นดินอันอุดมสมบูรณ์ไว้ให้แก่เรา นับเป็นมรดกอันล้ำค่าที่เราควรช่วยกันรักษาสืบไป แนวทางการปฏิบัติกิจกรรมเกี่ยวกับการนิมไทย สำหรับนักเรียนได้ปฏิบัติตามมารยาทไทย ได้แก่ การไหว้ การกราบพระพุทธรูปหรือพระสงฆ์ และการกราบผู้ใหญ่ การเดิน และการกลานผ่านผู้ใหญ่ การรับประทานอาหาร การใช้วาจาสุภาพการจัดปายนิเทศ และการประกวดมารยาทไทยของนักเรียนในระดับห้องเรียน ระดับชั้นเรียนระดับโรงเรียน กลุ่มโรงเรียนระดับอำเภอ และระดับจังหวัด การจัดกิจกรรมให้นักเรียนใช้ภาษาไทยได้ถูกต้อง โดยการส่งเสริมการพูด เช่น การฟังข่าว บทความหรือนิทานแล้วนำมาเล่า เป็นต้น การประกวดการพูด การแข่งขันโต้ว่าที่ ฝึกการเขียนภาษาไทย และเลขไทยให้ถูกต้อง การประกวดคัดลายมือโดยเน้นความถูกต้องความสะอาดความเป็นระเบียบและกิจกรรมอื่น ๆ ได้แก่ การจัดทำสมุดภาพ รวบรวมการแต่งกายของไทย เช่น ชุดพื้นบ้าน ชุดไทยสมัยต่าง ๆ เป็นต้น การให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับความสำคัญของศิลปวัตถุ และศิลปะสถานในท้องถิ่น การให้นักเรียนฝึกปฏิบัติหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมนาฏศิลป์ไทย และการแสดงพื้นบ้านในงานเทศกาลของท้องถิ่น การให้ความรู้และฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับประเพณีของไทยเช่น การทำบุญตักบาตร การสงฆ์พระหรือการรดน้ำผู้ใหญ่ เป็นต้น การใช้สิ่งของเครื่องใช้ที่ผลิตในประเทศไทย การนำนักเรียนไปทัศนศึกษาแหล่งที่ผลิตสินค้าในท้องถิ่น การประกวดคำขวัญเรียงความ และงานประดิษฐ์ เพื่อส่งเสริมการใช้สินค้าไทย

สรุปได้ว่า การนิมไทยจึงเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ และฝึกปฏิบัติ เพื่ออนุรักษ์เผยแพร่วัฒนธรรมและประเพณีของไทย รวมทั้งการใช้สิ่งของเครื่องใช้ที่ผลิต ในประเทศไทย เป็นการส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติเป็นผู้มีวินัยซึ่งเป็นประโยชน์ต่อตนเองส่วนรวมและประเทศชาติ

5. วินัยของชาติ

วินัยของชาติเป็นสิ่งสำคัญมีประโยชน์และเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตหรือวิถีชีวิต ของทุกคน เป็นความคิดหรือข้อตกลงที่ค้ำจุนร่วมกันเป็นพลังสร้างสรรค์และผลักดันการพัฒนาชาติธำรงไว้ซึ่งเป็นเกียรติภูมิ และความมั่นคงของชาติ การเสริมสร้างวินัยของชาติเป็นสิ่งที่ปลูกฝังได้ คนที่มีวินัยย่อมเป็นคนที่รู้จักกฎระเบียบที่สังคมวางไว้ และสามารถปฏิบัติตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ประเทศใดมีประชาชนที่มีระเบียบวินัย ประเทศนั้นย่อมมีความเจริญรุ่งเรืองแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการเสริมสร้างความมีวินัยของชาติให้นักเรียนถือปฏิบัติดังนี้ คือการปฏิบัติตนให้ตรงต่อเวลา ได้แก่ การตรงต่อเวลาตามข้อตกลงหรือเวลาที่นัดหมาย และการทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จทันเวลา การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น การแสดงกิริยาที่สุภาพต่อทุกคน การเคารพทางวาจา คือ การพูดในสิ่งที่จริงกับเพื่อน บิดามารดา ญาติพี่น้อง ครูและผู้อื่นด้วยถ้อยคำที่สุภาพไพเราะ และการสรรเสริญผู้อื่นด้วยความจริงใจ การเคารพในกฎเกณฑ์ ก็คือ

การปฏิบัติตามข้อตกลงของกลุ่มห้องเรียน โรงเรียนหรือกฎหมายของบ้านเมืองอย่างเคร่งครัด และการปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของสังคมและประเทศชาติ การเคารพในสิทธิของผู้อื่นหรือล่วงล้ำสถานที่ของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต การไม่ทำให้สิ่งของผู้อื่นเสียหาย การยกมือ ขออนุญาตก่อนพูดในที่ประชุม การเข้าแถวรับบริการทุกครั้ง การไม่ทำลายสาธารณสมบัติ และการจงรักภักดีต่อชาติศาสนาและพระมหากษัตริย์ โดยเคารพเทิดทูน และปฏิบัติตามหน้าที่ที่พึงมีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

สรุปได้ว่า ในการเสริมสร้างควมมีวินัยของชาติให้นักเรียน จะทำให้นักเรียนเป็นคน ที่ปฏิบัติตน ตรงต่อเวลา เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น ทั้งทางกาย วาจา ความคิดเห็นและ กฎเกณฑ์ที่มีอยู่เป็นคนที่มีความจงรักภักดีและปฏิบัติตนตามหน้าที่ที่พึงมีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

6. ความสะอาดของสถานศึกษา

ความสะอาดเป็นนโยบายหลักประการหนึ่งของรัฐบาลที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐทุกระดับ ต้องถือปฏิบัติโรงเรียนเป็นหน่วยงานหนึ่งของรัฐซึ่งสมควรที่จะปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม และการรักษาความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ตลอดจนการบำรุงรักษาอาคาร และสถานที่ภายในบริเวณโรงเรียน ซึ่งทุกคนในโรงเรียนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ จึงเป็นสิ่งที่นักเรียนจะต้องร่วมมือกันปฏิบัติให้เป็นกิจนิสัย เพราะการที่อาคารและบริเวณ โรงเรียนมีความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นสิ่งที่ช่วยให้น่าเรียนน่าอยู่ส่งผลต่อบรรยากาศการเรียนการสอน เป็นการส่งเสริมด้านสุขนิสัยแสดงถึง การเสียสละ ความรับผิดชอบ และการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะให้ดียิ่งขึ้น การปฏิบัติเกี่ยวกับการรักษาความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการบำรุงรักษาห้องเรียน โดยให้นักเรียนจัดเวรประจำวันทำความสะอาดโต๊ะ เก้าอี้ของครูและนักเรียน และจัดวางไว้อย่างเป็นระเบียบ สำหรับการรักษาความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการบำรุงรักษาอาคารเรียน อาคารประกอบ โดยการให้นักเรียนใช้ และช่วยกันรักษาความสะอาด หอน้ำห้องส้วมให้ถูกต้องตามหลักอนามัยโรงเรียนจัดห้องเรียนในอาคารเรียนอาคารประกอบให้เหมาะสมเป็นระเบียบเรียบร้อย และเป็นแบบอย่างที่ดี จัดตั้งรองรับขยะตามอาคารเรียน อาคารประกอบให้เพียงพอ ติดตั้งไฟฟ้าในอาคารเรียน อาคารประกอบเป็นระเบียบเรียบร้อย และปลอดภัย ส่วนการรักษาความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการบำรุงรักษาบริเวณ โรงเรียน โดยการกำหนดเขตรักษาความสะอาด เพื่อให้นักเรียนดูแลความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อยและบำรุงรักษาบริเวณโรงเรียนโดยโรงเรียนจัดอุปกรณ์ในการรักษาความสะอาดไว้ อย่างเพียงพอ และมีการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกสุขลักษณะ สำหรับการดำเนินการให้ใช้กระบวนการกลุ่มในการปฏิบัติงานของนักเรียนจัดป้ายนิเทศ นิทรรศการประกวดคำขวัญ และเรียงความ

ตลอดจน เชิญชวนประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการรักษาความสะอาด การดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับความสะอาดของสถานศึกษา เน้นการรักษาความสะอาดความเป็นระเบียบเรียบร้อยและการบำรุงรักษาห้องเรียน อาคารเรียน อาคารประกอบ และบริเวณโรงเรียนซึ่งเป็นกิจกรรมสำคัญ ที่จะทำให้นักเรียนมีคุณลักษณะ ที่ดี และนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันอันจะเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ต่อครอบครัว ต่อสังคมส่วนรวม และประเทศชาติสืบต่อไป

สรุปได้ว่า การทิ้งขยะหรือสิ่งของที่ไม่ใช้ลงในที่จัดบริการให้หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้น เพื่อช่วยกันรักษาความสะอาด การจัดเวรเขตพื้นที่รักษาความสะอาด การจัดหาภาชนะรองรับขยะ การจัดวันรณรงค์รักษาความสะอาด การเก็บขยะและสิ่งปฏิกูลเมื่อ พบเห็นการประชาสัมพันธ์ ชักชวนให้ร่วมกันรักษาความสะอาด

บริบทของโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา

1. โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา

โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานครปฐม เขต 1 กระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา, ฝ่ายแผนงาน (2551 : 1- 5) เป็นโรงเรียนมัธยมประจำอำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ตั้งขึ้นมาเพื่อเป็น สถาบันการศึกษาโดยมีระยะเวลาของการก่อตั้งโรงเรียนผ่านมาเป็นเวลา 42 ปี ลักษณะของ โรงเรียนเป็นประเภทสหศึกษา คือ มีทั้งนักเรียนเพศชายและเพศหญิงโรงเรียนได้จัดแผนชั้นเรียน รวมทั้งหมด จำนวน 48 ห้องเรียน (พ.ศ. 2551) ปัจจุบันโรงเรียนกำแพงแสนวิทยาเปิดสอนตั้งแต่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา ตั้งอยู่หมู่ที่ 7 ตำบลทุ่ง กระพังโหม ถนนมาลัยแมน อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม รหัสไปรษณีย์ 73140 มีคติธรรม ประจำโรงเรียน คือ “วิริเยน ทุกขมจเจติ” ซึ่งมีความหมายต่อการส่งเสริมให้นักเรียนมีความมานะ บากบั่นต่อสู้ กับปัญหาและอุปสรรคทางการศึกษามาก คือ คนล่งทุกข์ได้เพราะความเพียร นั้นเองส่วนคำขวัญของโรงเรียนที่ได้กำหนดไว้ คือ ประพฤติดี เรียนเด่น เน้นคุณธรรม คณะกรรมการสถานศึกษา คณะครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ปกครองของนักเรียนตลอดจน นักเรียนทั้งหมดของโรงเรียนได้ทำความตกลงร่วมกันกำหนดทิศทางการพัฒนาโรงเรียน โดยมี สาระสำคัญดังต่อไปนี้ คือ คู่มือนักเรียน ผู้ปกครอง และครู ปีการศึกษา (2551 : 8-11)

2. วิสัยทัศน์ของโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา

โรงเรียนกำแพงแสนวิทยาเป็นโรงเรียนชั้นนำในการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีคุณธรรม นำความรู้และมีคุณภาพตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและตามมาตรฐานสากล

3. พันธกิจของโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา

3.1 มีการพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้มีคุณภาพ

3.2 มีการจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้

3.3 มีการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ทันสมัย

3.4 มีการปลูกฝังให้นักเรียนมีนิสัยใฝ่รู้ รักการอ่าน แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักสุขภาพ เป็นคนดี มีคุณธรรม รู้จักคิดวิเคราะห์และรู้จักใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

4. เป้าหมายของโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา

นักเรียนมีคุณภาพ มีคุณธรรมมาตรฐานการศึกษาและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

5. นโยบายของโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา

5.1 ส่งเสริมให้ระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่ได้มาตรฐานใน โรงเรียนมีการประเมิน เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และพร้อมรับการประเมินภายนอก

5.2 พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างการบริหารจัดการ โดยยึดหลักการกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม โปร่งใส ตรวจสอบได้ ตามรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

5.3 ส่งเสริม และพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะในการบริหาร การจัดการ และมีเทคนิควิธีจัดการกระบวนการเรียนรู้อย่างครุมีอาชีพ

5.4 ส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ คอมพิวเตอร์และภาษาต่างประเทศ เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ความสามารถ คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ และก้าวทันเทคโนโลยีสมัยใหม่

5.5 ปลูกฝังให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย รักและภูมิใจในสถาบัน รู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง และสังคม พร้อมทั้งเสริมสร้างลักษณะนิสัยความเป็นประชาธิปไตย ให้เกิดขึ้นภายในชีวิตประจำวัน

5.6 ส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และการใช้ภาษา อันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ โดยสอดแทรกไว้ในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างกลมกลืน

5.7 พัฒนาและส่งเสริมการศึกษาด้านอาชีพ ให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพ มองเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพอิสระ และมีรายได้ระหว่างเรียน

5.8 ส่งเสริมด้านโภชนาการ การกีฬา และสุขอนามัยสำหรับครู นักเรียน และบุคลากร รวมทั้งป้องกันและแก้ไขสิ่งเสพติด และ โรคเอดส์

5.9 เร่งพัฒนาอาคารสถานที่สิ่งแวดล้อมให้ร่มรื่น สะอาดสวยงาม มีบรรยากาศที่ดีพร้อมที่จะบริการ บุคลากรในโรงเรียนและชุมชน

5.10 ส่งเสริมสวัสดิการแก่บุคลากรเพื่อให้มีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานพร้อมทั้งส่งเสริมการทำผลงานทางวิชาการเพื่อพัฒนาตนเองตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู

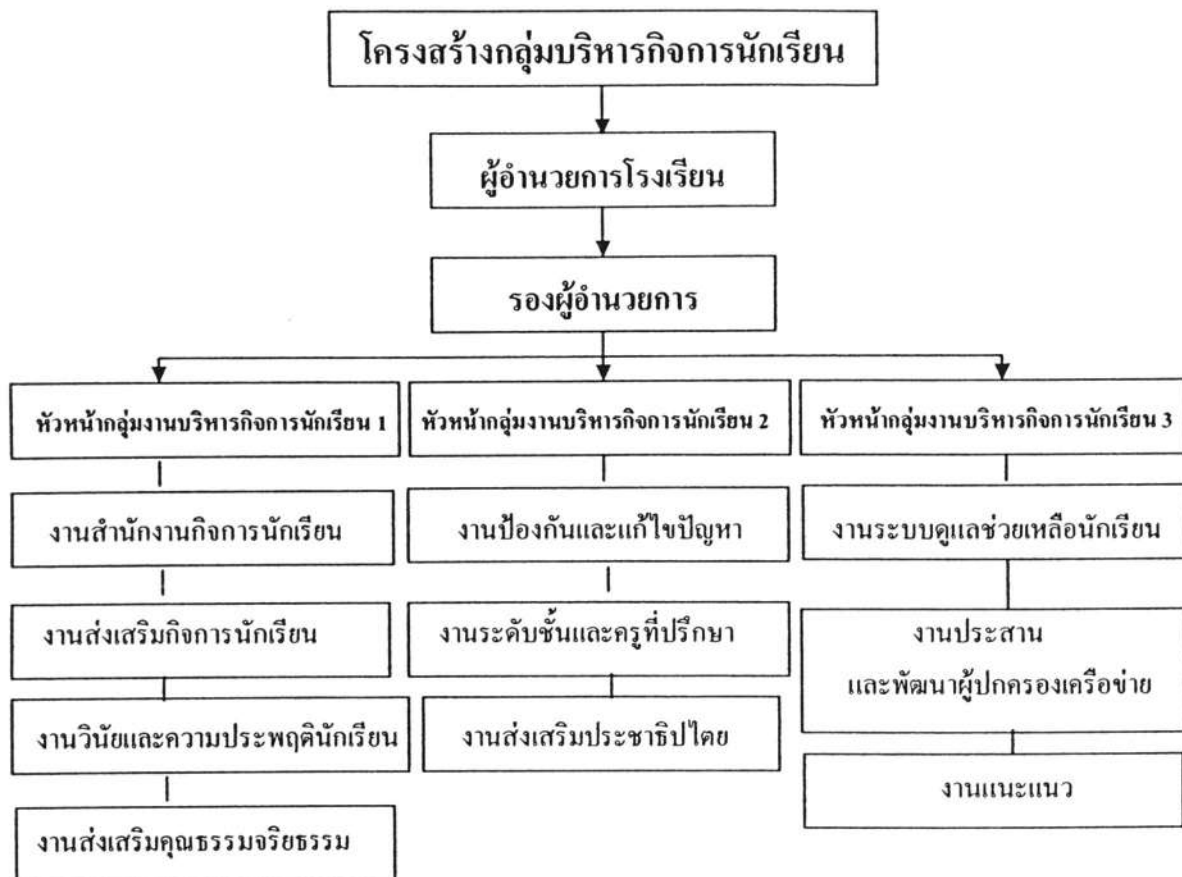
5.11 ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน โดยให้โอกาสชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนทางจัดการศึกษา และแสวงหาทรัพยากรท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนการศึกษาให้มีคุณภาพ

5.12 สนับสนุนส่งเสริมการนำทรัพยากร และแหล่งภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้จัดการศึกษาและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนเพิ่มขึ้น

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และกฎกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์การแบ่งส่วนราชการภายในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2549 โดยแบ่ง 4 กลุ่มงาน ได้แก่

คู่มือนักเรียน ผู้ปกครอง และครู ปีการศึกษา (2551 : 12)

1. กลุ่มบริหารงานงบประมาณและแผนงาน
2. กลุ่มบริหารงานวิชาการ
3. กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน
4. กลุ่มบริหารงานทั่วไป

แผนภูมิที่ 2 โครงสร้างกลุ่มกิจการบริหารนักเรียน

กลุ่มบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา

นโยบายกลุ่มบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา

1. วางแผนเพื่อพัฒนาส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของนักเรียนให้สนองตอบเจตนารมณ์ของหลักสูตร และนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และดำเนินการให้เป็นไปตามแผน
2. จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกัน การปกครองตนเอง การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีอันเป็นการวางรากฐานและส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
3. จัดให้มีกิจกรรมศิลปกรรม จรรยา มารยาท ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม
4. ปกครองดูแลให้ความอบอุ่น และความปลอดภัยแก่นักเรียนในขณะที่อยู่ในโรงเรียน
5. ให้คำแนะนำในด้านความประพฤติของนักเรียน ให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้
6. วางแผน ควบคุม และแก้ปัญหาคารมาสายของนักเรียน
7. วิเคราะห์ และวิจัยปัญหาของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยประสานงานกับงานแนะแนวให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ตามความสามารถของบุคคล

8. ประสานงานกับงานแนะแนว เพื่อวางแผนติดตามผลนักเรียนที่จบการศึกษาจากโรงเรียนไปแล้วเพื่อปรับปรุงงานด้านกิจการนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
 9. พัฒนาและส่งเสริมนักเรียนที่กระทำดี ให้มีขวัญกำลังใจในการประกอบคุณงามความดีต่อไป
 10. วางแผน และจัดให้มีการรวบรวมข้อมูล สถิติ เกี่ยวกับกิจการนักเรียนให้เป็นปัจจุบัน เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนา ป้องกัน และแก้ปัญหาคความประพฤติของนักเรียน
 11. วางแผนดำเนินการแก้ปัญหาด่าง ๆ เกี่ยวกับงานกิจการนักเรียนร่วมกับคณะกรรมการกลุ่มบริหารกิจการนักเรียน และประสานงานกับผู้บริหาร โรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ
 12. ประสานงานกับผู้ปกครอง แก้ไขปัญหาของนักเรียน และส่งเสริมพัฒนานักเรียนตามความสามารถของแต่ละบุคคล
 13. วางแผนเพื่อพัฒนา และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับเครือข่ายผู้ปกครอง
 14. ควบคุม กำกับ ติดตามการดำเนินงาน และประเมินผลการปฏิบัติงานบุคลากรของกลุ่มงาน
 15. ดำเนินการแก้ไขปัญหาของนักเรียน ในกรณีที่ครูที่ปรึกษา หัวหน้าระดับหัวหน้าเวรไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาได้
 16. ร่วมวางแผนในการรับนักเรียนประจำปี
 17. ส่งเสริมพัฒนาครู บุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงานบริหารกิจการนักเรียน
 18. ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย
- กลุ่มบริหารกิจการนักเรียน 1**
1. งานสำนักงานกิจการนักเรียน
 - 1.1 ดูแลความเรียบร้อยโดยทั่วไปในสำนักงาน
 - 1.2 จัดเก็บ รักษา เอกสาร และวัสดุอุปกรณ์ภายในสำนักงานให้เป็นระบบ เรียบร้อยสวยงาม
 - 1.3 ประสานงานกับฝ่าย และงานต่าง ๆ ให้การดำเนินงานของกลุ่มบริหารกิจการนักเรียนเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ
 - 1.4 จัดทำระเบียบหนังสือรับ-ส่ง ของกลุ่มบริหารกิจการนักเรียน

1.5 จัดทำเอกสาร หรือหนังสือ คำสั่งต่าง ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากรองผู้อำนวยการ
กลุ่มบริหารกิจการนักเรียน

1.6 จัดทำบัญชีวัสดุ ครุภัณฑ์ ให้เป็นปัจจุบัน

1.7 จัดทำระเบียบควบคุมการเบิกจ่ายบัญชีวัสดุ ครุภัณฑ์

1.8 ตรวจสอบ จัดซื้อ ตามแผนงาน โครงการของกลุ่มฯ

1.9 จัดวางระบบแผนงานของกลุ่มบริหารกิจการนักเรียน

1.10 ประสานงานและสนับสนุนการจัดการงาน โครงการ ของกลุ่มบริหารกิจการนักเรียน
ให้ดำเนินไปด้วยความสะดวก

1.11 ประเมินผลงาน โครงการของกลุ่มบริหารกิจการนักเรียน และรายงานผลต่อ
รองผู้อำนวยการกลุ่ม บริหารกิจการนักเรียน

1.12 ประสานงานกับคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา และระบบควบคุมภายใน

1.13 ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

2. งานส่งเสริมกิจการนักเรียน

2.1 เป็นที่ปรึกษาโครงการต่าง ๆ ให้ข้อคิดและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์
ต่อการดำเนินงานของคณะกรรมการนักเรียน

2.2 ดูแล แนะนำ ให้การสนับสนุนช่วยเหลือการดำเนินงานของคณะกรรมการนักเรียน
ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ส่งเสริมให้กรรมการนักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม
ภายใต้กฎ ระเบียบของโรงเรียน และสร้างเสริมขวัญกำลังใจในการทำงานแก่คณะกรรมการ
นักเรียน

2.3 จัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นเตือนปลุกฝังจิตสำนึกในการทำงานร่วมกันปลุกฝัง
คุณลักษณะ ของการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในแนวทางของการปกครองระบอบประชาธิปไตย

2.4 ประสานความเข้าใจในการดำเนินงานคณะกรรมการนักเรียน กับบุคลากร
ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

2.5 ประสานงานกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อดำเนินการจัดกิจกรรมส่งเสริม
ความสามารถพิเศษและการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น ลานคนเก่ง ลานบันเทิงอื่น ๆ เป็นต้น

2.6 ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

3. งานวินัย และความประพฤตินักเรียน

3.1 ดูแลควบคุมความประพฤติ และแก้ไขพฤติกรรมของนักเรียนให้อยู่ในกฎระเบียบของ
โรงเรียนและอยู่ในกรอบอันดีงามของสังคม

3.2 ดูแลควบคุมในด้านการแต่งกายของนักเรียน ตลอดจนทรงผม และการใช้เครื่องประดับของ นักเรียนให้ถูกต้องตามกฎระเบียบของโรงเรียน

3.3 ดูแล และควบคุมพฤติกรรมมารยาทของนักเรียน

3.4 บันทึกข้อมูล สถิติพฤติกรรมมารยาทของนักเรียน เพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหา ร่วมกับผู้ปกครองนักเรียนต่อไป

3.5 ประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้ดำเนินงานไปด้วยความเรียบร้อย

3.6 ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

4. งานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมนักเรียน

4.1 จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมวินัย พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม

4.2 จัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นเตือนให้นักเรียนเกิดจิตสำนึกที่ดีงาม และเชิดชูเกียรตินักเรียนที่ประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดีของสังคม

4.3 บันทึกข้อมูล สถิตินักเรียนในด้านการประกอบคุณงามความดี และประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดี

4.4 สรรหาบุคคล หรือหน่วยงานในการสนับสนุนและส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ นักเรียนเพื่อประกาศเกียรติคุณ “คนดีศรี ก.พ.”

4.5 จัดรูปแบบกิจกรรมหน้าเสาธง ยกย่อง เทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

4.6 ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

กลุ่มบริหารกิจการนักเรียน 2

2. หัวหน้ากลุ่มงานบริหารกิจการนักเรียน 2

2.1 ปฏิบัติหน้าที่ในการกำกับดูแลงานในส่วนของการดูแลปกครองนักเรียน

2.2 ปฏิบัติหน้าที่แทนรองผู้อำนวยการกลุ่ม ฯ เมื่อ ได้รับมอบหมาย

2.3 ร่วมวางแผนดำเนินการในโครงการต่าง ๆ ของกลุ่ม ฯ กับคณะกรรมการกลุ่มบริหารกิจการนักเรียน

2.4 ร่วมประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของกลุ่ม ฯ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

2.5 ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ในการดูแล และปกครองนักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ ให้อยู่ในระเบียบวินัยของโรงเรียน

2.6 ร่วมแก้ไขปัญหาของนักเรียนในกรณีที่หัวหน้าระดับชั้นไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาได้

2.7 ควบคุม ดูแลความปลอดภัย และความเรียบร้อย ทั้งภายในและภายนอก
โรงเรียน

2.8 ร่วมดูแลควบคุมความประพฤติ และแก้ไขพฤติกรรมของนักเรียน
ให้อยู่ในกฎและระเบียบของโรงเรียน

2.9 ส่งเสริม สนับสนุนด้านสวัสดิภาพ และขวัญกำลังใจให้กับนักเรียนตามความ
เหมาะสม

2.10 ติดตามประเมินผล และร่วมมือกับบุคลากรทั้งภายในและภายนอก โรงเรียน
แก้ปัญหาเกี่ยวกับสารเสพติด การป้องกันโรคเอดส์และอบายมุข

2.11 ดำเนินงานโครงการต่าง ๆ ของกลุ่มบริหารกิจการนักเรียนให้บรรลุตาม
เป้าหมาย

2.12 ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

1. งานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เอดส์ และอบายมุข

1.1 จัดทำแผนงาน และโครงการงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เอดส์
และอบายมุข

1.2 ดูแล กำกับ ติดตาม การดำเนินงานรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
เอดส์ และอบายมุขในโรงเรียน

1.3 จัดกิจกรรมรณรงค์ ป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด เอดส์ และอบายมุข

1.4 ดูแลกิจกรรม และคณะกรรมการ Friend comer และโครงการ To Be
Number One ของโรงเรียน

1.5 ประสานงานกับผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐ และเอกชน ในการป้องกัน
ปราบปรามสารเสพติด เอดส์ และอบายมุขในโรงเรียน

1.6 รวบรวมข้อมูล สภาพปัญหา ติดตามรายงานผลเป็นรายกรณี รายงานนักเรียน
และรายปีการศึกษา

1.7 ประเมินผล และรายงานผลการปฏิบัติงานต่อผู้อำนวยการ โรงเรียน

1.8 ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

2. งานระดับชั้นและครูที่ปรึกษา

2.1 ดำเนินการจัดครูที่ปรึกษาประจำห้องเรียนในระดับชั้น

2.2 ประสานงานระหว่างกลุ่มบริหารกิจการนักเรียน กับครูที่ปรึกษาในระดับชั้น

2.3 แก้ปัญหานักเรียนในกรณีที่ครูที่ปรึกษาไม่สามารถดำเนินการได้

2.4 วางแผนงาน โครงการร่วมกับคณะครูที่ปรึกษา และดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนงานโครงการที่ได้กำหนดไว้

2.5 ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อขอความร่วมมือกับผู้ปกครอง นักเรียน ชุมชน และหน่วยงานภายนอก ในอันที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อนักเรียนในระดับชั้นที่รับผิดชอบ

2.6 ดูแลสวัสดิการของนักเรียนในระดับชั้น

2.7 ควบคุมดูแลเกี่ยวกับความประพฤติ และระเบียบวินัยของนักเรียนหาทางป้องกัน มิให้นักเรียนประพฤติ หรือกระทำความผิดระเบียบของโรงเรียน

2.8 เสริมสร้างขวัญและกำลังใจให้กับครูและนักเรียนที่ประกอบคุณงามความดี

2.9 จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนในระดับชั้น

2.10 จัดประชุมครูในระดับชั้นเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน

2.11 จัดประชุม อบรมนักเรียนในระดับชั้นประจำสัปดาห์

2.12 มอบหมายการปฏิบัติหน้าที่แก่รองหัวหน้าระดับชั้น ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

2.13 ประเมินผลการปฏิบัติงานของครูในระดับชั้น

2.14 ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

3. งานส่งเสริมประชาธิปไตย

3.1 จัดทำแผนงาน และ โครงการส่งเสริมศักยภาพนักเรียนทุกด้านตามระบอบประชาธิปไตย

3.2 จัด โครงการ/กิจกรรม เพื่อพัฒนาศักยภาพของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องประชาธิปไตย ได้แก่ การรณรงค์การเลือกตั้ง การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับพรรคการเมือง เป็นต้น

3.3 จัดให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการนักเรียนและประธานนักเรียนเป็นประจำทุกปีการศึกษา

3.4 กำกับ ดูแลคณะกรรมการนักเรียน ให้จัดทำโครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย

3.5 ประเมินผล และรายงานผลการปฏิบัติงานต่อผู้อำนวยการ โรงเรียน

3.6 ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

3. หัวหน้ากลุ่มงานบริหารกิจการนักเรียน 3

3.1 ปฏิบัติหน้าที่ในการกำกับดูแลงานในด้านความสัมพันธ์กับชุมชนและอื่น ๆ

3.2 ปฏิบัติหน้าที่แทนรองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารกิจการนักเรียน เมื่อได้รับมอบหมาย

3.3 ร่วมวางแผนดำเนินงานในโอกาสต่าง ๆ ของกลุ่มบริหารกิจการนักเรียน ร่วมกับคณะกรรมการกลุ่มบริหารกิจการนักเรียน

3.4 ประสานงานกับบุคลากรหน่วยงานต่าง ๆ ในการดำเนินงานในโครงการให้เป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์

3.5 ส่งเสริม และสนับสนุนงานด้านการประชาสัมพันธ์ของกลุ่มบริหารกิจการนักเรียนให้ทุกหน่วยงานเข้าใจตรงกันและพร้อมที่จะร่วมมือปฏิบัติ

3.6 ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพ คุณธรรม และจริยธรรม ให้กับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

3.7 ร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการดูแลด้านสวัสดิภาพให้กับนักเรียนอย่างเหมาะสม

3.8 ส่งเสริมการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียน ครู นักเรียน และผู้ปกครอง

3.9 ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

1. งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.1 จัดทำคำสั่งการจัดดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน

1.2 จัดทำแผนปฏิบัติงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามกระบวนการและขั้นตอนของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.3 ประสานงานกับครูที่ปรึกษาในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.4 พัฒนาระบบจัดเก็บข้อมูลที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์และเรียกใช้ได้อย่างรวดเร็ว

1.5 พัฒนาระบบการช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีคุณภาพและผลสัมฤทธิ์ที่ดี

1.6 พัฒนาครูและผู้เกี่ยวข้องให้มีความรู้ ความสามารถในการสร้างระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างสมบูรณ์

1.7 จัดการประเมินทบทวนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในแต่ละระดับชั้นและภาพรวมของโรงเรียนปีละครั้ง

1.8 เสนอรายงานผลการดำเนินการต่อผู้อำนวยการ โรงเรียนปีละครั้ง

1.9 ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

2. งานประสานงานและพัฒนาผู้ปกครองเครือข่ายนักเรียน

2.1 ประสานงานและอำนวยความสะดวกในการทำงานของคณะกรรมการสมาคมผู้ปกครองและครู โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา

2.2 จัดแหล่งความรู้ที่เกี่ยวข้องกับงานของผู้ปกครองเพื่อเพิ่มพูนศักยภาพการทำงาน

2.3 เสริมสร้างความร่วมมือ และความเข้าใจอันดีระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียน

2.4 เผยแพร่ข่าวสารข้อมูลการดำเนินงานของผู้ปกครองเครือข่าย

2.5 ติดต่อประสานงาน ระหว่างกลุ่มบริหารกิจการนักเรียน กับชุมชน องค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการดูแลด้านสวัสดิภาพของนักเรียน

2.6 จัดตั้งผู้แทนผู้ปกครองเป็นคณะกรรมการระดับห้องเรียน ระดับชั้น และระดับโรงเรียน เป็นเครือข่ายผู้ปกครอง

2.7 ประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองในการแก้ปัญหาให้แก่นักเรียน

2.8 เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครู ผู้ปกครอง นักเรียน และ โรงเรียน

2.9 ระดมทรัพยากรทุก ๆ ด้านจากผู้ปกครอง เพื่อช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพ

นักเรียน

2.10 จัดกิจกรรมในการเสริมสร้างความร่วมมือ และความเข้าใจอันดีระหว่างผู้ปกครองและโรงเรียน

2.11 ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

3. งานแนะแนว

3.1 จัดบริการข้อมูลต่าง ๆ แก่นักเรียนทั้งด้านการเรียนศึกษาต่อและอาชีพ

3.2 บริการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล เป็นกลุ่ม เช่น ด้านส่วนตัว ครอบครัว

การเรียน

3.3 พิจารณาคัดเลือกนักเรียนที่สมควรได้รับความช่วยเหลือด้านทุนการศึกษา

3.4 ดำเนินการกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา กยศ. และ กรอ.

3.5 แสดงความชื่นชมยินดีต่อนักเรียนที่ประสบความสำเร็จหรือสร้างชื่อเสียง

ให้แก่โรงเรียน

3.6 ติดตามผลการศึกษาต่อและประกอบอาชีพของนักเรียนที่จบการศึกษา

3.7 สนับสนุนและส่งเสริมการจัดงานปฐมนิเทศ และปัจฉิมนิเทศนักเรียน

3.8 ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

เพื่อให้ นักเรียน โรงเรียน กำแพงแสนวิทยา ได้ปฏิบัติตน ได้อย่างเหมาะสมกับสถานภาพการเป็นนักเรียนเป็นไปตามเป้าหมายของโรงเรียนและนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ จึงกำหนดใช้ และวางระเบียบ ดังต่อไปนี้

1. ระเบียบโรงเรียนกำแพงแสนวิทยาว่าด้วยการปฏิบัติตนของนักเรียน พ.ศ. 2550
ประกาศ ณ วันที่ 16 พฤษภาคม 2550 ลงชื่อนายศิริวัฒน์ อัจจงค์ ผู้อำนวยการ โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา
2. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ประกาศ ณ วันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2515
ลงชื่อ จอมพลถนอม กิตติขจร หัวหน้าคณะปฏิวัติ
3. กฎกระทรวง ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2515) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ 132 แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2518)
ให้ไว้ ณ วันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2515 ลงชื่อ นายบุญถิ่น อัตถากร ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
ผู้ใช้อำนาจรองรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
4. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง ผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา
ประกาศ ณ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2522 ลงชื่อ นายก่อ สวัสดิพานิชย์
รัฐมนตรีช่วยว่าการปฏิบัติราชการแทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
5. ระเบียบโรงเรียนกำแพงแสนวิทยาว่าด้วยระเบียบการแต่งกายของนักเรียน พ.ศ. 2550
ประกาศ ณ วันที่ 16 พฤษภาคม 2550 ลงชื่อ นายศิริวัฒน์ อัจจงค์ ผู้อำนวยการ โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา
6. ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2548
ประกาศ ณ วันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 ลงชื่อ นายอลิษฐ์ โปธารมิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
7. ระเบียบโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา ว่าด้วยการลงโทษนักเรียน พ.ศ. 2550
ประกาศ ณ วันที่ 16 พฤษภาคม 2550 ลงชื่อ นายศิริวัฒน์ อัจจงค์ ผู้อำนวยการ โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา
8. ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการชักธงชาติในสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ
พ.ศ. 2530 ประกาศ ณ วันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2530 ลงชื่อ นายมรุค บุญนาค
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
9. ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. 2529
ประกาศ ณ วันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2529 ลงชื่อ นายชวน หลีกภัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
10. ระเบียบโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา ว่าด้วยคณะกรรมการนักเรียน พ.ศ. 2550
ประกาศ ณ วันที่ 16 พฤษภาคม 2550 ลงชื่อ นายศิริวัฒน์ อัจจงค์ ผู้อำนวยการ โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา
11. พระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545 ภูมิพลอดุลยเดช ก.ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2545 เป็นปีที่ 57 ในรัชกาลปัจจุบัน ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี
12. ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการสวมหมวกให้ไว้พระของนักเรียน พ.ศ. 2503
สั่ง ณ วันที่ 29 เมษายน 2503 ลงชื่อ หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรักษา หรือการกระทำผิดเกี่ยวกับความมีวินัยของนักเรียน มีผู้ทำการวิจัยไว้หลายท่าน ทั้งงานวิจัยในประเทศและงานวิจัยในต่างประเทศ ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอไว้ดังต่อไปนี้

1. งานวิจัยในประเทศ

แก้วอุษา ชูทอง (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การประพฤติดีละเปรียบความมีวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ตามทัศนะของครู อาจารย์ และนักเรียนการประพฤติดีละเปรียบวินัยของนักเรียน โดยส่วนรวมและรายองค์ประกอบอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ ด้านระเบียบการแต่งกายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยครู อาจารย์สูงกว่านักเรียน ครู อาจารย์ที่มีเพศแตกต่างกัน มีทัศนะต่อการประพฤติดีละเปรียบวินัยของนักเรียนทั้งโดยส่วนรวมและเฉพาะด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครู อาจารย์หญิงสูงกว่า ครู อาจารย์ชาย ส่วนครู อาจารย์ที่มีความรับผิดชอบต่างกัน นักเรียนที่มีเพศต่างกัน นักเรียนที่เรียนในระดับชั้นต่างกัน และนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่างกัน มีทัศนะต่อการประพฤติดีละเปรียบวินัยของนักเรียนไม่แตกต่างกันทั้งโดยส่วนรวมและเฉพาะด้าน

อานาจ จันทร์มหา (2542 : 110-115) ได้ศึกษา จริยธรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนนักศึกษาในจังหวัดร้อยเอ็ด 9 ด้าน ได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบด้านความตั้งใจ ด้านความอดทน ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความตรงต่อเวลา ด้านการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม และด้านความเสียสละ พบว่า นักเรียนนักศึกษาในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมทุกสังกัดมีระดับจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแยกตามต้นสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สังกัดกรมสามัญศึกษา สังกัดกรมศิลปากรและสังกัดกรมการศาสนา มีระดับจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักเรียนนักศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาและสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน มีระดับจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับต่ำ

เนตรนภิส กาพเนตร (2543:บทคัดย่อ) ได้ศึกษา อิทธิพลของลักษณะการรับชมโทรทัศน์ที่มีต่อจิตลักษณะและพฤติกรรมประหัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 375 คนผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูง จะมีพฤติกรรมประหัดสูง

กรรณิกา สีวสีพันธ์ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูและการมีระเบียบวินัยในตนเองศึกษาเฉพาะกรณี ผลการวิจัยปรากฏว่า การเลี้ยงดูแบบ

ประชาธิปไตย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองอย่างไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กุลชา ศิริเฉลิมพงศ์ (2544 : 99-100) ได้ศึกษา พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการกระทำตามระเบียบโรงเรียน การเคารพในสิทธิผู้อื่น ความซื่อสัตย์ และความรับผิดชอบ ในภาพรวม พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน และมีการกระจายน้อย พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีการปฏิบัติมากที่สุดคือ ความรับผิดชอบ ได้แก่ นักเรียนได้รับมอบหมายให้จัดป้ายนิเทศในวันสำคัญ จะตั้งใจทำดีที่สุดจนสำเร็จ รองลงมา คือ ด้านการเคารพในสิทธิผู้อื่น ได้แก่ ก่อนหยิบสิ่งของเพื่อนมาใช้ นักเรียนเห็นว่า ควรบอกเจ้าของก่อนทุกครั้ง และนักเรียนเคารพในความคิดเห็น และสิทธิของผู้อื่นพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ด้านการกระทำตามกฎระเบียบโรงเรียน ได้แก่ การถอดรองเท้าก่อนเข้าห้องเรียนและด้านความซื่อสัตย์ ได้แก่ เมื่อแม่ค้าทอนเงินเกิน นักเรียนจะคืนส่วนที่เกินให้แม่ เป็นความบกพร่องของแม่ค้าเอง

พูลศักดิ์ นาคเสน (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การดำเนินงานส่งเสริมวินัยนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการปฏิบัติงานส่งเสริมวินัยนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา 6 ด้าน คือ ด้านการตรงต่อเวลา ด้านความสะอาด ด้านการแต่งกาย ด้านเข้าแถว ด้านการแสดงความเคารพ และการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ และแนวปฏิบัติของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร คณะกรรมการปกครองและคณะครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี จำนวน 338 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า ตามวิธีการของลิเคอร์ จำนวน 54 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.42 - 0.88 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 สถิติที่ใช้คือค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมุติฐาน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง ผลการศึกษา พบว่า (1) บุคลากรโดยส่วนรวมและจำแนกตามสถานภาพและขนาดโรงเรียนเห็นว่าโรงเรียนมีการปฏิบัติงานส่งเสริมวินัยของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยมีด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุด ได้แก่ ด้านตรงต่อเวลา และด้านที่มีการปฏิบัติต่ำสุดได้แก่ด้านการแต่งกาย (2) บุคลากรที่มีสถานภาพต่างกันเห็นว่าโรงเรียนมีการปฏิบัติงานส่งเสริมวินัยนักเรียน โดยรวมและรายด้าน 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้บริหารและกรรมการผู้ปกครองเห็นว่าโรงเรียนมีการปฏิบัติงานโดยรวมด้านการตรงต่อเวลา ด้านความสะอาด และด้านการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ และแนวปฏิบัติของโรงเรียนมากกว่าครูสอน และผู้บริหารเห็นว่าโรงเรียนมีการปฏิบัติ

การปฏิบัติด้านการแต่งกายมากกว่าครูผู้สอน นอกจากนี้บุคลากรในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติการส่งเสริมวินัยนักเรียน โดยรวมและรายด้าน 6 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยบุคลากรในโรงเรียนขนาดเล็ก เห็นว่ามีการปฏิบัติงานมากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ และบุคลากร โรงเรียนขนาดกลาง เห็นว่ามีการปฏิบัติงานด้านความสะอาด ด้านการเข้าแถว ด้านการแสดงความเคารพ และด้านการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ และแนวปฏิบัติของโรงเรียนมากกว่าบุคลากรในโรงเรียนขนาดใหญ่ และไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับขนาดโรงเรียนต่อการปฏิบัติงานส่งเสริมวินัยนักเรียน โดยรวมและรายด้าน ทั้ง 6 ด้าน (3) ปัญหาด้านการปฏิบัติงานส่งเสริมวินัยนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ปัญหาส่วนใหญ่คือ ครู อาจารย์ ในโรงเรียนไม่ให้ความร่วมมือเอาใจใส่นักเรียนอย่างจริงจังในการควบคุมดูแลตรวจการแต่งกายของนักเรียนก่อนเข้าห้องเรียนหรือก่อนการเรียนการสอน นักเรียนขาดความรับผิดชอบ ไม่มีจิตสำนึกในการแสดงความเคารพ และการรักษาความสะอาดของส่วนรวม โรงเรียนขาดการจัดกิจกรรมแสดงความเคารพ และการรักษาความสะอาดของส่วนรวม โรงเรียนขาดการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกให้นักเรียนปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ และแนวปฏิบัติของโรงเรียน

ชนาธิป ชินะนาวิน (2545 : 109: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับค่านิยมด้านการประหยัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์เชิงเส้นโดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2544 ในเขตกรุงเทพมหานคร ของกรมสามัญศึกษา ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นจำนวน 443 คน ผลการวิจัยพบว่า น้ำหนักความสำคัญของผลที่ได้จากเพื่อน และผลที่ได้จากครูส่งผลต่อค่านิยมด้านการประหยัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01ส่วนน้ำหนักความสำคัญของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยสัมพันธ์ภาพในครอบครัว และผลที่ได้จากสื่อส่งผลต่อค่านิยมด้านการประหยัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนน้ำหนักความสำคัญของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน และรายได้ผู้ปกครองส่งผลต่อค่านิยมด้านการประหยัดอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

กวิณวุฒิ กลั่นไพฑูรย์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการประหยัดและออมของนักศึกษาปี 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร พบว่าการมีระเบียบวินัย สามารถทำนายพฤติกรรมการออมได้ร้อยละ 1.1

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตและการมีระเบียบวินัยเป็นคุณลักษณะของการมีวินัยในตนเองเป็นตัวแปรสำคัญที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การประหยัด ฉะนั้นควรส่งเสริมให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมการประหยัดขึ้น

คำธณ วาปี (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา แนวทางการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียน บ้านพุดม อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความมีวินัยของโรงเรียน บ้านพุดม อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาแยกตาม การปฏิบัติเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก สี่ด้าน คือ ด้านวินัยของชาติ ด้านนิยมไทย ด้านความ สะอาดของสถานศึกษา และด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย และพบว่าอยู่ในระดับ ปานกลาง สองด้าน คือ ด้านการประหยัด และด้านการเดินทางไป-กลับระหว่างบ้านกลับโรงเรียน ด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย และเมื่อพิจารณาแยกตามความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลแต่ละกลุ่ม พบว่า อยู่ในระดับมาก สองกลุ่ม คือ กลุ่มผู้ปกครองนักเรียน และกลุ่มครู ส่วนกลุ่มคณะกรรมการ นักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

2. งานวิจัยในต่างประเทศ

วิกกินส์และคณะ (Wiggins et al. 1971) ได้ศึกษา การศึกษาของ โกะ (Gough) เกี่ยวกับการควบคุมตนเองของผู้ที่มีปัญหาทางความประพฤติสี่กลุ่มว่าผู้ที่มีวินัยในตนเองจะมีความ รับผิดชอบต่อน้ำ ที่ทำงานสูงมีความอดทนมากกว่ามีเหตุผลที่ดีเน้นของตนเองมีความยืดหยุ่นใน ความคิดและพฤติกรรมทางสังคม

ลิตเทรลล์ (Littrell 1981 : 4568 - A.) แห่งมหาวิทยาลัยมิสซูรี โคลัมเบีย ได้ศึกษาการวิจัย เกี่ยวกับการควบคุมพฤติกรรมและวินัยของนักเรียนว่า ห้องเรียนที่ครูใช้วิธีการควบคุมนักเรียน อย่างเคร่งครัด จะ ไม่มีผลอย่างแท้จริงต่อการมีวินัยของนักเรียน นักเรียนชอบครูที่ให้การช่วยเหลือ นักเรียนมากกว่าครูที่ควบคุมนักเรียนให้อยู่ในวินัยอย่างเคร่งครัด ในการรักษาวินัยของนักเรียน จะ ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างครูที่ช่วยเหลือนักเรียนและครูที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี กับนักเรียน และในเรื่องการดูแลความประพฤติของนักเรียนปรากฏว่าครูที่ละเลยกับครูที่มี ความเคร่งครัดอย่างมากจะ ไม่มีผลต่อการรักษาวินัยของนักเรียน

เชเวียคอฟ (Sheviskov 1985 : 8 -14) ได้ศึกษา ประเภทของวินัยที่ดี ควรปลูกฝังให้แก่ เด็กว่าควรมีวินัยในตนเอง ในการปลูกฝังวินัย ควรเป็นเรื่องของความจริงจัง มีการทำงานตามคำสั่ง

ไดอาน่า (Diana 1987, อ้างถึงใน กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ 2542 ก:96-97) ได้ศึกษา เรื่อง “An investigation of the relationship between reported parent discipline behaviors and personal, familial, demographic, social and recalled childhood discipline experience.” มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมด้านวินัย 15 ประการ ที่ผู้ปกครองรายงาน ว่าใช้กับเด็กและตัวแปรอื่น ๆ ซึ่งมีส่วนสร้างคุณลักษณะต่าง ๆ เช่น พฤติกรรมส่วนตัว ครอบครัวยุทธศาสตร์ และพฤติกรรมทางวินัยของผู้ปกครองที่เคยประสบในวัยเด็ก งานวิจัยนี้ เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ วิธีการดำเนินการวิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ปกครองจำนวน 284 คน เป็นบิดา 102 คน

มารดา 182 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบวัดระเบียบวินัยของบิดามารดา ซึ่งนำมาใช้ร่วมกับบุตร ผลการวิจัย พบว่า

1. พฤติกรรมด้านวินัยที่ผู้ปกครองรายงานว่าใช้กับเด็กจะสัมพันธ์กับประสบการณ์ของการถูกควบคุมเรื่องวินัยเมื่อสมัยที่ผู้ปกครองยังเป็นเด็ก
2. ปัจจัยที่สำคัญในเรื่องพฤติกรรมด้านวินัยที่ผู้ปกครองใช้กับเด็ก คือ การที่ผู้ปกครองได้รับประสบการณ์ในวัยเด็ก
3. มารดามีประสบการณ์ถูกควบคุมวินัยอย่างเข้มงวด และได้รับการลงโทษทางวินัยที่รุนแรงรายงานว่าคนไม่เคยใช้วิธีการในรูปแบบที่ตนเองเคยประสบมาในวัยเด็กกับบุตรของตนเลย
4. มารดาที่รายงานว่าตนเองถูกควบคุมทางด้านวินัยอย่างเข้มงวดกดดันและได้รับการลงโทษที่รุนแรงในวัยเด็กจะมาจากครอบครัวที่ไม่มีความสุข

สรุปงานวิจัยทั้งหมดที่ได้กล่าวไว้ในการศึกษา หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพิจารณาได้ว่า การสร้างความมีวินัยให้นักเรียนนั้นสามารถสร้างได้หลายด้าน แต่เมื่อพิจารณา ให้เหมาะสมกับบริบทของนักเรียนสามารถสร้างความมีวินัยที่เหมาะสมให้กับนักเรียน 6 ด้าน คือ ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย ด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย ด้านการประหยัด ด้านนิยมไทย ด้านวินัยของชาติ และด้านความสะอาดของสถานศึกษา โรงเรียนเป็นองค์กรสำคัญมีหน้าที่พัฒนาเยาวชนของชาติคือการสถาบันครอบครัว โดยเฉพาะการพัฒนาด้านระเบียบความมีวินัย โรงเรียนได้ดำเนินการปลูกฝังให้นักเรียนได้ทำการศึกษางานวิจัยเรื่อง “การศึกษาความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม” เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยเสนอต่อคณะครูผู้ปกครอง นักเรียนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสถานศึกษาอื่น ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและเสริมสร้างความมีวินัยให้นักเรียนจนสามารถนำระเบียบวินัย ไปใช้ในชีวิตประจำวันในครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติได้

บทที่ 3

การดำเนินการวิจัย

ในการวิจัย เรื่อง การศึกษาความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม เป็นการวิจัยสถาบัน โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง ครูและนักเรียน ผู้วิจัยดำเนินการตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม จำนวนทั้งสิ้น 70 คน และนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสนจังหวัดนครปฐม ที่ศึกษาดังแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รวมทั้งสิ้น 1,700 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครู ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนใน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม จำนวนทั้งสิ้น 59 คน และนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ที่ศึกษาดังแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 313 คน รวมทั้งสิ้น 372 คน จากการใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie&Morgan) การสุ่มโดยอาศัยความน่าจะเป็นคือ สุ่มแบบแบ่งชั้น และสุ่มด้วยการจับฉลาก

ตารางที่ 1 จำแนกกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม จากการใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie&Morgan) การสุ่มโดยอาศัยความน่าจะเป็นคือ สุ่มแบบแบ่งชั้น และสุ่มด้วยการจับฉลาก

ลำดับที่	ห้องเรียน	จำนวน(คน)
1	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5	25
2	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/8	26
3	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/9	26
4	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/10	26
5	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7	25
6	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/10	26
ช่วงชั้นที่ 3		154
7	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1	20
8	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6	23
9	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2	28
10	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/5	30
11	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4	30
12	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/6	28
ช่วงชั้นที่ 4		159
รวมทั้งสิ้น		313

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม การศึกษาความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะแบบเลือกตอบโดยสอบถามเกี่ยวกับครูเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษา และสอบถามเกี่ยวกับนักเรียนเกี่ยวกับ เพศ ระดับช่วงชั้น และที่อาศัยของนักเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามระดับความมีวินัยของนักเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert 1970 : 204 – 208) มี 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ครอบคลุมในการศึกษาความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ทั้ง 6 ด้าน คือ 1. ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย 2. ด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย 3. ด้านการประหยัด 4. ด้านนิยมไทย 5. ด้านวินัยชาติ 6. ด้านความสะอาดของสถานศึกษา มีข้อคำถาม 40 ข้อ โดยกำหนดน้ำหนักคะแนนดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	ความมีวินัยอยู่ในระดับมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	ความมีวินัยอยู่ในระดับมาก
ระดับ 3	หมายถึง	ความมีวินัยอยู่ในระดับปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	ความมีวินัยอยู่ในระดับน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	ความมีวินัยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัย จากหนังสือวิทยานิพนธ์ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดของความมีวินัยของนักเรียน
2. นำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษา ตำรา เอกสาร วารสาร หนังสือ วิทยานิพนธ์และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประมวลเป็นกรอบความคิดเกี่ยวกับความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม เพื่อจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับร่าง
3. นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำแล้วปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ
4. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน นำแบบสอบถามวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence ; IOC) เลือกข้อที่มีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.05 ขึ้นไป ซึ่งพบว่าแบบสอบถามทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.8–1.0 แล้วนำแบบสอบถามมาปรับปรุง แก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้คำแนะนำ เสนอแนะ แล้วแก้ไขตามคำแนะนำอีกครั้ง
6. นำแบบสอบถามทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นโดยไปทดสอบกับคณะครู และนักเรียน โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศศาลาภายในพระสังฆราชูปถัมภ์ ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีลักษณะและปัจจัยใกล้เคียงกับกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน

7. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ พบว่าแบบสอบถามทั้ง 40 ฉบับมีความสมบูรณ์ทั้ง 40 ฉบับ

8. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามรายฉบับ โดยวิธีการใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป พบว่า แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นเป็น 0.92

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยดำเนินการดังนี้

1. แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นครู โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา จำนวน 59 คน และนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา จำนวน 313 คน

2. รวบรวม แบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา จำนวนทั้งสิ้น 372 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 นำมาตรวจสอบและคัดเลือกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ได้ทั้งสิ้น 372 ฉบับ

3. นำข้อมูลมาวิเคราะห์ผล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามขั้นตอนดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัว ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติค่าความถี่ และค่าร้อยละ

2. การวิเคราะห์ระดับการมีวินัยนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) กำหนดเกณฑ์การแปลค่าเฉลี่ยในการวิเคราะห์ นิภา เมธาวีชัย. (2543 : 125) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง ความมีวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง ความมีวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง ความมีวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง ความมีวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง ความมีวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. การวิเคราะห์ข้อมูลทดสอบสมมุติฐานเปรียบเทียบที่มีค่อนระดับความมีวินัยของโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของครู และ ใช้การหาค่า t-test

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ระดับความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบระดับความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของครู และนักเรียน

ตอนที่ 1 จำแนกและค่าร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของครูและนักเรียน

1.1 ข้อมูลส่วนตัวของครูจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลา

ประสบการณ์ ในการทำงาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ เสนอตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำแนกและค่าร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของครู โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา

อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

ข้อมูลส่วนบุคคลของครู	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	15	25.42
หญิง	44	74.58
รวม	59	100.00
2. อายุ		
1) 21 – 30 ปี	11	18.60
2) 31 – 40 ปี	6	10.20
3) 41 – 50 ปี	19	32.20
4) 51 – 60 ปี	23	39.00
รวม	59	100.00

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคลของครู	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. ระดับการศึกษา		
1) ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	3.40
2) ปริญญาตรี	52	88.10
3) ปริญญาโท	5	8.50
รวม	59	100.00
4. ประสบการณ์ในการทำงาน		
1) 1 – 5 ปี	17	28.80
2) 6 – 10 ปี	6	10.20
3) 11 – 15 ปี	7	11.90
4) 15 ปีขึ้นไป	29	49.10
รวม	59	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า จำแนกและค่าร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของครู จำนวน 59 คน ส่วนใหญ่ เป็นครูหญิง จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 74.58 มีอายุระหว่าง 51–60 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 39.00 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 88.10 และมีประสบการณ์ในการทำงาน 15 ปีขึ้นไป จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 49.20

1.2 ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน จำแนกตาม เพศ ระดับช่วงชั้นที่และนักเรียนอาศัยอยู่กับใคร
วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ เสนอดารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำแนกและค่าร้อยละของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน
จังหวัดนครปฐม

ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	99	31.63
หญิง	214	68.37
รวม	313	100.00
2. ระดับช่วงชั้นที่		
ระดับช่วงชั้นที่ 3	154	49.20
ระดับช่วงชั้นที่ 4	159	50.80
รวม	313	100.00
3. นักเรียนอาศัยอยู่กับใคร		
1) พ่อ แม่	268	85.60
2) ปู่ ย่า ตา ยาย	6	1.90
3) ลุง ป้า น้า อา	13	4.20
4) อื่น ๆ	26	8.30
รวม	313	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า จำแนกและค่าร้อยละของนักเรียนจำนวน 313 คน ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิง จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 68.37 ระดับช่วงชั้นที่ 4 จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 50.80 นักเรียนอาศัยอยู่กับพ่อแม่ จำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 85.60

ตอนที่ 2 ระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

2.1 ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อนักเรียน โรงเรียน

กำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ทั้ง 6 ด้าน คือ 1. ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย 2. ด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย 3. ด้านการประหยัด 4. ด้านนิยมไทย 5. ด้านวินัยชาติ 6. ด้านความสะอาดของสถานศึกษา ในภาพรวม เสนอตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ในภาพรวม

ความมีวินัย	\bar{X}	S.D.	ระดับความมีวินัย
ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย	3.85	0.84	มาก
ด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย	3.24	0.95	ปานกลาง
ด้านการประหยัด	3.21	1.00	ปานกลาง
ด้านนิยมไทย	3.52	0.88	มาก
ด้านวินัยชาติ	3.73	0.83	มาก
ด้านความสะอาดของสถานศึกษา	3.58	0.89	มาก
รวม	3.50	0.93	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย ด้านนิยมไทย ด้านวินัยชาติ และด้านความสะอาดของสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย และด้านการประหยัด อยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.85$) รองลงมาคือ วินัยชาติ ($\bar{X} = 3.73$) และด้านความสะอาดของสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.58$) ตามลำดับ ส่วนการประหยัด มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.21$)

2.1.1 ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียน

กำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย เสนอตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย

ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย	\bar{X}	S.D.	ระดับความมีวินัย
1. นักเรียนแต่งเครื่องแบบนักเรียนถูกต้องและเรียบร้อย	3.62	0.73	มาก
2. นักเรียนแต่งเครื่องแบบลูกเสือ-ยุวกาชาดอย่างถูกต้องและเรียบร้อย	3.23	0.84	ปานกลาง
3. นักเรียนแต่งเครื่องแต่งกายตามที่โรงเรียนกำหนด	4.06	0.74	มาก
4. นักเรียนตัดผมหรือไว้ผมตามที่โรงเรียนกำหนด	3.58	0.83	มาก
5. นักเรียนไม่สวมใส่เครื่องประดับมีค่ามาโรงเรียน	3.82	1.00	มาก
6. นักเรียนแต่งเครื่องแต่งกายที่สะอาดเรียบร้อย	4.15	0.65	มาก
7. นักเรียนดูแลรักษาความสะอาดของร่างกายตนเอง	4.13	0.74	มาก
รวม	3.85	0.84	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$)

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักเรียนแต่งเครื่องแต่งกายที่สะอาดเรียบร้อย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.15$) รองลงมาคือ นักเรียนดูแลรักษาความสะอาดของร่างกายตนเอง ($\bar{X} = 4.13$) และนักเรียนแต่งเครื่องแต่งกายตามที่โรงเรียนกำหนด ($\bar{X} = 4.06$) ตามลำดับ ส่วนนักเรียนแต่งเครื่องแบบลูกเสือ-ยุวกาชาดอย่างถูกต้องและเรียบร้อย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.23$)

2.1.1 ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียน
กำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความเป็นระเบียบ
เรียบร้อยในการแต่งกาย เสนอตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความมีวินัย
ความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน
จังหวัดนครปฐม ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย

ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย	\bar{X}	S.D.	ระดับความมีวินัย
1. นักเรียนแต่งเครื่องแบบนักเรียนถูกต้องและเรียบร้อย	3.62	0.73	มาก
2. นักเรียนแต่งเครื่องแบบลูกเสือ-ยุวกาชาดอย่าง ถูกต้องและเรียบร้อย	3.23	0.84	ปานกลาง
3. นักเรียนแต่งเครื่องแต่งกายตามที่โรงเรียนกำหนด	4.06	0.74	มาก
4. นักเรียนตัดผมหรือไว้ผมตามที่โรงเรียนกำหนด	3.58	0.83	มาก
5. นักเรียนไม่สวมใส่เครื่องประดับมีค่ามาโรงเรียน	3.82	1.00	มาก
6. นักเรียนแต่งเครื่องแต่งกายที่สะอาดเรียบร้อย	4.15	0.65	มาก
7. นักเรียนดูแลรักษาความสะอาดของร่างกายตนเอง	4.13	0.74	มาก
รวม	3.85	0.84	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อนักเรียน
โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อย
ในการแต่งกาย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนแต่งเครื่องแต่งกายที่สะอาดเรียบร้อย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด
($\bar{X} = 4.15$) รองลงมาคือ นักเรียนดูแลรักษาความสะอาดของร่างกายตนเอง ($\bar{X} = 4.13$) และนักเรียน
แต่งเครื่องแต่งกายตามที่โรงเรียนกำหนด ($\bar{X} = 4.06$) ตามลำดับ ส่วนนักเรียนแต่งเครื่องแบบลูกเสือ
-ยุวกาชาดอย่างถูกต้องและเรียบร้อย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.23$)

2.1.2 ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียน

กำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย เสนอตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย	\bar{X}	S.D.	ระดับความมีวินัย
8. นักเรียนเดินแถวไป-กลับ โรงเรียนด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย	3.29	0.78	ปานกลาง
9. นักเรียนขึ้นรถรับ - ส่ง , ขับรถจักรยานยนต์, และรถประจำทางอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย	3.53	0.84	มาก
10. นักเรียนเดินแถวเมื่อเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนระหว่างคาบเรียน	2.57	0.95	ปานกลาง
11. นักเรียนเข้าแถวเคารพธงชาติด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย	3.71	0.79	มาก
12. นักเรียนเดินชิดด้านขวา เมื่อขึ้นหรือลงบันได	3.11	0.96	ปานกลาง
13. นักเรียนเข้าแถวตามลำดับก่อน-หลังเพื่อรับบริการ	3.25	0.96	ปานกลาง
รวม	3.24	0.95	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 พบว่า ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.24$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนเข้าแถวเคารพธงชาติด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=3.71$) รองลงมาคือ นักเรียนขึ้นรถรับ - ส่ง , ขับรถจักรยานยนต์ , และรถประจำทางอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย ($\bar{X}=3.53$) และนักเรียนเดินแถวไป-กลับ โรงเรียนด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย ($\bar{X}=3.29$) ตามลำดับ ส่วนนักเรียนเดินแถวเมื่อเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนระหว่างคาบเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=2.57$)

2.1.3 ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียน
กำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านการประหยัด
เสนอตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความมีวินัย
ความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน
จังหวัดนครปฐม ด้านการประหยัด

ด้านการประหยัด	\bar{X}	S.D.	ระดับความมีวินัย
14. นักเรียนใช้เครื่องเขียนแบบเรียนอย่างประหยัด	3.48	0.77	ปานกลาง
15. นักเรียนดูแลรักษาเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	3.35	0.95	ปานกลาง
16. นักเรียนเลือกซื้ออาหารที่มีประโยชน์	3.49	0.84	ปานกลาง
17. นักเรียนรับประทานอาหาร โดยไม่เหลือทิ้ง	3.44	0.87	ปานกลาง
18. นักเรียนได้ออมทรัพย์โดยฝากธนาคารออมสิน หรือสหกรณ์ออมทรัพย์ของโรงเรียน	2.90	1.06	ปานกลาง
19. นักเรียนใช้น้ำ - ใช้ไฟฟ้าอย่างประหยัด	3.46	0.80	ปานกลาง
20. นักเรียนรับประทานอาหารที่นำมาจากบ้าน	2.33	1.07	น้อย
รวม	3.21	1.00	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 พบว่า ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อนักเรียน
โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านการประหยัด ในภาพรวมอยู่
ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.21$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนเลือกซื้ออาหารที่มีประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด
($\bar{X} = 3.49$) รองลงมาคือ นักเรียนใช้เครื่องเขียนแบบเรียนอย่างประหยัด ($\bar{X} = 3.48$) และนักเรียนใช้
น้ำ - ใช้ไฟฟ้าอย่างประหยัด ($\bar{X} = 3.46$) ตามลำดับ ส่วนนักเรียนได้ออมทรัพย์โดยฝากธนาคารออม
สินหรือสหกรณ์ออมทรัพย์ของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.90$)

2.1.4 ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียน

กำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านนิมไทย เสนอตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านนิมไทย

ด้านนิมไทย	\bar{X}	S.D.	ระดับความมีวินัย
21. นักเรียนปฏิบัติตามแบบมารยาทไทยได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	3.37	0.87	ปานกลาง
22. นักเรียนใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	3.43	0.77	ปานกลาง
23. นักเรียนช่วยกันดูแลรักษาศิลปวัตถุ โบราณสถาน ศาสนสถานในท้องถิ่น	3.43	0.74	ปานกลาง
24. นักเรียนมีส่วนร่วมกับท้องถิ่นในการปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	3.59	0.79	มาก
25. นักเรียนประดิษฐ์สิ่งของจากวัสดุและเศษวัสดุในท้องถิ่นเป็นเครื่องใช้หรือของเล่น	3.16	0.93	ปานกลาง
26. นักเรียนใช้เครื่องใช้ เครื่องเขียน เสื้อผ้าและอาหารที่ผลิตในประเทศไทย	4.16	0.76	มาก
รวม	3.52	0.89	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านนิมไทย ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}=3.52$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนใช้เครื่องใช้ เครื่องเขียน เสื้อผ้าและอาหารที่ผลิตในประเทศไทย มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด ($\bar{X}=4.16$) รองลงมาคือ นักเรียนมีส่วนร่วมกับท้องถิ่นในการปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ($\bar{X}=3.59$) นักเรียนใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม และนักเรียนช่วยกันดูแลรักษาศิลปวัตถุ โบราณสถาน ศาสนสถานในท้องถิ่น ($\bar{X}=3.43$) ตามลำดับ ส่วนนักเรียนประดิษฐ์สิ่งของจากวัสดุและเศษวัสดุ ในท้องถิ่นเป็นเครื่องใช้หรือของเล่น มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=3.16$)

2.1.5 ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียน

กำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านวินัยชาติ เสนอตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านวินัยของชาติ

ด้านวินัยของชาติ	\bar{X}	S.D.	ระดับความมีวินัย
27. นักเรียนเป็นคนที่ตรงต่อเวลา	3.54	0.73	มาก
28. นักเรียนให้เคารพต่อสถาบันหลักของชาติ	3.98	0.73	มาก
29. นักเรียนเคารพต่อ กฎ ระเบียบของชาติ	3.78	0.77	มาก
30. นักเรียนเป็นผู้มีความเมตตากรุณาเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับทุกคน	3.54	0.78	มาก
31. นักเรียนแสดงความเคารพต่อสัญลักษณ์ของชาติด้วยความเต็มใจ	3.76	0.69	มาก
32. นักเรียนร้องเพลงชาติด้วยความเต็มใจ	3.51	0.72	มาก
33. นักเรียนร้องเพลงสรรเสริญด้วยความเต็มใจ	4.02	0.86	มาก
รวม	3.73	0.78	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านวินัยของชาติ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.73$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนร้องเพลงสรรเสริญด้วยความเต็มใจ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=4.02$) รองลงมาคือ นักเรียนให้เคารพต่อสถาบันหลักของชาติ ($\bar{X}=3.98$) และนักเรียนเคารพต่อกฎ ระเบียบของชาติ ($\bar{X}=3.78$) ตามลำดับ ส่วนนักเรียนร้องเพลงชาติด้วยความเต็มใจ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=3.51$)

2.1.6 ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียน

กำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความสะอาดของสถานศึกษา เสนอตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความสะอาดของสถานศึกษา

ด้านความสะอาดของสถานศึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับความมีวินัย
34. นักเรียนช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดห้องเรียน อาคารเรียน	3.45	0.78	ปานกลาง
35. นักเรียนช่วยกันทำความสะอาดบริเวณ โรงเรียน	3.53	0.78	มาก
36. นักเรียนทิ้งขยะในถังขยะที่ทางโรงเรียนจัดไว้	3.47	0.93	ปานกลาง
37. นักเรียนไม่ขีดเขียนข้อความบน โຕี๑ แก้ว กำแพงห้องน้ำ และฝาผนังห้องเรียน	3.28	0.96	ปานกลาง
38. นักเรียนเก็บจาน-อุปกรณ์การรับประทานอาหาร ตามที่โรงเรียนกำหนด	3.66	0.90	มาก
39. นักเรียนใช้ห้องน้ำ ห้องส้วมอย่างสะอาด	3.74	0.85	มาก
40. นักเรียนใช้โรงน้ำดื่มอย่างถูกวิธี	3.94	0.79	มาก
รวม	3.58	0.89	มาก

จากตารางที่ 10 พบว่า ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความสะอาดของสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.58$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนใช้โรงน้ำดื่มอย่างถูกวิธี มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=3.94$) รองลงมาคือ นักเรียนใช้ห้องน้ำ ห้องส้วมอย่างสะอาด ($\bar{X}=3.74$) และนักเรียนเก็บจาน-อุปกรณ์การรับประทานอาหารตามที่โรงเรียนกำหนด ($\bar{X}=3.66$) ตามลำดับ ส่วนนักเรียนไม่ขีดเขียนข้อความบน โຕี๑ แก้ว กำแพงห้องน้ำ และฝาผนังห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=3.28$)

2.1.6 ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียน

กำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความสะอาดของสถานศึกษา เสนอตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความสะอาดของสถานศึกษา

ด้านความสะอาดของสถานศึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับความมีวินัย
34. นักเรียนช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดห้องเรียน อาคารเรียน	3.45	0.78	ปานกลาง
35. นักเรียนช่วยกันทำความสะอาดบริเวณ โรงเรียน	3.53	0.78	มาก
36. นักเรียนทิ้งขยะ ในถังขยะที่ทางโรงเรียนจัดไว้	3.47	0.93	ปานกลาง
37. นักเรียนไม่ขีดเขียนข้อความบน โຕี๋ะ แก้ว กำแพงห้องน้ำ และฝาผนังห้องเรียน	3.28	0.96	ปานกลาง
38. นักเรียนเก็บจาน-อุปกรณ์การรับประทานอาหาร ตามที่โรงเรียนกำหนด	3.66	0.90	มาก
39. นักเรียนใช้ห้องน้ำ ห้องส้วมอย่างสะอาด	3.74	0.85	มาก
40. นักเรียนใช้โรงน้ำดื่มอย่างถูกวิธี	3.94	0.79	มาก
รวม	3.58	0.89	มาก

จากตารางที่ 10 พบว่า ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความสะอาดของสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.58$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนใช้โรงน้ำดื่มอย่างถูกวิธี มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=3.94$) รองลงมาคือ นักเรียนใช้ห้องน้ำ ห้องส้วมอย่างสะอาด ($\bar{X}=3.74$) และนักเรียนเก็บจาน-อุปกรณ์การรับประทานอาหารตามที่โรงเรียนกำหนด ($\bar{X}=3.66$) ตามลำดับ ส่วนนักเรียนไม่ขีดเขียนข้อความบน โຕี๋ะ แก้ว กำแพงห้องน้ำ และฝาผนังห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=3.28$)

- 2.2 ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูต่อนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ทั้ง 6 ด้าน คือ 1. ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย 2. ด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย 3. ด้านการประหยัด 4. ด้านนิมไทย 5. ด้านวินัยชาติ 6. ด้านความสะอาดของสถานศึกษา ในภาพรวม เสนอตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ในภาพรวม

ความมีวินัย	\bar{X}	S.D.	ระดับความมีวินัย
ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย	3.74	0.74	มาก
ด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย	3.13	0.89	ปานกลาง
ด้านการประหยัด	3.06	0.87	ปานกลาง
ด้านนิมไทย	3.46	0.83	ปานกลาง
ด้านวินัยชาติ	3.54	0.75	มาก
ด้านความสะอาดของสถานศึกษา	3.32	0.83	ปานกลาง
รวม	3.36	0.87	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 พบว่า ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูต่อนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย และด้านวินัยชาติ อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย ด้านการประหยัด ด้านนิมไทย และด้านความสะอาดของสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อย ในการแต่งกาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.74$) รองลงมาคือ ด้านวินัยชาติ ($\bar{X} = 3.54$) และด้านนิมไทย ($\bar{X} = 3.46$) ตามลำดับ ส่วนด้านการประหยัด มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.06$)

2.2.1 ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูต่อนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา
อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย
เสนอตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความมีวินัย
ความคิดเห็นของครูต่อนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน
จังหวัดนครปฐม ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย

ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย	\bar{X}	S.D.	ระดับความมีวินัย
1. นักเรียนแต่งเครื่องแบบนักเรียนถูกต้องและเรียบร้อย	3.49	0.65	ปานกลาง
2. นักเรียนแต่งเครื่องแบบลูกเสือ-ยุวกาชาดอย่าง ถูกต้องและเรียบร้อย	3.41	0.76	ปานกลาง
3. นักเรียนแต่งเครื่องแต่งกายตามที่โรงเรียนกำหนด	4.12	0.64	มาก
4. นักเรียนตัดผมหรือไว้ผมตามที่โรงเรียนกำหนด	3.58	0.67	มาก
5. นักเรียนไม่สวมใส่เครื่องประดับมีค่ามาโรงเรียน	3.76	0.83	มาก
6. นักเรียนแต่งเครื่องแต่งกายที่สะอาดเรียบร้อย	3.98	0.60	มาก
7. นักเรียนดูแลรักษาความสะอาดของร่างกายตนเอง	3.85	0.73	มาก
รวม	3.74	0.74	มาก

จากตารางที่ 12 พบว่า ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูต่อนักเรียน โรงเรียน
กำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย
ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนแต่งเครื่องแต่งกายตามที่โรงเรียนกำหนด
มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.12$) รองลงมาคือ นักเรียนแต่งเครื่องแต่งกายที่สะอาดเรียบร้อย ($\bar{X} = 3.98$)
และนักเรียนดูแลรักษาความสะอาดของร่างกายตนเอง ($\bar{X} = 3.85$) ตามลำดับ ส่วนนักเรียนแต่ง
เครื่องแบบลูกเสือ-ยุวกาชาดอย่างถูกต้องและเรียบร้อย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.41$)

2.2.2 ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูต่อนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา
อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านการเดินทางด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย
เสนอตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูต่อนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านการเดินทางด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ด้านการเดินทางด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย	\bar{X}	S.D.	ระดับความมีวินัย
8. นักเรียนเดินทางไป-กลับโรงเรียนด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย	3.22	0.72	ปานกลาง
9. นักเรียนขึ้นรถรับ - ส่ง , ขับรถจักรยานยนต์, และรถประจำทางอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย	3.39	0.76	ปานกลาง
10. นักเรียนเดินทางเมื่อเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนระหว่างคาบเรียน	2.41	0.85	น้อย
11. นักเรียนเข้าแถวเคารพธงชาติด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย	3.68	0.68	มาก
12. นักเรียนเดินชิดด้านขวา เมื่อขึ้นหรือลงบันได	2.97	0.90	ปานกลาง
13. นักเรียนเข้าแถวตามลำดับก่อน-หลังเพื่อรับบริการ	3.10	0.90	ปานกลาง
รวม	3.13	0.89	ปานกลาง

จากตารางที่ 13 พบว่า ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูต่อนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านการเดินทางด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนเข้าแถวเคารพธงชาติด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.68$) รองลงมาคือ นักเรียนขึ้นรถรับ - ส่ง , ขับรถจักรยานยนต์ , และรถประจำทางอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย ($\bar{X} = 3.39$) และนักเรียนเดินทางไป-กลับโรงเรียนด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย ($\bar{X} = 3.22$) ตามลำดับ ส่วนนักเรียนเดินทางเมื่อเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนระหว่างคาบเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.41$)

2.2.3 ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูต่อนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา
อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านการประหยัด เสนอตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูต่อนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านการประหยัด

ด้านการประหยัด	\bar{X}	S.D.	ระดับความมีวินัย
14. นักเรียนใช้เครื่องเขียนแบบเรียนอย่างประหยัด	3.22	0.64	ปานกลาง
15. นักเรียนดูแลรักษาเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	3.12	0.85	ปานกลาง
16. นักเรียนเลือกซื้ออาหารที่มีประโยชน์	3.32	0.77	ปานกลาง
17. นักเรียนรับประทานอาหารโดยไม่เหลือทิ้ง	3.37	0.78	ปานกลาง
18. นักเรียนได้ออมทรัพย์โดยฝากธนาคารออมสิน หรือสหกรณ์ออมทรัพย์ของโรงเรียน	2.83	0.83	ปานกลาง
19. นักเรียนใช้น้ำ - ใช้ไฟฟ้าอย่างประหยัด	3.24	0.81	ปานกลาง
20. นักเรียนรับประทานอาหารที่นำมาจากบ้าน	3.06	0.87	ปานกลาง
รวม	3.06	0.87	ปานกลาง

จากตารางที่ 14 พบว่า ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูต่อนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านการประหยัด ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนรับประทานอาหารโดยไม่เหลือทิ้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.37$) รองลงมาคือ นักเรียนเลือกซื้ออาหารที่มีประโยชน์ ($\bar{X} = 3.32$) และนักเรียนใช้น้ำ - ใช้ไฟฟ้าอย่างประหยัด ($\bar{X} = 3.24$) ตามลำดับ ส่วนนักเรียนได้ออมทรัพย์โดยฝากธนาคารออมสินหรือสหกรณ์ออมทรัพย์ของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.83$)

2.2.4 ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา
อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านนิมไทย เสนอตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านนิมไทย

ด้านนิมไทย	\bar{X}	S.D.	ระดับความมีวินัย
21. นักเรียนปฏิบัติตามแบบมารยาทไทยได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	3.19	0.86	ปานกลาง
22. นักเรียนใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	3.41	0.76	ปานกลาง
23. นักเรียนช่วยกันดูแลรักษาสถูปวัตถุ โบราณสถาน ศาสนสถานในท้องถิ่น	3.25	0.63	ปานกลาง
24. นักเรียนมีส่วนร่วมร่วมกับท้องถิ่นในการปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	3.64	0.68	มาก
25. นักเรียนประดิษฐ์สิ่งของจากวัสดุและเศษวัสดุในท้องถิ่นเป็นเครื่องใช้หรือของเล่น	3.07	0.84	ปานกลาง
26. นักเรียนใช้เครื่องใช้ เครื่องเขียน เสื้อผ้าและอาหารที่ผลิตในประเทศไทย	3.24	0.87	ปานกลาง
รวม	3.46	0.83	ปานกลาง

จากตารางที่ 15 พบว่า ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านนิมไทย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.46$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีส่วนร่วมร่วมกับท้องถิ่นในการปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=3.64$) รองลงมาคือ นักเรียนใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ($\bar{X}=3.41$) และนักเรียนช่วยกันดูแลรักษาสถูปวัตถุ โบราณสถาน ศาสนสถานในท้องถิ่น ($\bar{X}=3.25$) ตามลำดับ ส่วนนักเรียนประดิษฐ์สิ่งของจากวัสดุและเศษวัสดุในท้องถิ่นเป็นเครื่องใช้หรือของเล่น มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=3.07$)

2.2.5 ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูต่อนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา
อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านวินัยชาติ เสนอดารางที่ 16

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูต่อนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านวินัยของชาติ

ด้านวินัยของชาติ	\bar{X}	S.D.	ระดับความมีวินัย
27. นักเรียนเป็นคนตรงต่อเวลา	3.32	0.68	ปานกลาง
28. นักเรียนให้เคารพต่อสถาบันหลักของชาติ	3.76	0.67	มาก
29. นักเรียนเคารพต่อ กฎ ระเบียบของชาติ	3.63	0.71	มาก
30. นักเรียนเป็นผู้มีความเมตตากรุณาเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับทุกคน	3.32	0.70	ปานกลาง
31. นักเรียนแสดงความเคารพต่อสัญลักษณ์ของชาติด้วยความเต็มใจ	3.54	0.62	มาก
32. นักเรียนร้องเพลงชาติด้วยความเต็มใจ	3.20	0.68	ปานกลาง
33. นักเรียนร้องเพลงสรรเสริญด้วยความเต็มใจ	4.00	0.85	มาก
รวม	3.54	0.75	มาก

จากตารางที่ 16 พบว่า ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูต่อนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านวินัยของชาติ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.54$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนร้องเพลงสรรเสริญด้วยความเต็มใจ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=4.00$) รองลงมาคือ นักเรียนให้เคารพต่อสถาบันหลักของชาติ ($\bar{X}=3.76$) และนักเรียนเคารพต่อกฎระเบียบของชาติ ($\bar{X}=3.63$) ตามลำดับ ส่วนนักเรียนร้องเพลงชาติด้วยความเต็มใจ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=3.20$)

2.2.6 ระดับความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน
จังหวัดนครปฐม ด้านความสะอาดของสถานศึกษา เสนอตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความมีวินัยความ
คิดเห็นของครูต่อนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน
จังหวัดนครปฐม ด้านความสะอาดของสถานศึกษา

ด้านความสะอาดของสถานศึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับความมีวินัย
34. นักเรียนช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดห้องเรียน อาคารเรียน	3.22	0.76	ปานกลาง
35. นักเรียนช่วยกันทำความสะอาดบริเวณโรงเรียน	3.44	0.72	ปานกลาง
36. นักเรียนทิ้งขยะในถังขยะที่ทางโรงเรียนจัดไว้	3.12	0.98	ปานกลาง
37. นักเรียนไม่ขีดเขียนข้อความบนโต๊ะ เก้าอี้ กำแพงห้องน้ำ และฝาผนังห้องเรียน	2.88	0.81	ปานกลาง
38. นักเรียนเก็บจาน-อุปกรณ์การรับประทานอาหาร ตามที่โรงเรียนกำหนด	3.46	0.81	ปานกลาง
39. นักเรียนใช้ห้องน้ำ ห้องส้วมอย่างสะอาด	3.41	0.79	ปานกลาง
40. นักเรียนใช้โรงน้ำดื่มอย่างถูกวิธี	3.75	0.68	มาก
รวม	3.32	0.83	ปานกลาง

จากตารางที่ 17 พบว่า ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูต่อนักเรียน โรงเรียน
กำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความสะอาดของสถานศึกษา
ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.32$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนใช้โรงน้ำดื่มอย่างถูกวิธี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=3.75$)
รองลงมาคือ นักเรียนเก็บจาน-อุปกรณ์การรับประทานอาหารตามที่โรงเรียนกำหนด ($\bar{X}=3.46$)
และนักเรียนช่วยกันทำความสะอาดบริเวณโรงเรียน ($\bar{X}=3.44$) ตามลำดับ ส่วนนักเรียนไม่ขีดเขียน
ข้อความบนโต๊ะ เก้าอี้ กำแพงห้องน้ำ และฝาผนังห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=2.88$)

- 2.3 ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของนักเรียนต่อนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ทั้ง 6 ด้าน คือ 1. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย 2. การเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย 3. การประหยัด 4. นิยมไทย 5. วินัยชาติ 6. ความสะอาดของสถานศึกษา ในภาพรวม เสนอตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความมีวินัยความคิดเห็นของนักเรียนต่อนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ในภาพรวม

ความมีวินัย	\bar{X}	S.D.	ระดับความมีวินัย
1. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย	3.96	0.92	มาก
2. การเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย	3.35	1.00	ปานกลาง
3. การประหยัด	3.35	1.12	ปานกลาง
4. นิยมไทย	3.58	0.90	มาก
5. วินัยชาติ	3.92	0.80	มาก
6. ความสะอาดของสถานศึกษา	3.83	0.92	มาก
รวม	3.64	0.99	มาก

จากตารางที่ 18 พบว่า ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของนักเรียนต่อนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.64$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย นิยมไทย วินัยชาติ และความสะอาดของสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ส่วนการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการประหยัด อยู่ในระดับปานกลาง โดยความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=3.96$) รองลงมาคือ วินัยชาติ ($\bar{X}=3.92$) และความสะอาดของสถานศึกษา ($\bar{X}=3.83$) ตามลำดับ ส่วนการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการประหยัด มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=3.35$)

2.3.1 ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา

อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย
เสนอตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความมีวินัยความคิดเห็นของนักเรียนต่อนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย

ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย	\bar{X}	S.D.	ระดับความมีวินัย
1. นักเรียนแต่งเครื่องแบบนักเรียนถูกต้องและเรียบร้อย	3.74	0.79	มาก
2. นักเรียนแต่งเครื่องแบบลูกเสือ-ยุวกาชาดอย่างถูกต้องและเรียบร้อย	3.82	0.89	มาก
3. นักเรียนแต่งเครื่องแต่งกายตามที่โรงเรียนกำหนด	4.00	0.83	มาก
4. นักเรียนตัดผมหรือไว้ผมตามที่โรงเรียนกำหนด	3.58	1.01	มาก
5. นักเรียนไม่สวมใส่เครื่องประดับมีค่ามาโรงเรียน	3.88	1.15	มาก
6. นักเรียนแต่งเครื่องแต่งกายที่สะอาดเรียบร้อย	4.32	0.68	มาก
7. นักเรียนดูแลรักษาความสะอาดของร่างกายตนเอง	4.41	0.72	มาก
รวม	3.96	0.92	มาก

จากตารางที่ 19 พบว่า ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกายในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.96$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนดูแลรักษาความสะอาดของร่างกายตนเองมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=4.41$) รองลงมาคือ นักเรียนแต่งเครื่องแต่งกายที่สะอาดเรียบร้อย ($\bar{X}=4.32$) และนักเรียนแต่งเครื่องแต่งกายตามที่โรงเรียนกำหนด ($\bar{X}=4.00$) ตามลำดับ ส่วนนักเรียนตัดผมหรือไว้ผมตามที่โรงเรียนกำหนด มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=3.58$)

2.3.2 ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา
อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย
เสนอตารางที่ 20

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความมีวินัย
ความคิดเห็นของนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน
จังหวัดนครปฐม ด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย	\bar{X}	S.D.	ระดับความมีวินัย
8. นักเรียนเดินแถวไป-กลับโรงเรียนด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย	3.35	0.83	ปานกลาง
9. นักเรียนขึ้นรถรับ - ส่ง , ขับรถจักรยานยนต์, และรถประจำทางอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย	3.67	0.91	มาก
10. นักเรียนเดินแถวเมื่อเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนระหว่างคาบเรียน	2.72	1.02	ปานกลาง
11. นักเรียนเข้าแถวเคารพธงชาติด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย	3.73	0.89	มาก
12. นักเรียนเดินชิดด้านขวา เมื่อขึ้นหรือลงบันได	3.24	0.99	ปานกลาง
13. นักเรียนเข้าแถวตามลำดับก่อน-หลังเพื่อรับบริการ	3.40	1.00	ปานกลาง
รวม	3.35	1.00	ปานกลาง

จากตารางที่ 20 พบว่า ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.35$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนเข้าแถวเคารพธงชาติด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=3.73$) รองลงมาคือ นักเรียนขึ้นรถรับ - ส่ง , ขับรถจักรยานยนต์ , และรถประจำทางอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย ($\bar{X}=3.67$) และนักเรียนเข้าแถวตามลำดับก่อน-หลังเพื่อรับบริการ ($\bar{X}=3.40$) ตามลำดับ ส่วนนักเรียนเดินแถวเมื่อเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนระหว่างคาบเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=2.72$)

2.3.3 ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา
อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านการประหยัด เสนอตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความมีวินัยความคิดเห็นของนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านการประหยัด

ด้านการประหยัด	\bar{X}	S.D.	ระดับความมีวินัย
14. นักเรียนใช้เครื่องเขียนแบบเรียนอย่างประหยัด	3.73	0.87	มาก
15. นักเรียนดูแลรักษาเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	3.58	1.02	มาก
16. นักเรียนเลือกซื้ออาหารที่มีประโยชน์	3.65	0.89	มาก
17. นักเรียนรับประทานอาหารโดยไม่เหลือทิ้ง	3.50	0.95	มาก
18. นักเรียนได้ออมทรัพย์โดยฝากธนาคารออมสิน หรือสหกรณ์ออมทรัพย์ของโรงเรียน	2.97	1.27	ปานกลาง
19. นักเรียนใช้น้ำ – ใช้ไฟฟ้าอย่างประหยัด	3.68	0.77	มาก
20. นักเรียนรับประทานอาหารที่นำมาจากบ้าน	2.34	1.22	น้อย
รวม	3.35	1.12	ปานกลาง

จากตารางที่ 21 พบว่า ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านการประหยัด ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.35$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนใช้เครื่องเขียนแบบเรียนอย่างประหยัด มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=3.73$) รองลงมาคือ นักเรียนใช้น้ำ-ใช้ไฟฟ้าอย่างประหยัด ($\bar{X}=3.68$) และนักเรียนเลือกซื้ออาหารที่มีประโยชน์ ($\bar{X}=3.65$) ตามลำดับ ส่วนนักเรียนรับประทานอาหารที่นำมาจากบ้าน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=2.34$)

2.3.4 ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา
อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านนิมไทย เสนอตารางที่ 22

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความมีวินัยความคิดเห็นของนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านนิมไทย

ด้านนิมไทย	\bar{X}	S.D.	ระดับความมีวินัย
21. นักเรียนปฏิบัติตามมารยาทไทยได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	3.54	0.86	มาก
22. นักเรียนใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	3.45	0.75	ปานกลาง
23. นักเรียนช่วยกันดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม โบราณสถาน ศาสนสถานในท้องถิ่น	3.60	0.83	มาก
24. นักเรียนมีส่วนร่วมกับท้องถิ่นในการปฏิบัติตาม ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	3.54	0.88	มาก
25. นักเรียนประดิษฐ์สิ่งของจากวัสดุและเศษวัสดุ ในท้องถิ่นเป็นเครื่องใช้หรือของเล่น	3.25	1.00	ปานกลาง
26. นักเรียนใช้เครื่องใช้ เครื่องเขียน เสื้อผ้าและอาหารที่ ผลิตในประเทศไทย	4.10	0.84	มาก
รวม	3.58	0.90	มาก

จากตารางที่ 22 พบว่า ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านนิมไทย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.58$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนใช้เครื่องใช้ เครื่องเขียน เสื้อผ้า และอาหารที่ผลิตในประเทศไทย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=4.10$) รองลงมาคือ นักเรียนช่วยกันดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม โบราณสถาน ศาสนสถานในท้องถิ่น ($\bar{X}=3.60$) และนักเรียนมีส่วนร่วมกับท้องถิ่นในการปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทย นักเรียนปฏิบัติตามแบบมารยาทไทยได้เหมาะสมกับกาลเทศะ ($\bar{X}=3.54$) ตามลำดับ ส่วนนักเรียนประดิษฐ์สิ่งของจากวัสดุและเศษวัสดุในท้องถิ่นเป็นเครื่องใช้หรือของเล่น มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=3.25$)

2.3.5 ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา
อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านวินัยชาติ เสนอดารางที่ 23

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความมีวินัยความคิดเห็นของนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านวินัยของชาติ

ด้านวินัยของชาติ	\bar{X}	S.D.	ระดับความมีวินัย
27. นักเรียนเป็นคนที่ตรงต่อเวลา	3.75	0.77	มาก
28. นักเรียนให้เคารพต่อสถาบันหลักของชาติ	4.20	0.77	มาก
29. นักเรียนเคารพต่อ กฎ ระเบียบของชาติ	3.92	0.81	มาก
30. นักเรียนเป็นผู้มีความเมตตากรุณาเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับทุกคน	3.75	0.83	มาก
31. นักเรียนแสดงความเคารพต่อสัญลักษณ์ของชาติด้วยความเต็มใจ	3.97	0.73	มาก
32. นักเรียนร้องเพลงชาติด้วยความเต็มใจ	3.82	0.74	มาก
33. นักเรียนร้องเพลงสรรเสริญด้วยความเต็มใจ	4.04	0.85	มาก
รวม	3.92	0.80	มาก

จากตารางที่ 23 พบว่า ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านวินัยของชาติ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.92$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนให้เคารพต่อสถาบันหลักของชาติ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=4.20$) รองลงมาคือ นักเรียนร้องเพลงสรรเสริญด้วยความเต็มใจ ($\bar{X}=4.04$) และนักเรียนแสดงความเคารพต่อสัญลักษณ์ของชาติด้วยความเต็มใจ ($\bar{X}=3.97$) ตามลำดับ ส่วนนักเรียนเป็นคนที่ตรงต่อเวลาและนักเรียนเป็นผู้มีความเมตตากรุณาเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับทุกคน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=3.75$)

2.3.6 ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา
อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความสะอาดของสถานศึกษา
เสนอตารางที่ 24

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความมีวินัยความคิดเห็นของนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความสะอาดของสถานศึกษา

ด้านความสะอาดของสถานศึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับความมีวินัย
34. นักเรียนช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดห้องเรียน อาคารเรียน	3.67	0.77	มาก
35. นักเรียนช่วยกันทำความสะอาดบริเวณโรงเรียน	3.62	0.80	มาก
36. นักเรียนทิ้งขยะในถังขยะที่ทางโรงเรียนจัดไว้	3.81	0.87	มาก
37. นักเรียนไม่ขีดเขียนข้อความบนโต๊ะ เก้าอี้ กำแพงห้องน้ำ และฝาผนังห้องเรียน	3.67	1.09	มาก
38. นักเรียนเก็บจาน-อุปกรณ์การรับประทานอาหาร ตามที่โรงเรียนกำหนด	3.85	0.97	มาก
39. นักเรียนใช้ห้องน้ำ ห้องส้วมอย่างสะอาด	4.07	0.90	มาก
40. นักเรียนใช้โรงน้ำดื่มอย่างถูกวิธี	4.12	0.87	มาก
รวม	3.83	0.92	มาก

จากตารางที่ 24 พบว่า ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความสะอาดของสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.83$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนใช้โรงน้ำดื่มอย่างถูกวิธี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.12$) รองลงมาคือ นักเรียนใช้ห้องน้ำ ห้องส้วมอย่างสะอาด ($\bar{X}=4.07$) และนักเรียนเก็บจาน-อุปกรณ์ การรับประทานอาหารตามที่โรงเรียนกำหนด ($\bar{X}=3.85$) ตามลำดับ ส่วนนักเรียนช่วยกันทำความสะอาดบริเวณโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=3.62$)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน
จังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของครู และนักเรียน

3.1 เปรียบเทียบระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน
จังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของครู และนักเรียน ทั้ง 6 ด้าน คือ 1. ด้านความ
เป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย 2. ด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย
3. ด้านการประหยัด 4. ด้านนิมไทย 5. ด้านวินัยชาติ 6. ด้านความสะอาดของสถานศึกษา
ในภาพรวม เสนอดารางที่ 25

ตารางที่ 25 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อระดับความมีวินัย ของนักเรียน
โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ในภาพรวม

ความมีวินัยของนักเรียน ในภาพรวม	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ครู	59	3.37	0.80	-3.79	0.84
นักเรียน	313	3.84	0.87		

จากตารางที่ 25 พบว่า ความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อระดับความมีวินัยของ
นักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ในภาพรวมแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 เปรียบเทียบระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของครู และนักเรียน ด้าน ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย เสนอตารางที่ 26

ตารางที่ 26 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู และนักเรียนต่อระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย

ความมีวินัยของนักเรียน					
ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ครู	59	3.49	0.65	-2.26	0.09
นักเรียน	313	3.74	0.79		

จากตาราง 26 พบว่า ความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 เปรียบเทียบระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของครู และนักเรียน ด้านการเดินแถวด้วยความ เป็นระเบียบเรียบร้อย เสนอตารางที่ 27

ตารางที่ 27 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู และนักเรียนต่อระดับความมีวินัย ของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านการเดินแถวด้วยความ เป็นระเบียบเรียบร้อย

ความมีวินัยของนักเรียน					
ด้านการเดินแถวด้วยความ เป็นระเบียบเรียบร้อย	n	\bar{x}	S.D.	t	Sig.
ครู	59	3.22	0.72		
นักเรียน	313	3.35	0.83	-1.08	0.28

จากตาราง 27 พบว่า ความคิดเห็นของครู และนักเรียนต่อระดับความมีวินัยของ นักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านการเดินแถวด้วยความ เป็นระเบียบเรียบร้อย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 เปรียบเทียบระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน
จังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของครู และนักเรียน ด้านการประหยัด
เสนอตารางที่ 28

ตารางที่ 28 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู และนักเรียนต่อระดับความมีวินัย
ของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม
ด้านการประหยัด

ความมีวินัยของนักเรียน ด้านการประหยัด	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ครู	59	3.22	0.64		
นักเรียน	313	3.73	0.87	-4.28*	0.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 28 พบว่า ความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน
โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านการประหยัด แตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนมีความคิดเห็นต่อความมีวินัยของนักเรียนด้านการ
ประหยัดสูงกว่าครู

3.5 เปรียบเทียบระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน
จังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของครู และนักเรียน ด้านนิมไทย เสนอตารางที่ 29

ตารางที่ 29 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู และนักเรียนต่อระดับความมีวินัย
ของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม
ด้านนิมไทย

ความมีวินัยของนักเรียน ด้านนิมไทย	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ครู	59	3.19	0.86	-2.86	0.69
นักเรียน	313	3.54	0.86		

จากตาราง 29 พบว่า ความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน
โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านนิมไทย แตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ

3.6 เปรียบเทียบระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน
จังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของครู และนักเรียน ด้านวินัยชาติ
เสนอตารางที่ 30

ตารางที่ 30 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อระดับความมีวินัย
ของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม
ด้านวินัยชาติ

ความมีวินัยของนักเรียน ด้านวินัยชาติ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ครู	59	3.32	0.68	-4.01	0.49
นักเรียน	313	3.75	0.77		

จากตาราง 30 พบว่า ความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน
โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านวินัยชาติ แตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ

3.7 เปรียบเทียบระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของครู และนักเรียน ด้านความสะอาดของสถานศึกษา เสนอตารางที่ 31

ตารางที่ 31 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู และนักเรียนต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความสะอาดของสถานศึกษา

ความมีวินัยของนักเรียน					
ด้านความสะอาด ของสถานศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ครู	59	3.22	0.76		
นักเรียน	313	3.68	0.77	-4.13	0.18

จากตาราง 31 พบว่า ความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อระดับความมีวินัยของสถานศึกษาของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความสะอาด แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม และเพื่อเปรียบเทียบระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของครู และนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครู ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนใน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม จำนวนทั้งสิ้น 59 คน และนักเรียน 313 คน รวมทั้งสิ้น 372 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และใช้การหาค่า t-test สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การศึกษาความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย ด้านนิมไทย ด้านวินัยชาติ และด้านความสะอาดของสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย และด้านการประหยัด อยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ วินัยชาติ และด้านความสะอาดของสถานศึกษาตามลำดับ ส่วนการประหยัด มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

1.1 ระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของครู โดยภาพรวมทุกด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ ด้านวินัยชาติ และด้านนิมไทย ตามลำดับ ส่วนด้านการประหยัด มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และความคิดเห็นของนักเรียนต่อระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านวินัยชาติ และด้านความสะอาดของสถานศึกษา ตามลำดับ ส่วนด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย และด้านการประหยัด มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านตามความคิดเห็นของครูและนักเรียน พบว่า

1.1.1 ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนคือนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนแต่งเครื่องแต่งกายที่สะอาดเรียบร้อย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนดูแลรักษาความสะอาดของร่างกายตนเอง และนักเรียนแต่งเครื่องแต่งกายตามที่โรงเรียนกำหนด ตามลำดับ ส่วนนักเรียนแต่งเครื่องแบบลูกเสือ – ยุวภาษา อย่างถูกต้องและเรียบร้อย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และความคิดเห็นของครู พบว่า ระดับความมีวินัยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนแต่งเครื่องแต่งกายตามที่โรงเรียนกำหนด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนแต่งเครื่องแต่งกายที่สะอาดเรียบร้อย และนักเรียนดูแลรักษาความสะอาดของร่างกายตนเอง ตามลำดับ ส่วนนักเรียนแต่งเครื่องแบบลูกเสือ – ยุวภาษาอย่างถูกต้องและเรียบร้อย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ส่วนความคิดเห็นของนักเรียน พบว่า ระดับความมีวินัยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนดูแลรักษาความสะอาดของร่างกายตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนแต่งเครื่องแต่งกายที่สะอาดเรียบร้อย และนักเรียนแต่งเครื่องแต่งกายตามที่โรงเรียนกำหนด ตามลำดับ ส่วนนักเรียนตัดผมหรือไว้ผมตามที่โรงเรียนกำหนด มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

1.1.2 ด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนคือนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนเข้าแถวเคารพธงชาติด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนขึ้นรถรับ - ส่ง , ขับรถจักรยานยนต์, และรถประจำทางอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย และนักเรียนเดินแถวไป-กลับโรงเรียนด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อยตามลำดับ ส่วนนักเรียนเดินแถวเมื่อเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนระหว่างคาบเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และความคิดเห็นของครู พบว่า ระดับความมีวินัยในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนเข้าแถวเคารพธงชาติด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนขึ้นรถรับ-ส่ง , ขับรถจักรยานยนต์, และรถประจำทางอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย และนักเรียนเดินแถวไป-กลับโรงเรียนด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อยตามลำดับ ส่วนนักเรียนเดินแถวเมื่อเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนระหว่างคาบเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ส่วนความคิดเห็นของนักเรียน พบว่า ระดับความมีวินัยในภาพรวมอยู่ในระดับ

ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนเข้าแถวเคารพธงชาติด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือนักเรียนชั้นรถรับ-ส่ง ขับรถจักรยานยนต์ และรถประจำทางอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย และนักเรียนเข้าแถวตามลำดับก่อน-หลังเพื่อรับบริการ ตามลำดับ ส่วนนักเรียนเดินแถวเมื่อเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนระหว่างคาบเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

1.1.3 ด้านการประหยัดระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนคือนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนเลือกซื้ออาหารที่มีประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือนักเรียนใช้เครื่องเขียนแบบเรียนอย่างประหยัด และนักเรียนใช้น้ำ- ใช้ไฟฟ้าอย่างประหยัด ตามลำดับ ส่วนนักเรียนได้ออมทรัพย์โดยฝากธนาคารออมสินหรือสหกรณ์ออมทรัพย์ของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และความคิดเห็นของครู พบว่า ระดับความมีวินัยในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนรับประทานอาหาร โดยไม่เหลือทิ้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนเลือกซื้ออาหารที่มีประโยชน์ และนักเรียนใช้น้ำ-ใช้ไฟฟ้าอย่างประหยัด ตามลำดับ ส่วนนักเรียนได้ออมทรัพย์โดยฝากธนาคารออมสินหรือสหกรณ์ออมทรัพย์ของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ส่วนความคิดเห็นของ นักเรียน พบว่า ระดับความมีวินัยในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนใช้เครื่องเขียนแบบเรียนอย่างประหยัด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนใช้น้ำ-ใช้ไฟฟ้าอย่างประหยัด และนักเรียนเลือกซื้ออาหารที่มีประโยชน์ ตามลำดับ ส่วนนักเรียนรับประทานอาหารที่นำมาจากบ้าน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

1.1.4 ด้านนิยมไทยระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนคือนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ในภาพรวมอยู่ในระดับ มากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนใช้เครื่องใช้ เครื่องเขียน เสื้อผ้าและอาหารที่ผลิตในประเทศไทย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนมีส่วนร่วมทั้งในท้องถิ่นในการปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทย นักเรียนใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม และนักเรียนช่วยกันดูแลรักษา ศิลปวัตถุ โบราณสถาน ศาสนสถานในท้องถิ่น ตามลำดับ ส่วนนักเรียนประดิษฐ์สิ่งของจากวัสดุ และเศษวัสดุ ในท้องถิ่นเป็นเครื่องใช้หรือของเล่น มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และความคิดเห็นของครู พบว่า ระดับความมีวินัยในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีส่วนร่วมทั้งในท้องถิ่นในการปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม และนักเรียนช่วยกันดูแลรักษา ศิลปวัตถุ โบราณสถาน ศาสนสถานในท้องถิ่น ตามลำดับ ส่วนนักเรียนประดิษฐ์สิ่งของจากวัสดุและเศษวัสดุ ในท้องถิ่นเป็นเครื่องใช้หรือของเล่น มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ส่วนความคิดเห็นของนักเรียน พบว่า ระดับความมีวินัยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนใช้เครื่องใช้ เครื่อง

เขียน เสื้อผ้า และอาหารที่ผลิตในประเทศไทย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนช่วยกันดูแล รักษาศิลปวัตถุ โบราณสถาน ศาสนสถานในท้องถิ่น และนักเรียนมีส่วนร่วมทั้งท้องถิ่นในการ ปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทย นักเรียนปฏิบัติตามแบบมารยาทไทยได้เหมาะสมกับ กาลเทศะ ตามลำดับ ส่วนนักเรียนประดิษฐ์สิ่งของจากวัสดุและเศษวัสดุในท้องถิ่นเป็นเครื่องใช้ หรือของเล่น มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

1.1.5 ด้านวินัยของชาติระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนร้องเพลงสรรเสริญด้วยความเต็มใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ นักเรียนให้เคารพต่อสถาบันหลักของชาติ และนักเรียนเคารพต่อ กฎ ระเบียบของชาติ ตามลำดับ ส่วนนักเรียนร้องเพลงชาติด้วยความเต็มใจ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และความคิดเห็นของครู พบว่า ระดับความมีวินัยในภาพรวมอยู่ ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนร้อง เพลงสรรเสริญด้วยความเต็มใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนให้เคารพต่อสถาบันหลัก ของชาติ และนักเรียนเคารพต่อ กฎ ระเบียบของชาติ ส่วนนักเรียนร้องเพลงชาติด้วยความเต็มใจ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ส่วนความคิดเห็นของนักเรียน พบว่า ระดับความมีวินัยในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนให้เคารพต่อสถาบันหลักของชาติ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนร้องเพลงสรรเสริญด้วยความเต็มใจ และนักเรียนแสดงความเคารพ ต่อสัญลักษณ์ของชาติด้วยความเต็มใจ ตามลำดับ ส่วนนักเรียนเป็นคนตรงต่อเวลา และนักเรียน เป็นผู้มีความเมตตากรุณาเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับทุกคน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

1.1.6 ด้านความสะอาดของสถานศึกษาระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียน ต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนใช้โรงน้ำดื่มอย่างถูกวิธี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนใช้ห้องน้ำ ห้องส้วมอย่างสะอาด และนักเรียนเก็บงาน-อุปกรณ์การรับประทานอาหาร ตามที่โรงเรียนกำหนด ตามลำดับ ส่วนนักเรียนไม่ขีดเขียนข้อความบน โต๊ะ เก้าอี้ กำแพงห้องน้ำ และฝาผนังห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และความคิดเห็นของครู พบว่า ระดับความมีวินัย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนใช้ โรงน้ำดื่ม อย่างถูกวิธี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนเก็บงาน-อุปกรณ์การรับประทานอาหารตามที่โรงเรียน กำหนด และนักเรียนช่วยกันทำความสะอาดบริเวณโรงเรียน ตามลำดับ ส่วนนักเรียนไม่ขีดเขียน ข้อความบน โต๊ะ เก้าอี้ กำแพงห้องน้ำ และฝาผนังห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ส่วนความคิดเห็น ของนักเรียน พบว่า ระดับความมีวินัยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนใช้โรงน้ำดื่มอย่างถูกวิธี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนใช้ห้องน้ำ ห้องส้วม

อย่างสะอาด และนักเรียนเก็บจาน-อุปกรณ์การรับประทานอาหารตามที่โรงเรียนกำหนด ตามลำดับ ส่วนนักเรียนช่วยกันทำความสะอาดบริเวณโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของครู และนักเรียน ทั้ง 6 ด้าน ในภาพรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า

2.1 ด้านการประหยัด พบว่า การเปรียบเทียบระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของครูและนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนมีความคิดเห็นต่อความมีวินัยของนักเรียนด้านการประหยัดสูงกว่าครู

2.2 ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย ด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย ด้านนิยมไทย ด้านวินัยชาติ และด้านความสะอาดของสถานศึกษา พบว่าการเปรียบเทียบระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของครูและนักเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลตามลำดับของวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนค่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย ด้านนิยมไทย ด้านวินัยชาติ และด้านความสะอาดของสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย และด้านการประหยัด อยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกายมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ วินัยชาติ และด้านความสะอาดของสถานศึกษา ตามลำดับ ส่วนการประหยัด มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของครู โดยภาพรวมทุกด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกายมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ ด้านวินัยชาติ และด้านนิยมไทย ตามลำดับ ส่วนด้านการประหยัดมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และความคิดเห็นของนักเรียนต่อระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียน

กำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านวินัยชาติ และด้านความสะอาดของสถานศึกษา ตามลำดับ ส่วนด้านการเดินแถว ด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย และด้านการประหยัด มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

1.1 ระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย ด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย ด้านการประหยัด ด้านนิยมไทย ด้านวินัยชาติ และด้านความสะอาดของสถานศึกษา ความคิดเห็นของครู และนักเรียน โดยความคิดเห็นของครูต่อระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ วินัยชาติ และนิยมไทย ส่วนการประหยัด มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg's Moral Development Theory) โคลเบอร์ก เชื่อว่า การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมมีความสัมพันธ์กับการบรรลุวุฒิภาวะเชิงจริยธรรม พร้อมกับการพัฒนาด้านอื่น ๆ ด้วย ระดับของอายุเด็กจึงมีความสัมพันธ์อย่างมาก ผลการวิจัยนี้ สอดคล้อง กับงานวิจัยของอำนาจ จันทร์มหา (2542 : 110-115) ได้ศึกษา จริยธรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนนักศึกษาในจังหวัดร้อยเอ็ด 9 ด้าน ได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบด้านความตั้งใจ ด้านความอดทน ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความตรงต่อเวลา ด้านการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม และด้านความเสียสละ พบว่า นักเรียนนักศึกษาในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมทุกสังกัดมีระดับจริยธรรมด้านความมีวินัย ในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแยกตามต้นสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สังกัดกรมสามัญศึกษา สังกัดกรมศิลปากรและสังกัดกรมการศาสนา มีระดับจริยธรรมด้านความมีวินัย ในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง และผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลชา ศิริเฉลิมพงศ์ (2544 : 99-100) ได้ศึกษา พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการกระทำตามระเบียบโรงเรียน การเคารพในสิทธิผู้อื่นความซื่อสัตย์ และความรับผิดชอบ ในภาพรวม พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ทั้งนี้อาจสรุปได้ว่า แนวคิดและมุมมองที่แตกต่างกันทางวุฒิภาวะของนักเรียน ส่งผลให้ความคิด ความเชื่อ ซึ่งครูมีความคาดหวังว่านักเรียนทุกคนในโรงเรียนต้องเป็นผู้ที่มีวินัย และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคม พร้อมทั้งคุณภาพนักเรียนด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์จากสภาพแวดล้อม ปัจจุบันทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ตลอดจนวัฒนธรรม

ต่างชาติที่เข้ามามีบทบาทอย่างมากมาในสังคมปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง ทำให้เด็กและเยาวชนไม่สามารถแยกแยะ และเลือกปฏิบัติในทางที่ถูกต้อง อีกทั้งเจตคติของผู้ใช้ และผู้ปฏิบัติตามกฎระเบียบเปลี่ยนแปลงไป และความคิดเห็นของนักเรียนต่อระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านวินัยชาติ และด้านความสะอาดของสถานศึกษา ส่วนด้านการเดินแถวด้วยความ เป็นระเบียบเรียบร้อย และ ด้านการประหยัด มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับด้วยทฤษฎีของ เมารอร์ (Mowrer) ซึ่งว่าด้วยการกำเนิดของการควบคุมตนเองหรือความมีวินัยในตนเองของบุคคล นั้น นักจิตวิทยาทั้งหลายเชื่อว่าจะต้อง มีพื้นฐานมาตั้งแต่ระยะแรกเกิดจนกระทั่งเติบโตขึ้นมา สิ่งที่สำคัญคือ ความสัมพันธ์ระหว่างทารกกับบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูอันจะเป็นทางนำไปสู่ความสามารถในการให้รางวัลตนเองหรือความสามารถควบคุมตนเองเมื่อโตขึ้น ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของนายคำรณ วาปี (2547 : 84) ได้ศึกษา แนวทางการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียนบ้านพุดม อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความมีวินัยของโรงเรียนบ้านพุดม อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาแยกตามการปฏิบัติเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก สี่ด้าน คือ ด้านวินัยของชาติ ด้านนิยมไทย ด้านความสะอาดของสถานศึกษา และด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย และพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง สองด้าน คือ ด้านการประหยัด และด้านการเดินทางไป-กลับระหว่างบ้านกลับโรงเรียนด้วยความ เป็นระเบียบเรียบร้อย และเมื่อพิจารณาแยกตามความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลแต่ละกลุ่มพบว่าอยู่ ในระดับมาก สองกลุ่ม คือ กลุ่มผู้ปกครองนักเรียน และกลุ่มครู ส่วนกลุ่มคณะกรรมการนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง และผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พูลศักดิ์ นาคเสน (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การดำเนินงานส่งเสริมวินัยนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุตรธานี ผลการศึกษา พบว่า 1) บุคลากรโดยส่วนรวม และจำแนกตามสถานภาพและขนาด โรงเรียนเห็นว่าโรงเรียนมีการปฏิบัติงานส่งเสริมวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยมีด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุด ได้แก่ด้านตรงต่อเวลา และด้านที่มีการปฏิบัติต่ำสุด ได้แก่ด้านการแต่งกาย 2) บุคลากรที่มีสถานภาพต่างกันเห็นว่าโรงเรียนมีการปฏิบัติงานส่งเสริมวินัยนักเรียน โดยรวมและรายด้าน 4 ด้าน แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 โดยผู้บริหารและกรรมการผู้ปกครองเห็นว่าโรงเรียนมีการปฏิบัติงานโดยรวมด้านการตรงต่อเวลา ด้านความสะอาด และด้านการปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติของโรงเรียนมากกว่าครูสอน และผู้บริหารเห็นว่าโรงเรียนมีการปฏิบัติ การปฏิบัติด้านการแต่งกายมากกว่าครูผู้สอน นอกจากนี้บุคลากรใน โรงเรียน

ที่มีขนาดต่างกันเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติการส่งเสริมวินัยนักเรียน โดยรวมและรายด้าน 6 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยบุคลากรในโรงเรียนขนาดเล็ก เห็นว่ามีการปฏิบัติงานมากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ และบุคลากรโรงเรียนขนาดกลาง เห็นว่ามีการปฏิบัติงานด้านความสะอาด ด้านการเข้าแถว ด้านการแสดงความเคารพ และด้านการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ และแนวปฏิบัติของโรงเรียนมากกว่าบุคลากรในโรงเรียนขนาดใหญ่ และไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับขนาดโรงเรียนต่อการปฏิบัติงานส่งเสริมวินัยนักเรียน โดยรวมและรายด้าน ทั้ง 6 ด้าน 3) ปัญหาด้านการปฏิบัติงานส่งเสริมวินัยนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ปัญหาส่วนใหญ่คือ ครู อาจารย์ ในโรงเรียนไม่ให้ความร่วมมือ เอาใจใส่นักเรียนอย่างจริงจังในการควบคุมดูแลตรวจการแต่งกายของนักเรียนก่อนเข้าห้องเรียน หรือก่อนการเรียนการสอนนักเรียนขาดความรับผิดชอบ ไม่มีจิตสำนึกในการแสดงความเคารพ และการรักษาความสะอาดของส่วนรวม โรงเรียนขาดการจัดกิจกรรมแสดงความเคารพ และการรักษาความสะอาดของส่วนรวม โรงเรียนขาดการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกให้นักเรียนปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ และแนวปฏิบัติของโรงเรียน ทั้งนี้อาจสรุปได้ว่า ในมุมมองของสังคมยุคโลกาภิวัตน์ นักเรียนได้ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีการปรับตัวในสังคม และมีวินัยเป็นพื้นฐานในการซึมซับและปฏิบัติอยู่เสมอ

2. การเปรียบเทียบระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของครู และนักเรียน ทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย ด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย ด้านการประหยัด ด้านนิยมไทย ด้านวินัยชาติ ด้านความสะอาดของสถานศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อระดับความมีวินัย ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย ด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย ด้านนิยมไทย ด้านวินัยชาติ และด้านความสะอาดของสถานศึกษาของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของครูและนักเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของกรรณิกา สีวสีพันธ์ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูและการมีระเบียบวินัยในตนเองศึกษาเฉพาะกรณี ผลการวิจัยปรากฏว่า การเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย มีความสัมพันธ์กับความมีวินัยในตนเองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู และบุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนทุกคน มีส่วนร่วมในการทำงาน ส่งเสริมณรงค์ และดำเนินโครงการในเรื่องความมีวินัย มีคณะกรรมการติดตามดูแล มีการเชิดชู “คนดีศรี ก.พ.” มีทั้ง

ทางโรงเรียนได้รับการประเมินภายนอกเพื่อให้ผ่านเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา จึงเป็นเหตุให้มีนโยบายที่ชัดเจนในการเสริมสร้างความมีวินัย ส่วนความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อระดับความมีวินัยด้านการประหยัดของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของครูและนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของชนาธิป ชินะนาวิน (2545 : 109: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับค่านิยมด้านการประหยัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์เชิงเส้น โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2544 ในเขตกรุงเทพมหานคร ของกรมสามัญศึกษา ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น จำนวน 443 คน ผลการวิจัยพบว่า น้ำหนักความสำคัญของผลที่ได้จากเพื่อน และผลที่ได้จากครู ส่งผลต่อค่านิยมด้านการประหยัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และกวิณวุฒิ กลั่นไพฑูรย์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการประหยัดและออมของนักศึกษาปี 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร พบว่า การมีระเบียบวินัย สามารถทำนายพฤติกรรมการออมได้ร้อยละ 1.1 ทั้งนี้เพราะ ความคิดเห็นของครูต่อระดับความมีวินัยด้านการประหยัด จากสังคมยุคใหม่ที่นักเรียนได้รับจากสื่อต่าง ๆ การโฆษณา เป็นเหตุให้นักเรียนไม่ได้ออมทรัพย์โดยฝากธนาคารออมสินหรือสหกรณ์ออมทรัพย์ของโรงเรียน หรือนักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการออมทรัพย์ อาจเกิดจากขาดการรณรงค์อย่างจริงจังเพื่อให้เกิดเป็นรูปธรรม ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนต่อระดับความมีวินัยด้านการประหยัด นักเรียนไม่รับประทานอาหารที่นำมาจากบ้าน จากสภาพของระยะทางการมาโรงเรียนนั้น นักเรียนมีระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนนั้นไกลมาก ทั้งการเดินทางที่ต้องนั่งรถประจำ และรถประจำทาง จึงทำให้ไม่สามารถนำอาหารมารับประทานที่โรงเรียนได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อเสนอแนะเป็นรายด้านในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1. ระดับความมีวินัยความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการประหยัด มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และระดับความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของครู ด้านการประหยัด มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอ

กำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ด้านการประหยัด มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ที่เป็นนี้อาจเกิดจากสภาพบริบทของโรงเรียนยังไม่ได้มีกิจกรรมที่ส่งเสริมและสร้างความตระหนักของความประหยัดอย่างชัดเจนให้เป็นรูปธรรมทั้งการทำสหกรณ์นักเรียนหรือโครงการที่เกี่ยวกับการประหยัดที่จำเป็นต้องปลูกฝังให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ มีทักษะในการนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันอย่างมีคุณค่า วินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม กิจกรรมส่งเสริมการออมทรัพย์ หรือจัดตั้งธนาคารเคลื่อนที่สำหรับนักเรียน สัปดาห์ละครั้ง หรือเดือนละครั้ง จำแนกเป็นด้าน คือ

1.1 ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย ระดับความมีวินัยความคิดเห็นต่อ

นักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของครู พบว่านักเรียนแต่งเครื่องแบบลูกเสือ-ยุวกาชาด อย่างถูกต้องและเรียบร้อย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และตามความคิดเห็นของนักเรียนต่อนักเรียน พบว่า การตัดผมหรือไว้ผมตามที่โรงเรียนกำหนด มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด จากสภาพยุคปัจจุบันความคิดของครูที่มองนักเรียนนักเรียนแต่งเครื่องแบบลูกเสือ-ยุวกาชาด อย่างถูกต้องอาจเป็น ในวันที่คาบกิจกรรมลูกเสือ-ยุวกาชาดตลอดทั้งวัน พบว่านักเรียนแต่งเครื่องแต่งกายในเครื่องแบบที่ผิดเช่น ชายเสื้อออก อุปกรณ์การแต่งกายไม่ครบ จนมีการลงโทษอย่างจริงจัง ในเรื่องการแต่งกายเครื่องแบบ ลูกเสือ-ยุวกาชาดและในความคิดเห็นของนักเรียนนั้น พบว่า การตัดผมหรือไว้ผมตามที่โรงเรียนกำหนดเป็นเรื่องสำคัญจากสภาพปัจจุบันการที่ทางโรงเรียนได้การกวดขันเรื่อง ทรงผม การแต่งกาย ตลอดจนทำให้นักเรียนคิดว่าการทำงานทั้งฝ่ายกิจการนักเรียน หัวหน้าระดับและที่ปรึกษาที่ก็ยังพบว่านักเรียนยังคงไว้ทรงผมที่ผิดระเบียบอยู่ เพราะฉะนั้น โรงเรียนควรจัดกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมความเป็นระเบียบเรียบร้อย โดยมีการจัดให้เป็นในประกาศนียบัตรสำหรับนักเรียนดีด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย

1.2 ด้านการเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย ระดับความมีวินัยความคิดเห็นต่อ

นักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของครู และนักเรียน พบว่านักเรียนเดินแถวเมื่อเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนระหว่างคาบเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เนื่องด้วยกิจกรรมนี้ทางกิจการนักเรียนกำลังดำเนินการอยู่โดยเริ่มจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนแต่ยังขาดการต่อเนื่องอย่างจริงจังทั้งฝ่ายกิจการเองก็ตามหรือนุคผลการฝ่ายอื่นๆ เช่นกัน หากได้มีการส่งเสริมอย่างจริงจังพร้อมกันทุกระดับชั้นและทุกฝ่ายงานช่วยกันดูแลปลูกฝังนักเรียน

1.3 ด้านการประหยัด ระดับความมีวินัยความคิดเห็นต่อนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา

อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของครู พบว่า นักเรียนได้ออมทรัพย์โดยฝากธนาคารออมสินหรือสหกรณ์ออมทรัพย์ของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และนักเรียนรับประทานอาหารที่นำมาจากบ้าน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ผู้บริหารและบุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียนควรช่วยกัน

ส่งเสริมด้านการประหยัด ยึดแนวทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง กำหนดเป็น โครงการร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องนำเข้ามาในโรงเรียนให้นักเรียนได้เห็นและปฏิบัติจริง

1.4 ด้านนิมไทย ระดับความมีวินัยความคิดเห็นต่อนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา

อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของครู และนักเรียน พบว่า นักเรียนประดิษฐ์สิ่งของจากวัสดุและเศษวัสดุในท้องถิ่นเป็นเครื่องใช้หรือของเล่นมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด จากความทันสมัยที่เข้ามาสู่ในทุกชุมชนจนทำให้เรลีสัมภูมิปัญญาพื้นบ้านเพราะฉะนั้นผู้บริหารและบุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียนควรช่วยกันส่งเสริมนำภูมิปัญญาพื้นบ้านเข้าโรงเรียนให้เป็นรูปธรรมและให้ดำรงอยู่ ครั้งแรกอาจอาศัยวิทยากรท้องถิ่นนำมาเผยแพร่เพื่อในมาเป็นผลิตภัณฑ์ของโรงเรียนก็ได้ที่นักเรียนทำได้

1.5 ด้านวินัยชาติ ระดับความมีวินัยความคิดเห็นต่อนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา

อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของครู พบว่า นักเรียนร้องเพลงชาติด้วยความเต็มใจ และนักเรียนเป็นคนที่ตรงต่อเวลามีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และนักเรียนเป็นผู้มีความเมตตา กรุณาเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับทุกคน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เพราะฉะนั้นผู้บริหารและบุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียนควรช่วยกันส่งเสริม ในแนวการร้องเพลงชาติควรสร้างจิตสำนึกของชาติของเรามอบบุคลากรที่เกี่ยวข้องช่วยสร้างความตระหนัก เห็นความสำคัญของการร้องเพลงชาติ ส่วนนักเรียนมุมมองของนักเรียนจะมองในทางลบใกล้ตัวเองจะคิดถึงความเมตตา กรุณาเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับทุกคนว่ายังมีน้อยแต่ถ้านำการร้องเพลงชาติด้วยความเต็มใจและความเมตตา กรุณาเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับทุกคนรวมเข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดจากการสร้างความตระหนักและจิตสำนึกของนักเรียนทั้งสิ้น บุคลากรทุกฝ่ายควรช่วยกันส่งเสริมกิจกรรมแข่งประกวดการร้องเพลงชาติ มีการให้รางวัลเป็นระดับชั้น เป็นต้น

1.6 ด้านความสะอาดของสถานศึกษา ระดับความมีวินัยความคิดเห็นต่อนักเรียน โรงเรียน

กำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของครู พบว่านักเรียนไม่ขีดเขียนข้อความบนโต๊ะ เก้าอี้ กำแพงห้องน้ำ และฝาผนังห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดและนักเรียนช่วยกันทำความสะอาดบริเวณโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ผู้บริหารและบุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียนส่งเสริมการดำเนินกิจกรรม ยกย่อง หรือให้รางวัลกับกิจกรรมที่ดำเนินการ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยเรื่องเดียวกันนี้ โดยขยายขอบเขตให้ครอบคลุมทุกโรงเรียนในเขตจังหวัดนครปฐม เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนปรับปรุงความมีวินัยของโรงเรียนต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ควรทำวิจัยเกี่ยวกับความมีวินัยด้านการประหยัดเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทาง
ในพัฒนาของนักเรียน

3. ควรทำวิจัยเกี่ยวกับ 8 คุณธรรมพื้นฐาน เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการ
วางแผนปรับปรุงคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของโรงเรียนต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4. ควรทำวิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของโรงเรียนเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้
เป็นแนวทางในการพัฒนาโรงเรียนต่างให้มมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5. ควรศึกษาความต้องการและความพึงพอใจเกี่ยวกับความมีวินัยเพื่อนำผลการวิจัยไป
ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาโรงเรียนต่างให้มประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณิกา สีวสีพันธ์. (2543). ความสัมพันธ์เกี่ยวกับการเลี้ยงดูและควมมีระเบียบวินัยในตนเอง
ศึกษาเฉพาะกรณี : นักเรียนประจำโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์. ปรินญาพนธ์อักษรศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กวินวุฒิ กลั่นไพฑูรย์. (2546). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยี
ราชมงคลวิทยเขตพัฒนชกการพระนกร. วิทยานิพนธ์ ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กัญระญา รุ่งเรือง. (2545). ผลของการจัดกิจกรรมกลุ่มแบบหลากหลายต่อควมมีวินัยในตนเอง
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการแนะแนวและให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กำแพงแสนวิทยา, โรงเรียน. (2551). คู่มือนักเรียน ผู้ปกครอง และครู. โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา
อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม.
- กิตติมา ปรีดีคิลก. (2532). การบริหารและกรณีศึกษาการศึกษามือถิ่น กรุงเทพฯ : อักษรพิพัฒน์. 170-172.
- กุลชา ศิรเฉลิมพงศ์. (2544). แนวทางการพัฒนาควมมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้นโรงเรียนบุรีรัมย์พิทยาคม จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ปรินญามหาบัณฑิต
สาขาวิชาพัฒนาสังคม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2545). “การประเมินตามสภาพจริง.” วารสารการศึกษาปฐมวัย (มกราคม).
- แก้วอุษา ชูทอง. (2535). การศึกษาการประพฤติดของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา กรามสามัญ
จังหวัดปัตตานี. ปรินญาพนธ์ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน. (2537). การเสริมสร้างวินัย คู่มือแนะแนวทาง
ปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : อรุณกาลาดพร้าว.
- (2538). การเสริมสร้างวินัยคู่มือแนะแนวทางปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : อรุณกาลาดพร้าว.
- (2540). การเสริมสร้างวินัยคู่มือแนะแนวทางปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : อรุณกาลาดพร้าว.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2532). โครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนทั่ว
ประเทศ. แนวปฏิบัติกิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียน สำหรับโรงเรียนประถมศึกษา.
สุพรรณบุรี : ศูนย์วิชาการจังหวัดสุพรรณบุรี.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (2546). การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545-2559.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2551). ในหลวงกับการศึกษาไทย. [ออนไลน์].

เข้าถึงได้จาก : http://www.prdnorth.in.th/The_King/king_study_06.php.

คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. (ม.ป.ป.). แผนพัฒนาเศรษฐกิจ

และสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550-2554. ม.ป.ท. : ม.ป.พ.

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน. (2538). การเสริมสร้างวินัย : คู่มือแนวทางปฏิบัติ.

ม.ป.ท. : ม.ป.พ.

————— (2540). จิตพิสัย : มติที่สำคัญของการพัฒนาคน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.

คำรณ วาปี. (2547). แนวทางการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียนบ้านพุทุม อำเภอบ้านลาด

จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร

การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ชนาธิป ชินะนาวิน. (2545). การศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับค่านิยมด้านการประหยัดของนักเรียน

เซาว์ มณีวงษ์. (2533). การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์.

————— ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์เชิงเส้น. วิทยานิพนธ์

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ฉัฐพล กล้าหาญ. (2540). การพัฒนาจริยธรรมความมีวินัยในตนเอง ด้วยกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

กรณีศึกษา : นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านดอนลำดวน. วิทยานิพนธ์

ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

นิภา เมธธาวิชัย. (2543). สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏธนบุรี.

เนตรนภิส กาพเนตร. (2543). อิทธิพลของลักษณะการรับชมโทรทัศน์ที่มีต่อจิตลักษณะ

และพฤติกรรมการประหยัดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์

ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

พัฒนาสุขภาพจิต, สำนักงาน. (2546). คู่มือการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ช่วงชั้นที่ 3 – 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6). กรุงเทพฯ : สำนักงานกิจการ โรงพิมพ์องค์การ

บริหารผ่านศึก.

- พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. (2545). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 – 2555). กรุงเทพฯ : พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- พูนศักดิ์ นาคเสน. (2544). การศึกษาการดำเนินงานส่งเสริมวินัยนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ภิญโญ สาธร. (2530). หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาภัณฑ์พานิช 2526, 30. อ้างถึงในศิลปพนธ์ เกตุทัต. การปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช 2518, 141 – 143 อ้างถึงในสำนักงานคณะกรรมการการวัฒนธรรมแห่งชาติ. แนวปฏิบัติกิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียนทั่วประเทศ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, สำนักงาน(องค์การมหาชน). (2549). มาตรฐานการบ่งชี้และเกณฑ์การพิจารณาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รอบที่ 2 (พ.ศ. 2549 -2553). ม.ป.ท. : ม.ป.พ.
- มงคลสิน เตชะนิยม. การศึกษาการปฏิบัติงานโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา : 17– 18.
- วิชาการ, กรม. (2528). วินัยที่ได้ศึกษาค้นแล้ว. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- (2541). กำบรรยายเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่เน้นความมีวินัยและความเป็นประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- (2542ก). การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านความรับผิดชอบและมีวินัยในตนเอง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- (2542ข). ศักยภาพของเด็กไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- (2543). การวิจัยและพัฒนาศักยภาพของเด็กไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2546). แนวทางดำเนินการเสริมสร้างวินัยนักเรียนทั่วประเทศของกรมสามัญ กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- (2542ก). แนวทางการพัฒนาจริยธรรมไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา. 38-39.
- (2550). ๘คุณธรรมพื้นฐานสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (โปสเตอร์).
- (2550). แนวทางการพัฒนาจริยธรรมไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.

- เศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย, สมาคม. (2530). ในพระบรมราชินูปถัมภ์ : 29-30
- สาธารณสุข, กระทรวง. (2541). คู่มือการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตสำหรับเด็ก
พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : สำนักพัฒนาสุขภาพจิตกรมสุขภาพจิต.
- สายพิน ประสวัสดี. (2538). การศึกษาความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัด
ประสบการณ์ศิลปะสร้างสรรค์และการเล่นตามมุมโดยครูสร้างกฎเกณฑ์และเด็กสร้าง
กฎเกณฑ์. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเอกการศึกษาปฐมวัย บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- หวน พิณรุฬห์. (2538). หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 96 – 97.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2542). สร้างวินัยให้ลูกคุณ. กรุงเทพฯ : ชันดีการพิมพ์.
- อำนาจ จันทร์หา. (2542). การศึกษาจริยด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียน นักศึกษาใน
จังหวัดร้อยเอ็ด วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Diana. M.D. (1987). “An Investigation of the Relationship Between Reported Parental
Discipline Behaviors and Personal, Familiar, Recalled Childhood Discipline
Experience.” *Dissertation Abstracts International* 48, 2.
- Lee J. Cronbach. (1974). *Psychological of Testing*. 3rd ed. New York : Harper & Row
Publisher, 161.
- Likert, Rensis. (1970). *Research in Education*. England cliffs, New Jersey : Prentice Hall
Inc., 1970, 204 – 208.
- Littrell, Dennis M. (1981). “Teachers Pupil Control Ideology Pupil Control Behavior and
Student Discipline.” *Dissertation Abstracts International*. 41 May 1981 : 4563 – A.
- Sheviakov, G.V., & Feitz, R. (1955). *Discipline for Today’s Children and Youth*.
Washington, D.C : National Education Association.
- Wiggins, Jerry S. and others. (1971). *The Psychology of Personality*. Reading, Massachusetts
: New York. Addison-Wesley Publishing.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือในการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือในการวิจัย

1. นายศิริวัฒน์ อางองค์

วุฒิการศึกษา บริหารการศึกษา (ศษ.ม)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา

2. นายสามารถ รอดสำราญ

วุฒิการศึกษา บริหารการศึกษา (ศษ.ม)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศสาลาษา

3. นายปัญญา จงมีสุข

วุฒิการศึกษา บริหารการศึกษา (ศษ.ม)

ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษา 8

หัวหน้ากลุ่มติดตามและประเมินผล

สำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษา

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

4. ดร. พิเชฐฐ์ ศรีเมฆ

ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่นครปฐม เขต 1

5. ผศ. สาทิต เจริญนิม

วุฒิการศึกษา บริหารการศึกษา (ศษ.ม)

ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ 8

สถานที่ทำงาน โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา

อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

.....

ข้าพเจ้า นางสาวสุกัญญา สุขสมบูรณ์ นักศึกษาปริญญาโท ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา วิจัยเรื่อง “การศึกษาความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม” จึงขอความกรุณาจากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริง คำตอบของท่านจะไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานของท่านแต่ประการใด แต่จะเป็นประโยชน์ต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ในโอกาสต่อไป

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

นางสาวสุกัญญา สุขสมบูรณ์

นักศึกษาระดับปริญญาโท

ครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การศึกษาความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา
อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

.....

คำชี้แจง

- แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ
- ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 การศึกษาระดับความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา
อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

ตัวเลขในช่องระดับการปฏิบัติหรือมีวินัยด้านขวามือของแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเกณฑ์
สำหรับการพิจารณาข้อความกำหนดให้มีความหมายดังต่อไปนี้

5	หมายถึง	ความมีวินัยอยู่ในระดับที่มากที่สุด
4	หมายถึง	ความมีวินัยอยู่ในระดับที่มาก
3	หมายถึง	ความมีวินัยอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ความมีวินัยอยู่ในระดับที่น้อย
1	หมายถึง	ความมีวินัยอยู่ในระดับที่น้อยที่สุด

นิยามศัพท์ คำว่า “วินัยนักเรียน” หมายถึง ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของนักเรียน
โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ในการประพฤติและปฏิบัติ
ซึ่งเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนโรงเรียนอื่น ๆ ได้ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
ทั้ง 6 เรื่อง คือ ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย การเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบ
เรียบร้อย การประหยัด การนิยมไทย วินัยของชาติ และความสะอาดของสถานศึกษา

(สำหรับครู)

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงใน หน้าข้อความที่ตรงสภาพความเป็นจริงของท่าน

ข้อที่	สำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม	สำหรับ ผู้วิจัย
1	เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง	
2	อายุ ☐ 1) 21 – 30 ปี ☐ 2) 31 – 40 ปี ☐ 3) 41 – 50 ปี ☐ 4) 51 – 60 ปี	
3	ระดับการศึกษา ☐ 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ 2) ปริญญาตรี ☐ 3) ปริญญาโท ☐ 4) ปริญญาเอก	
4	ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษาแห่งนี้ ☐ 1) 1 – 5 ปี ☐ 2) 6 – 10 ปี ☐ 3) 11 – 15 ปี ☐ 4) 15 ปีขึ้นไป	

(สำหรับนักเรียน)

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงใน หน้าข้อความที่ตรงสภาพความเป็นจริงของท่าน

ข้อที่	สำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม	สำหรับ ผู้วิจัย
1	เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง	
2	ระดับช่วงชั้น ระดับช่วงชั้นที่ 3 ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 1 ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 2 ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 3 ระดับช่วงชั้นที่ 4 ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 4 ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 5 ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 6	
3	นักเรียนอาศัยอยู่กับใคร ☐ 1) พ่อ แม่ ☐ 2) ปู่ ย่า ตา ยาย ☐ 3) ลุง ป้า น้า อา ☐ 4) อื่น ๆ (ระบุ).....	

ตอนที่ 2 การศึกษาระดับความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา
อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

คำชี้แจง โปรดพิจารณาการปฏิบัติที่เป็นระดับความมีวินัยนักเรียนของโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา
อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม แล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับความมีวินัย
ทางขวามือ ตามที่ท่านมีความคิดเห็นว่านักเรียนมีวินัยอยู่ในระดับใด

ข้อที่	ความมีวินัยของนักเรียน	ระดับความมีวินัย					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1	ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ในการแต่งกาย นักเรียนแต่งเครื่องแบบนักเรียน ถูกต้องและเรียบร้อย						
2	นักเรียนแต่งเครื่องแบบลูกเสือ – ยุวกาชาดอย่างถูกต้องและ เรียบร้อย						
3	นักเรียนแต่งเครื่องแต่งกายตาม ที่โรงเรียนกำหนด						
4	นักเรียนตัดผมหรือไว้ผมตาม ที่โรงเรียนกำหนด						
5	นักเรียนไม่สวมใส่เครื่องประดับ มีค่ามาโรงเรียน						
6	นักเรียนแต่งเครื่องแต่งกายที่ สะอาดเรียบร้อย						
7	นักเรียนดูแลรักษาความสะอาด ของร่างกายตนเอง						

ข้อที่	ความมีวินัยของนักเรียน	ระดับความมีวินัย					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
8	การเดินแถวด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย นักเรียนเดินแถวไป-กลับโรงเรียนด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย						
9	นักเรียนขึ้นรถรับ - ส่ง , ขับรถจักรยานยนต์, และรถประจำทาง อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย						
10	นักเรียนเดินแถวเมื่อเปลี่ยนกิจกรรม การเรียนระหว่างคาบเรียน						
11	นักเรียนเข้าแถวเคารพธงชาติด้วยความ เป็นระเบียบเรียบร้อย						
12	นักเรียนเดินชิดด้านขวา เมื่อขึ้นหรือ ลงบันได						
13	นักเรียนเข้าแถวตามลำดับก่อน-หลัง เพื่อรับบริการ						
14	การประหยัด นักเรียนใช้เครื่องเขียนแบบเรียน อย่างประหยัด						
15	นักเรียนดูแลรักษา ซ่อมแซมเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย						
16	นักเรียนเลือกซื้ออาหารที่มีประโยชน์						
17	นักเรียนรับประทานอาหารโดยไม่ เหลือทิ้ง						
18	นักเรียนได้ออมทรัพย์โดยฝาก ธนาคารออมสินหรือสหกรณ์ออม ทรัพย์ของโรงเรียน						

ข้อที่	ความมีวินัยของนักเรียน	ระดับความมีวินัย					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
19	นักเรียนใช้น้ำ - ใช้ไฟฟ้าอย่างประหยัด						
20	นักเรียนรับประทานอาหารที่นำมา จากบ้าน						
21	นิยมไทย นักเรียนปฏิบัติตามแบบมารยาทไทย ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ						
22	นักเรียนใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม						
23	นักเรียนช่วยกันดูแลรักษาสีลปวัตดู โบราณสถาน ศาสนสถานในท้องถิ่น						
24	นักเรียนมีส่วนร่วมกับท้องถิ่นในการ ปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทย						
25	นักเรียนประดิษฐ์สิ่งของจากวัสดุและ เศษวัสดุในท้องถิ่นเป็นเครื่องใช้หรือ ของเล่น						
26	นักเรียนใช้เครื่องใช้ เครื่องเขียน เสื้อผ้า และอาหารที่ผลิตในประเทศไทย						
27	วินัยของชาติ นักเรียนเป็นคนตรงต่อเวลา						
28	นักเรียนให้เคารพต่อสถาบันหลักของ ชาติ						
29	นักเรียนเคารพต่อ กฎ ระเบียบของชาติ						
30	นักเรียนเป็นผู้มีความเมตตากรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับทุกคน						

ข้อที่	ความมีวินัยของนักเรียน	ระดับความมีวินัย					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
31	นักเรียนแสดงความเคารพต่อสัญลักษณ์ของชาติด้วยความเต็มใจ						
32	นักเรียนร้องเพลงชาติด้วยความเต็มใจ						
33	นักเรียนร้องเพลงสรรเสริญด้วยความเต็มใจ						
34	ความสะอาดของสถานศึกษา นักเรียนช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดห้องเรียน อาคารเรียน						
35	นักเรียนช่วยกันทำความสะอาดบริเวณโรงเรียน						
36	นักเรียนทิ้งขยะในถังขยะที่ทางโรงเรียนจัดไว้						
37	นักเรียนไม่ขีดเขียนข้อความบนโต๊ะเก้าอี้ กำแพงห้องน้ำ และฝาผนังห้องเรียน						
38	นักเรียนเก็บจาน-อุปกรณ์การรับประทานอาหารตามที่โรงเรียนกำหนด						
39	นักเรียนใช้ห้องน้ำ ห้องส้วมอย่างสะอาด						
40	นักเรียนใช้โรงน้ำดื่มอย่างถูกวิธี						

ข้อเสนอแนะอื่นๆ และแนวทาง

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถามอย่างซื่อสัตย์

ภาคผนวก ค
หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ 0564 14/1/31

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอโศกภาพ แขวงหิรัญบุรี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

4 กุมภาพันธ์ 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายศิริวัฒน์ คงองค์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย น.ส.สุกัญญา สุขสมบูรณ์ นักศึกษาปริญญาโท ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม" ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยมีคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผศ.ดร. เปรมสุรีย์	เยี่ยมชม	ประธานกรรมการควบคุม
2. ผศ.ดร. สราวุทธิ์	เศรษฐจักร	กรรมการควบคุม

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามัคคี จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ขอขอบคอบอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ผศ.ดร. สราวุทธิ์ เศรษฐจักร

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 5090

โทรสาร 0-2473-7000 ต่อ 5090

ที่ ศษ 0564.14/1/56

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
061 ถนนวิสุทธิกษัตริย์ แขวงวิญญูบุรี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

13 กุมภาพันธ์ 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายสามารถ รอดสว่าง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย น.ส.สุกัญญา สุขสมบูรณ์ นักศึกษาปริญญาโท ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษา
ความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม" ตามหลักสูตรศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยมีคณะกรรมการ
ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผศ.ดร.เปรมสุริย์	วิชาของ	ประธานกรรมการควบคุม
2. ผศ.ดร.สรายุทธ์	เศรษฐาจร	กรรมการควบคุม

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถ
ที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ขอขอบคุณ
อย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ผศ.ดร.สรายุทธ์ เศรษฐาจร
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 5090

โทรสาร 0-2473-7000 ต่อ 5090

ที ศธ 0564.14/133

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอโศกมาพ แขวงหิรัญบุรี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

1 กุมภาพันธ์ 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายปัญญา จงมีสุข

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม.

ด้วย น.ส.สุกัญญา สุขสมบุรณ์ นักศึกษาปริญญาโท ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษา
ความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม" ตามหลักสูตรครุศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยมีคณะกรรมการ
ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผศ.ดร.เปรมสุริย์	เชื่อมทอง	ประธานกรรมการควบคุม
2. ผศ.ดร.สรายุทธ์	เศรษฐจักร	กรรมการควบคุม

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถ
ที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ขอขอบคุณ
อย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.สรายุทธ์ เศรษฐจักร)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตครุศาสตร์

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 5090

โทรสาร 0-2473-7000 ต่อ 5090

ที่ ศบ 0564 14/1/57

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญบุรี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

13 กุมภาพันธ์ 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร. พิเชฏฐ์ ศรีเมฆ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย น.ส. สุกัญญา สุขสมบุรณ์ นักศึกษาปริญญาโท ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษา" ความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม" ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยมีคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผศ.ดร. เปรมสุรีย์	เชิดมทอง	ประธานกรรมการควบคุม
2. ผศ.ดร. สราวุทธิ์	เศรษฐขจร	กรรมการควบคุม

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร. สราวุทธิ์ เศรษฐขจร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตครุศาสตร์

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 5090

โทรสาร 0-2473-7000 ต่อ 5090

ที่ ศธ 0564.14/1/32

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1961 ถนนอิสรภาพ แขวงศิริราชูจิ
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

4 กุมภาพันธ์ 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สาธิต เจริญฉิม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย น.ส.สุกัญญา สุขสมบูรณ์ นักศึกษาปริญญาโท ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาคอมมิวนิตีของนักเรียนโรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม" ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยมีคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผศ.ดร.เปรมสุริย์	เชื่อมทอง	ประธานกรรมการควบคุม
2. ผศ.ดร.สรายุทธ์	เศรษฐจักร	กรรมการควบคุม

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.สรายุทธ์ เศรษฐจักร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 5090

โทรสาร 0-2473-7000 ต่อ 5090

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

ที่ ศธ 04058.062/ พิเศษ

โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา

อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม 73140

24 กุมภาพันธ์ 2552

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลทดสอบเครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศศาลายา

ตามที่ข้าพเจ้านางสาวสุกัญญา สุขสมบูรณ์ นักศึกษาปริญญาโทนั้น ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความมีวินัยของนักเรียน ตามหลักสูตรหลักสูตรครุศาสตร์ มหบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ขออนุญาตทดสอบใช้เครื่องมือแบบสอบถามในการเก็บข้อมูลการวิจัย เพื่อเป็นประโยชน์ในการเรียนการสอนของงานวิจัยในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา คอบแบบสอบถามดังกล่าวขอขอบคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ลงชื่อ

(นางสาวสุกัญญา สุขสมบูรณ์)

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา

โทร. 034 – 351047 ต่อ 100

โทรสาร. 034 – 351264 ต่อ 191

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวสุกัญญา สุขสมบูรณ์
เกิดวันที่	วันที่ 28 กันยายน พ.ศ. 2513
สถานที่เกิด	จังหวัดนครปฐม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	103 หมู่ 3 ตำบลธรรมศาลา อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม 73000
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม 73140
ตำแหน่งหน้าที่	ครู โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2527 ประถมศึกษา โรงเรียนบ้านคันสำโรง จังหวัดนครปฐม พ.ศ. 2529 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนราชินีบูรณะ จังหวัดนครปฐม พ.ศ. 2532 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชินีบูรณะ จังหวัดนครปฐม พ.ศ. 2536 ครุศาสตรบัณฑิต (คบ.) จากวิทยาลัยครูนครปฐม